

רשומות

ספר החוקים

18 ביולי 2016

2562

י"ב בתמוז התשע"ו

עמוד

970 ..... חוק רישוי שירותים ומקצועות בענף הרכב, התשע"ו-2016

תיקונים עקיפים:

פקודת התעבורה – מס' 115

חוק הגבלת השימוש ורישום פעולות בחלקי רכב משומשים (מניעת גניבות), התשנ"ח-1998 – מס' 6

חוק בתי המשפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000 – מס' 100

תוכן העניינים

סעיף	סעיף
סימן ב': אישור לייצור דגם רכב	פרק א': מטרה והגדרות
21 אישור לייצור דגם רכב	1 מטרה
סימן ג': חובות בעל רישיון לייצור רכב ושיווק	2 הגדרות
22 ציוד ומיתקנים לייצור, הסדרי פיקוח ובקרת איכות	פרק ב': רישוי מתן שירותי רכב ורישוי מקצועות בענף הרכב
23 תקלת בטיחות סדרתית – חובות בעל רישיון לייצור רכב ושיווק	סימן א': הוראות לעניין רישיונות
24 חובת סימון רכב	3 מתן שירות רכב וחובת רישיון
25 ייצור ושיווק רכב שלא לפי תכנית הייצור או שאינו זהה לאב-טיפוס	4 עיסוק במקצוע בענף הרכב וחובת רישיון
26 ייצור רכב במפעל ייצור	5 הגשת בקשה לרישיון
27 שירותי תחזוקה ומוצרי תעבורה	6 מתן רישיון ופרסום בעלי הרישיונות
28 בעל רישיון לייצור רכב ושיווק – אחריות לרכב	7 תקופות רישיון או אישור
29 חובות דיווח של בעל רישיון לייצור רכב ושיווק	8 סירוב לתת או לחדש רישיון
30 פטור מחובות בעל רישיון לייצור רכב ושיווק	9 פטור מתנאים לקבלת רישיון
פרק ד': ייבוא רכב	10 ביטול רישיון, התלייתו או הגבלתו או אי-חידושו
סימן א': רישיון ייבוא רכב	11 בקשה לרישיון לעיסוק במקצוע בענף הרכב לאחר ביטולו
31 רישיון ייבוא רכב	סימן ב': חובות בעל רישיון – הוראות כלליות
32 יבואן מסחרי – תנאים למתן רישיון ייבוא רכב	12 איסור העברת רישיון
33 ייבוא רכב לשימוש אישי – תנאים למתן רישיון ייבוא רכב	13 ניגוד עניינים וכללי אתיקה מקצועית
34 הגבלות לעניין תשלום בעבור רכב המיובא לשימוש אישי	14 השתלמות מקצועית והדרכה תקופתית
35 הגבלת העברת בעלות ברכב שייבוא לשימוש אישי	15 הודעה על שינוי שחל לגבי בעל רישיון
36 ייבוא רכב במקרים מסוימים – תנאים למתן רישיון ייבוא רכב	16 דיווח ומסירת פרטים למנהל
37 רישיון ייבוא רכב מסוג מכונה ניידת	17 סירוב לתת שירות
	18 הצגת רישיון
	19 חשבונת ללקוח
	פרק ג': ייצור רכב
	סימן א': רישיון לייצור רכב ושיווק
	20 רישיון לייצור רכב ושיווק

סעיף	
61	תפקידי המועצה המייעצת לייבוא רכב ולשיווק
62	סייגים למינוי
63	הפסקת כהונה
64	ניגוד עניינים
65	החלת דינים
66	תוקף פעולות
67	סדרי דיון
	סימן ה': עיסוק בתיווך בייבוא אישי
68	רישיון לתיווך בייבוא אישי
69	מתווך בייבוא אישי – חובת נאמנות והגינות
70	הסכם תיווך עם מייבא רכב לשימוש אישי
71	תנאים לעניין תיווך בייבוא אישי
72	מסירת מידע למייבא רכב
73	הגבלות לעניין הסכם לרכישת רכב
74	תשלום בעד תיווך בייבוא אישי
75	איסור שיווק רכב על ידי מתווך בייבוא אישי
76	הוראות לעניין חובות מתווך בייבוא אישי וחובות מייבא רכב
	פרק ה': חובות משווק רכב
77	מכירה ושיווק של רכב חדש
78	מכירת רכב שלא כדין
79	מידע בטיחותי לגבי רכב
80	מסירת מידע וציוד בנוגע לטיפול ברכב
81	הבטחת כספי הקונה
82	תיאור רכב על ידי משווק רכב
83	מתן מידע לקונה
84	הסכם בכתב לרכישת רכב
85	רישום הרכב
86	חובת מתן תעודת אחריות לרכב

סעיף	
38	איסור העברה, שעבוד או עיקול של רישיון ייבוא רכב
39	ביטול רישיון ייבוא רכב, התלייתו או הגבלתו
40	סירוב לתת רישיון ייבוא רכב
	סימן ב': רישיון יבואן מסחרי
41	רישיון יבואן ישיר
42	רישיון יבואן עקיף
43	פטור מהתנאים לקבלת רישיון יבואן ישיר או יבואן עקיף
44	רישיון יבואן זעיר
45	קידום התחרות וצמצום הריכוזיות בענף ייבוא רכב
46	בירור תלונות לגבי יבואנים מסחריים
	סימן ג': חובות יבואן מסחרי
47	שירותי תחזוקה
48	הספקת מוצרי תעבורה
49	מתן אחריות לרכב מיובא
50	תקלת בטיחות סדרתית ברכב מיובא
51	מידע לעניין דגמי רכב שיובאו לישראל
52	תשלום בעבור עלויות נלוות
53	הגבלה על בעלות של יבואן מסחרי במוסך שירות
54	איסור התערבות
55	מסירת מידע ללקוח
56	חובות דיווח של יבואן מסחרי
57	שמירת מסמכים בידי יבואן עקיף
58	תנאים להתקשרות עם מוסך שירות של יבואן ופרסום רשימת מוסכי השירות
59	התקשרות בין יבואן מסחרי ומוסך שירות של יבואן
	סימן ד': מועצה מייעצת לייבוא רכב ולשיווק
60	מועצה מייעצת לייבוא רכב ולשיווק

87	נזק שנגרם לרכב לפני מסירתו לקונה
	פרק ו' : סחר ברכב
88	פרק ו' – הגדרה
89	רישיון סוחר ברכב מיבואן
90	החלת חובות על סוחר ברכב מיבואן
91	חובת דיווח בנושא הון עצמי
92	רישיון סוחר ברכב שאינו רכב מיבואן
93	החלת חובות על סוחר ברכב שאינו רכב מיבואן
94	חובת הצבת שילוט
95	איסור הסעה או הובלת מטען בתמורה
	פרק ז': מוצרי תעבורה
	סימן א': הגדרות
96	פרק ז' – הגדרה
	סימן ב': ייצור מוצרי תעבורה
97	קביעת תחולה על מוצרי תעבורה – סימן ב'
98	רישיון לייצור מוצרי תעבורה
99	חובת קבלת אישור לייצור דגם מוצר תעבורה
100	אישור לייצור דגם מוצר תעבורה במפעל ייצור
101	ציוד, מיתקנים והסדרי פיקוח
102	ליקוי בטיחותי בייצור מוצרי תעבורה
103	חובת סימון מוצר תעבורה על ידי בעל רישיון לייצור מוצרי תעבורה
104	תיאור מוצר תעבורה על ידי בעל רישיון לייצור מוצרי תעבורה
105	מוצר תעבורה שלא יוצר לפי תכנית הייצור או שאינו זהה לאב-טיפוס
106	ייצור מוצר תעבורה במפעל ייצור

107	אחריות למוצרי תעבורה – בעל רישיון לייצור מוצרי תעבורה
	סימן ג': ייבוא מוצרי תעבורה
108	קביעת תחולה על מוצרי תעבורה – סימן ג'
109	ייבוא דגם מוצר תעבורה
110	חובת רישוי לגבי ייבוא מוצרי תעבורה מסוימים
111	פטור מחובת ההוכחה בדבר עמידה בדרישות תקינה
112	ייבוא מוצרי תעבורה לשימוש אישי או לצורכי מוסד לימוד
113	ייבוא מוצרי תעבורה מקוריים
114	ייבוא מוצרי תעבורה משומשים
115	פטור מקיום תנאים לייבוא מוצרי תעבורה או לקבלת רישיון לייבוא מוצרי תעבורה
116	סימן ג' – סייג לתחולה
	סימן ד': סחר במוצרי תעבורה
117	רישיון לסחר במוצרי תעבורה
118	סחר במוצרי תעבורה מיובאים
119	אחריות למוצרי תעבורה – בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה
120	תיאור מוצרי תעבורה על ידי בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה
121	סימון מוצרי תעבורה על ידי בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה
122	ליקוי בטיחותי במוצר תעבורה
123	טיפול בתלונות צרכנים – בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה
124	השתלמות איש מקצוע העומד לרשות בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה
125	מסירת מידע לעניין בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה
126	סימן ד' – סייג לתחולה

**פרק ח': רישוי מוסכים ומנהלים
מקצועיים של מוסכים**

סימן א': רישיון להפעלת מוסך

- 127 רישיון להפעלת מוסך
128 ביצוע פעולות ברכב
129 רישיון להפעלת מוסך מומחה
130 חובת שילוט במוסך
131 הצעת סוגי מוצרי תעבורה ללקוח במוסך
132 הצעת מחיר במוסך
133 התקנת מוצר תעבורה המתאים לדגם הרכב
134 איסור העברת מידע ליבואן מסחרי
135 רישיון להפעלת מוסך נייד

סימן ב': עיסוק בניהול מקצועי של מוסך

- 136 רישיון לניהול מקצועי של מוסך
137 בחינות לקבלת רישיון לניהול מקצועי של מוסך
138 חובת מימנות מקצועית
139 הוראות מקצועיות לעניין ביצוע פעולות ברכב
140 פיקוח על עובדי המוסך
141 בדיקת תקינותו של רכב שטופל במוסך
142 דיווח על ליקויים ברכב שהובא למוסך
143 חובת נוכחות של מנהל מקצועי של מוסך ואישור ממלא מקום של המנהל המקצועי
144 בירור תלונות לגבי בעלי רישיונות לפי פרק ח'

**סימן ג': המועצה המייעצת לעניין
מנהלים מקצועיים של מוסכים**

- 145 המועצה המייעצת לעניין מנהלים מקצועיים של מוסכים
146 תפקידי המועצה המייעצת לעניין מנהלים מקצועיים של מוסכים

147 בוחנים בבחינות לקבלת רישיון לניהול מקצועי של מוסך

148 סדרי הדיון במועצה המייעצת לעניין מנהלים מקצועיים של מוסכים

פרק ט': שמאות רכב

סימן א': עיסוק בשמאות רכב

- 149 רישיון לשמאות רכב
150 בוחנים בבחינות לקבלת רישיון לשמאות רכב
151 בחינות בשמאות רכב
152 התמחות בשמאות רכב
153 הוראות מקצועיות לעניין שמאי רכב
154 תיקון שומת רכב
155 מקום עריכתה של שומת רכב
156 חובת ביצוע בדיקה פיסית לרכב לשם עריכת שומת רכב
157 איסור התחזות לשמאי רכב
158 חובת הגינות ועצמאות שיקול הדעת של שמאי רכב
159 איסור השפעה על שיקול הדעת של שמאי רכב בעריכת שומת רכב

סימן ב': המועצה המייעצת לעניין שמאי רכב

- 160 המועצה המייעצת לעניין שמאי רכב
161 תפקידי המועצה המייעצת לעניין שמאי רכב
162 סדרי הדיון במועצה המייעצת לעניין שמאי רכב

סימן ג': דין משמתי של שמאי רכב

- 163 עבירות משמתי
164 מינוי ועדת משמתי
165 תקופת כהונה של חבר ועדת המשמתי
166 סייגים למינוי של חבר ועדת המשמתי

סעיף	
193	סמכויות אכיפה
194	זיהוי מפקח
	פרק י"א: עיצום כספי
195	פרק י"א – הגדרות
196	הוראות לעניין הסכום הבסיסי
197	איסור אצילת סמכויות המנהל לפי פרק י"א
198	עיצום כספי בגובה הסכום הבסיסי
199	עיצום כספי בשיעור 75 אחוזים מהסכום הבסיסי
200	עיצום כספי בשיעור 50 אחוזים מהסכום הבסיסי
201	עיצום כספי בשיעור 25 אחוזים מהסכום הבסיסי
202	עיצום כספי בשיעור 10 אחוזים מהסכום הבסיסי
203	עיצום כספי בשיעור 5 אחוזים מהסכום הבסיסי
204	הודעה על כוונת חיוב
205	זכות טיעון
206	החלטת המנהל ודרישת תשלום
207	הפרה נמשכת והפרה חוזרת
208	סכומים מופחתים
209	סכום מעודכן של העיצום הכספי
210	המועד לתשלום העיצום הכספי
211	הפרשי הצמדה וריבית
212	גבייה
213	עיצום כספי בשל הפרה לפי חוק זה ולפי חוק אחר
214	ערעור
215	פרסום
216	שמירת אחריות פלילית
217	דיווח לכנסת – הוראת שעה

סעיף	
167	הפסקת כהונה של חבר ועדת המשמעת
168	סמכות לסיים דיון
169	השעיה מכהונה של חבר ועדת המשמעת
170	אי־תלות
171	תובע ותפקידיו
172	זכות עיון
173	הודעה למתלונן
174	הדיון בוועדת המשמעת
175	זכות טיעון לנקבל
176	סדרי דין ודיני ראיות
177	ועדת המשמעת שנחלקו בה הדעות
178	מותב חסר
179	מותב קטוע
180	פסילת חבר ועדת המשמעת
181	סמכויות עזר של ועדת המשמעת
182	אמצעי משמעת
183	אמצעי משמעת על־תנאי
184	החלטות אחרות של ועדת המשמעת
185	ערעור על החלטת ועדת המשמעת ועיכוב ביצוע
186	העמדה לעיון הציבור של החלטות ועדת המשמעת
187	דיון משמעתי ודיון פלילי
188	סמכות המנהל להתלות רישיון עד לסיום ההליכים
189	תחולת השיפוט המשמעתי על מי שחדל להיות שמאי רכב ועל מי שרישיונו הותלה
190	שיפוט משמעתי של מתמחים בשמאות רכב
	פרק י': פיקוח ואכיפה
191	הסמכת מפקחים
192	סמכויות פיקוח

סעיף	
236	מעבדה מוסמכת לרכב
237	פרסום רשימת מעבדות מוכרות
238	אגרות
239	ביצוע ותקנות
240	שמירת דינים
241	תיקון פקודת התעבורה – מס' 115
242	תיקון חוק הגבלת השימוש ורישום פעולות בחלקי רכב משומשים (מניעת גניבות) – מס' 6
243	תיקון חוק בתי משפט לעניינים מינהליים – מס' 100
	פרק ט"ו: תחילה, הוראות מעבר והוראות שעה
244	תחילה
245	תקנות ראשונות
246	פרסום החוק
247	שמירת תוקף
248	הוראות מעבר לעניין רישיונות
249	הוראות מעבר לעניין תעודות, אישורים, היתרים ופטורים
250	הוראות מעבר לעניין מינויים
251	הוראות מעבר לעניין שמאי רכב
252	הוראות מעבר לעניין ייבוא רכב
253	הוראות שעה לעניין ייבוא רכב

סעיף	
	פרק י"ב: עונשין
218	עונשין
219	עבירה נמשכת
220	עבירה בידי תאגיד
221	אחריות נושא משרה בתאגיד
	פרק י"ג: תחולה על המדינה ועל מערכת הביטחון
222	פרק י"ג – הגדרות
223	תחולה על המדינה
224	תחולה על מערכת הביטחון
225	תחולה לעניין שירות שנתן מוסך לרכב בשימוש מערכת הביטחון
226	הוראות מיוחדות לעניין סמכויות פיקוח ואכיפה כלפי מערכת הביטחון
227	התאמה ביטחונית ומידע מסווג
228	סמכות כניסה
229	הזדהות
230	תיעוד מסמכים
231	מסירת ידיעות ומסמכים
232	מדידות ודגימות
233	תפיסה
234	סייג למסירת מידע
	פרק י"ד: הוראות שונות
235	אצילת סמכויות המנהל

חוק רישוי שירותים ומקצועות בענף הרכב, התשע"ו-2016*

פרק א': מטרה והגדרות

1. מטרה
- מטרתו של חוק זה להסדיר את השירותים בענף הרכב, לרבות בתחום הייבוא, כדי להבטיח את כל אלה: רמה מקצועית הולמת של נותני השירותים, שמירה על בטיחות הרכב, הגנה על שלום הציבור ובטיחותו, מתן שירות סדיר וזמין למקבלי השירות, קיומם של תנאים הולמים במקומות מתן השירותים, קידומה של התחרות בענף הרכב והגנת הצרכן.
2. הגדרות
- בחוק זה –
- "אבטיפוס" – דגם בסיס לייצור רכב או מוצר תעבורה;
- "האגף להכשרה מקצועית" – האגף להכשרה ולפיתוח כוח אדם במשרד הכלכלה והתעשייה;
- "אחריות" – מתן שירות, בלא תשלום, לאחר מכירת רכב או מוצר תעבורה, הכולל תיקון, טיפול או החלפה של הרכב או של מוצר תעבורה, כדי להבטיח את תקינותם;
- "בעל עניין" – כהגדרתו בחוק החברות, התשנ"ט-1999¹;
- "דגם רכב" – סדרת כלי רכב מתוצר מסוים שיש להם נתונים טכניים משותפים, שיצרן הרכב קבע לה שם המורכב מאותיות או מספרות ומתועד במסמכי התקינה של הרכב וברישיון הרכב;
- "דרישות תקינה אירופית" – דירקטיבה או תקנה של האיחוד האירופי, כתוקפן מעת לעת;
- "דרישות תקינה אמריקאית" – תקן או תקנה פדרליים של ארצות הברית, כתוקפם מעת לעת;
- "הנדסאי" ו"טכנאי מוסמך" – כהגדרתם בחוק ההנדסאים והטכנאים המוסמכים, התשע"ג-2012²;
- "הוועדה" – ועדת הכלכלה של הכנסת;
- "חוק הגנת הצרכן" – חוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981³;
- "חוק העונשין" – חוק העונשין, התשל"ז-1977⁴;
- "חוק התקנים" – חוק התקנים, התשי"ג-1953⁵;
- "ייבוא" – הבאה או גרם-הבאה של רכב או של מוצר תעבורה לישראל, בים, ביבשה או באוויר;
- "יבואן זעיר" – מי שעוסק בייבוא רכב ושיווקו ומייבא כלי רכב בהתאם להסכם עם אדם במדינת חוץ והוא בעל רישיון לפי סעיף 44;
- "יבואן ישיר" – מי שעוסק בייבוא רכב ושיווקו ומייבא כלי רכב בהתאם להסכם עם יצרן רכב במדינת חוץ והוא בעל רישיון לפי סעיף 41;

* התקבל בכנסת ביום כ"ב בסיוון התשע"ו (28 ביוני 2016); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – מיום ג' בתמוז התשע"ג (11 ביוני 2013), עמ' 770.

¹ ס"ח התשנ"ט, עמ' 189.

² ס"ח התשע"ג, עמ' 18.

³ ס"ח התשמ"א, עמ' 248.

⁴ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

⁵ ס"ח התשי"ג, עמ' 30.

"יבואן מסחרי" – כל אחד מאלה:

(1) יבואן זעיר;

(2) יבואן ישיר;

(3) יבואן עקיף;

"יבואן עקיף" – מי שעוסק בייבוא רכב ושיווקו ומייבא כלי רכב בהתאם להסכם עם סוכן מורשה והוא בעל רישיון לפי סעיף 42;

"ייצור", של רכב או מוצר תעבורה – לרבות התקנה, הרכבה או חידוש של רכב או של מוצר תעבורה, הרכבתו מחלקים או ממערכת חלקים, או ביצוע שינוי בטיב, באיכות או בצורה של רכב או של מוצר תעבורה, והכול במסגרת תהליך הייצור; "יצרן", של מוצר תעבורה – אדם העוסק בייצור מוצרי תעבורה מחוץ לישראל, בין בעצמו ובין על ידי אחרים, ובכלל זה באריותם של טובין או מזיגתם למכל;

"יצרן רכב במדינת חוץ" – יצרן רכב שתכנן וייצר רכב מחוץ לישראל, בין בעצמו ובין בשיתוף עם יצרנים אחרים, או מי שיצרן כאמור הסמיכו בכתב לפעול מטעמו ולמכור רכב מתוצרתו;

"מהנדס" – מהנדס רשום כהגדרתו בחוק המהנדסים והאדריכלים, התשי"ח-1958⁶;

"מוסך" – מקום שניתנים בו שירותים של תיקון, אחזקה או בדיקה של רכב או ייעוץ בקשר לשירותים כאמור;

"מוסך מומחה" – כמשמעותו בסעיף 129;

"מוסך נייד" – רכב המשמש למתן שירותים כאמור בסעיף 135(ב);

"מוסך שירות של יבואן" – מוסך מומחה של יבואן מסחרי, או מוסך מומחה הקשור עם יבואן מסחרי בהסכם לטיפול ברכב מתוצר המיובא על ידי אותו יבואן;

"מוצר תעבורה" – אבזר, חלק, מערכת חלקים, מכשיר למעט מכשיר שהוא כלי עבודה המשמש מוסך או יצרן בלבד, מיתקן או חומר נוזלי, מוצק או גז המשמשים או המיועדים לשמש להרכבתו, לתחזוקתו או לפעולתו התקינה של רכב או להבטחת בטיחותו או להבטחת בטיחות המשתמש בו או לנוחיותו, וכן כל אחד מהם אם עליו להימצא ברכב על פי דין;

"מוצר תעבורה חליפי" – מוצר תעבורה שאינו מוצר תעבורה מקורי;

"מוצר תעבורה מקורי" – מוצר תעבורה המיוצר לפי תנאים והוראות שקבע יצרן הרכב לשם ייצור הרכב;

"מוצר תעבורה משומש" – מוצר תעבורה שפורק מרכב שלא לשם הרכבתו מחדש באותו רכב;

"המחיר הכולל" – כהגדרתו בסעיף 17 לחוק הגנת הצרכן;

"מייבא רכב בייבוא אישי" – מי שמייבא רכב לפי סעיף 33;

"המנהל" – עובד המשרד המכהן בו כסגן המנהל הכללי לתנועה;

"מנהל מקצועי של מוסך" – בעל רישיון לניהול מקצועי של מוסך לפי סעיף 136;

"מסמך תקינה" – מסמך המעיד על עמידת רכב או מוצר תעבורה בדרישות תקינה;

⁶ ס"ח התשי"ח, עמ' 108.

"מספר קטלוגי" – מספר זיהוי של מוצר תעבורה שקבע יצרן המוצר, יצרן רכב או מייבא מוצר תעבורה, ובלבד שמייבא מוצר התעבורה לא יקבע את אותו מספר קטלוגי שקבע היצרן כאמור;

"מעבדה מאושרת" – מעבדה המוסמכת לאשר עמידה בתקן רשמי לפי סעיף 12 לחוק התקנים;

"מעבדה מוכרת אירופית" – מעבדה לבדיקת רכב או חלקיו שהוסמכה ואושרה לפי דירקטיבה של הקהילה האירופית 2007/46/EC, על עדכונה;

"מעבדה מוכרת אמריקאית" – מעבדה לבדיקת רכב או חלקיו שהוסמכה ואושרה על ידי מינהל הבטיחות האמריקאי (NHTSA);

"מעבדה מוסמכת לרכב" – מעבדה לבדיקת רכב או מוצרי תעבורה שאישר המנהל לפי סעיף 236;

"מפעל ייצור" – מקום שמיוצר בו רכב או מוצר תעבורה;

"מקצוע בענף הרכב" – כל אחד מאלה:

(1) ניהול מקצועי של מוסך;

(2) שמאות רכב;

(3) תיווך בייבוא אישי;

"משווק רכב" – יבואן מסחרי או בעל רישיון לייצור רכב ושיווק המוכר רכב, לרבות אחר מטעמו;

"המשרד" – משרד התחבורה והבטיחות בדרכים;

"מתווך בייבוא אישי" – בעל רישיון לפי סעיף 68 לתיווך בייבוא אישי;

"סוג רכב" – סוג הרכב לפי פקודת התעבורה⁷ כמפורט להלן, ובכלל זה הסיווגים הראשיים וסיווגי המשנה לפי הפקודה האמורה:

(1) "רכב נוסעים" – רכב מסוג M;

(2) "רכב מסחרי" – רכב מסוג N;

(3) "גרור או נתמך" – רכב מסוג O;

(4) "אופנוע" – רכב מסוג L;

(5) "טרקטור" ו"מכונה ניידת" – רכב מסוג T;

"סוחר ברכב מיבואן" – בעל רישיון לפי סעיף 89 לרכישת רכב מיבואן ישיר או מיבואן עקיף ומכירתו דרך עיסוק לפי אותו סעיף;

"סוחר ברכב שאינו רכב מיבואן" – בעל רישיון לפי סעיף 92 לרכישת רכב שאינו רכב מיבואן ומכירתו דרך עיסוק לפי אותו סעיף;

"סוכן מורשה" – סוכן ראשי או סוכן משני;

"סוכן משני" – אדם הקשור בהסכם עם סוכן ראשי, לעניין תוצר רכב שמייבא יבואן ישיר, שלפיו אותו אדם מוסמך לפעול מטעמו של הסוכן הראשי ולמכור רכב מתוצרת יצרן הרכב שעמו התקשר הסוכן הראשי בהסכם למכירת רכב; הסכם כאמור יהיה בכתב או בדרך אחרת שקבע השר ובתנאים שקבע לעניין זה לפי סעיף 42(ג)(2), ולתקופה שלא תפחת משנה;

⁷ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.

"סוכן ראשי" – אדם הקשור בהסכם בכתב עם יצרן הרכב במדינת חוץ לתקופת המפורטות להלן, שלפיו הוא מורשה למכור רכב מתוצרתו של יצרן הרכב והתקיימו בו תנאים שקבע השר לפי סעיף 42(ג)(1):

(1) לעניין תוצר רכב המיובא על ידי יבואן ישיר – לתקופה שלא תפחת משנה או מתקופה קצרה יותר שקבע השר לפי סעיף 42(ג)(1);

(2) לעניין תוצר רכב שאינו מיובא על ידי יבואן ישיר – לתקופה שלא תפחת משנתיים או מתקופה קצרה יותר שקבע השר לפי סעיף 42(ג)(1);

"סחר במוצרי תעבורה" – רכישת מוצרי תעבורה, מכירתם, שיווקם, הספקתם או הצגתם למכירה, והכול כדרך עיסוק;

"עוסק" ו"עוסק מורשה" – כהגדרתם בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975⁸;

"עניין אישי" – לרבות עניין אישי של קרובו או של גוף שהוא או קרובו הם בעלי שליטה בו;

"עקרון עסק חי" – כמשמעותו בגילוי דעת שפרסמה לשכת רואי החשבון בישראל;

"פקודת הייבוא והייצוא" – פקודת הייבוא והייצוא [נוסח חדש], התשל"ט-1979⁹;

"צמיג" – חישוב עשוי גומי שהוא חלק מגלגל של רכב מנועי או של רכב שהוא מסוג גרור או נתמך;

"קרוב" – בן זוג, הורה, הורה הורה, אח או אחות, צאצא, צאצא של בן זוג ובני זוגם של כל אחד מאלה או אדם אחר הסמוך על שולחנו של האדם, וכן שותף, מעביד או עובד של האדם;

"רישיון" – רישיון למתן שירות רכב או רישיון לעיסוק במקצוע בענף הרכב שניתנו לפי חוק זה;

"רישיון ייבוא" – רישיון ייבוא, אישור ייבוא או עמידה בתנאים, בהתאם להוראות לפי פקודת הייבוא והייצוא;

"רישיון להפעלת מוסך" – כמשמעותו בסעיף 127;

"רישיון להפעלת מוסך נידד" – כמשמעותו בסעיף 135;

"רישיון יבואן מסחרי" – כמשמעותו בסימן ב' לפרק ד';

"רישיון לייצור מוצרי תעבורה" – כמשמעותו בסימן ב' לפרק ז';

"רישיון לייצור רכב ושיווקו" – כמשמעותו בסימן א' לפרק ג';

"רישיון לסחר במוצרי תעבורה" – כמשמעותו בסימן ד' לפרק ז';

"רישיון רכב" – כמשמעותו בסעיף 2 לפקודת התעבורה;

"רכב", "רכב מנועי" ו"רשות הרישוי" – כהגדרתם בפקודת התעבורה;

"רכב חדש" – רכב שטרם נרשם לראשונה לתנועה בדרכים בישראל או במדינת חוץ;

"רכב שנרשם במדינת חוץ" – רכב שנרשם לראשונה לתנועה בדרכים במדינת חוץ וטרם חלפו 30 ימים ממועד הרישום האמור ועד מועד השטת הרכב לישראל הרושם בשטר המטען;

"רשות מוסמכת לייבוא" – מי שהשר הסמיך לשמש רשות מוסמכת לפי פקודת הייבוא והייצוא;

⁸ ס"ח התשל"ו, עמ' 52.

⁹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 32, עמ' 625.

"שומת רכב" – חוות דעת הכוללת לפחות אחד מהמפורטים להלן, וכן הערכת שווי הרכב, אם נדרשת, הנלווית לאחד מאלה, ופרטים נוספים אם נקבעו לפי סעיף 153:

(1) פירוט התיקון הנדרש ברכב שנגרם לו נזק כדי להחזיר את מצב הרכב לקדמותו, שלא במסגרת הצעה לקבלת שירות במוסך;

(2) הערכת עלות התיקון כאמור בפסקה (1), שלא במסגרת הצעה לקבלת שירות במוסך;

(3) הערכת השינוי בערכו של הרכב עקב נזק שנגרם לו, ואם לא ניתן לתקנו – קביעה כי הרכב הוא רכב באבדן גמור לפי פקודת התעבורה;

"שיווק רכב" – מכירה של רכב, הספקתו, הצגתו למכירה, לרבות מכירתו או הצגתו למכירה באמצעות אחר מטעמו של מי שעוסק בפעולות האמורות;

"שירות רכב" – כל אחד מאלה:

- (1) ייצור רכב בישראל ושיווק;
  - (2) ייבוא רכב ושיווק;
  - (3) סחר ברכב מיבואן כהגדרתו בסעיף 88;
  - (4) ייצור מוצרי תעבורה בישראל;
  - (5) סחר במוצרי תעבורה;
  - (6) הפעלת מוסך או מוסך נייד;
  - (7) סחר ברכב שאינו רכב מיבואן כהגדרתו בסעיף 88;
- "שליטה" – כהגדרתה בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968¹⁰;
- "שמאות רכב" – הערכת הנזק שנגרם לרכב באמצעות שומת רכב;
- "שמאי רכב" – בעל רישיון לעיסוק בשמאות רכב לפי פרק ט';
- "תוצר" – כל רכב שמייצר יצרן רכב בשם משותף שקבע, המתועד במסמכי התקינה של הרכב וברישיון הרכב;
- "תיאור" – תיאור בכתב, בעל פה, בציור או בדרך אחרת הנהוגה במסחר, שיש בו הודעה, במישרין או בעקיפין, בדבר אחד הפרטים שלהלן:

- (1) לעניין רכב או מוצר תעבורה –
  - (א) כמות, משקל ומידות;
  - (ב) ארץ הייצור ושם היצרן;
  - (ג) הסמל המסחרי של היצרן;
  - (ד) חומרים או מרכיבים;
  - (ה) איכות ועמידות;
  - (ו) פגמים בו;
  - (ז) מטרת השימוש בו;
  - (ח) התאמה של מוצר תעבורה לרכב;
  - (ט) בדיקות ותוצאות;

¹⁰ ס"ח התשכ"ח, עמ' 234.

- (י) אחריות לתקינות ותקופת האחריות;
- (יא) שירותי התיקונים והתחזוקה שיינתנו לרכב או למוצר התעבורה ואחריות למתן שירותים אלה, מחירים והתקופה שבה יינתנו;
- (יב) מחיר, לרבות הנחות מהמחיר;
- (יג) פרטים על תשלומים בעד הרכב ותנאי אשראי;
- (יד) מועד ייצור;
- (טו) מספר קטלוגי;
- (טז) מועד רישומו לראשונה של רכב לתנועה במדינת חוץ;
- (2) לעניין שירות –

- (א) תוכן השירות והיקפו;
- (ב) טיב השירות, רמתו ותכליתו;
- (ג) דרך מתן השירות, משכו ותנאיו;
- (ד) אחריות לתקינות החלקים או מערכות החלקים שטופלו, תקופת האחריות על הפעולות שבוצעו, תנאי האחריות ושינויים שיחולו בהם בתקופת האחריות;
- (ה) מחיר, לרבות הנחות מהמחיר;
- "תיווך בייבוא אישי" – ייעוץ, הדרכה או איתור רכב, בתמורה בכסף או בשווה כסף, לשם התקשרות של צדדים בעסקה לרכישת רכב במדינת חוץ וייבואו לפי סעיף 33;
- "תכנית ייצור" – תכנית הכוללת פרטים לגבי אופן ייצור הרכב, חלק מרכב או מוצר תעבורה בפס הייצור ונתונים בנוגע למוצר המוגמר, ובהם, בין השאר, תיאור ונתונים טכניים בקשר לרכב או למוצר התעבורה, פרטים הנוגעים לעיבוד של חומרים ולייצור של רכיבים, תהליך הייצור וההרכבה ומספר השלדה;
- "תעודת גמר" – תעודה שניתנה על ידי משרד הכלכלה והתעשייה המעידה כי מקבל התעודה עמד בהצלחה בכל דרישות הקורס המקצועי;
- "תעודת מקצוע" – כמשמעותה בסעיף 46 לחוק שירות התעסוקה, התשי"ט-1959¹¹;
- "תקלת בטיחות סדרתית" – תקלה סדרתית ברכב הקשורה לפעולת הרכב, שלדעת יצרן הרכב עלולה לגרום סיכון בטיחותי למשתמשים בו או לכלל הציבור ולפיכך הודיע עליה היצרן, למעט יצרן שהוא בעל רישיון לייצור רכב ושיווק;
- "תקן ישראלי" ו"תקן רשמי" – כמשמעותם בחוק התקנים;
- "השר" – שר התחבורה והבטיחות בדרכים.

פרק ב': רישוי מתן שירותי רכב ורישוי מקצועות בענף הרכב

סימן א': הוראות לעניין רישיונות

3. (א) לא ייתן אדם שירות רכב אלא אם כן קיבל רישיון מאת המנהל למתן אותו שירות ובהתאם לתנאי הרישיון ולהוראות לפי חוק זה.
- (ב) המנהל רשאי לקבוע ברישיון למתן שירות רכב תנאים והגבלות שיחולו על בעל הרישיון, ובכלל זה –

¹¹ ס"ח התשי"ט, עמ' 32.

- (1) סוגי השירותים שבעל הרישיון מורשה לתת;
- (2) סוגי כלי הרכב שלהם מורשה בעל הרישיון לתת שירות;
- (3) מיתקנים וציוד הנדרשים לשם מתן השירות;
- (4) הבטחת איכות ובקרה;
- (5) חובת תיעוד ושמירת התיעוד;
- (6) המקום שבו יינתן השירות;
- (7) תנאים והגבלות שמטרתם להבטיח את רמת השירות ושמירה על הבטיחות;
- (8) הוראות לשמירה על הסביבה בהתאם להוראות כל דין.
4. עיסוק במקצוע בענף 4.
הרכב וחובת רישיון
- (א) לא יעסוק אדם במקצוע בענף הרכב אלא אם כן קיבל רישיון מאת המנהל לעסוק באותו מקצוע ובהתאם לתנאי הרישיון ולהוראות לפי חוק זה.
- (ב) המנהל רשאי לקבוע ברישיון לעיסוק במקצוע בענף הרכב תנאים והגבלות שיחולו על בעל הרישיון, ובכלל זה –
- (1) סוגי כלי הרכב שלהם מורשה בעל הרישיון לתת שירות;
- (2) חובת תיעוד ושמירת התיעוד;
- (3) תנאים והגבלות שמטרתם להבטיח את רמת השירות ואיכותו ושמירה על הבטיחות.
5. הגשת בקשה לרישיון
- (ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), מתמחה בשמאות רכב רשאי בתקופת התמחותו לבצע פעולות מקצועיות בהתאם להוראות שנקבעו לפי סעיף 152.
- (א) המבקש רישיון לפי חוק זה או המבקש לחדשו (בחוק זה – המבקש), יגיש בקשה בכתב למנהל.
- (ב) המבקש יצרף לבקשתו מסמכים המעידים על קיום התנאים למתן הרישיון.
- (ג) המנהל רשאי לדרוש מהמבקש כל מידע או מסמך הדרושים לו לשם החלטה בבקשה.
- (א) המנהל ייתן רישיון למבקש שמתקיימים בו התנאים לקבלת אותו רישיון.
- (ב) המנהל יפרסם באתר האינטרנט של המשרד רשימה של שמות בעלי הרישיונות התקפים, ויצוין בה את סוג הרישיון ומספרו, בלבד; רשימה כאמור תעודכן מעת לעת.
- (א) תקופת תוקפם של רישיונות לפי חוק זה תהיה שש שנים, ולענין רישיון יבואן זעיר – שנתיים; ואולם תקופת תוקפם של רישיונות ואישורים כמפורט להלן תהיה עד ל-31 בדצמבר של השנה שבה ניתנו:
- (1) אישור לייצור דגם רכב לפי סימן ב' לפרק ג' ואישור לייצור דגם מוצר תעבורה לפי סימן ב' לפרק ז';
- (2) רישיון יבוא רכב לפי סעיף 31 ורישיון יבוא רכב מסוג מכונה ניידת לפי סעיף 37.
- (ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), תקופת תוקפו של רישיון או אישור כאמור באותו סעיף קטן לא תעלה על תקופת תוקפם של מסמכים שהם תנאי לנתינתו לפי חוק זה; הוארך תוקפם של אותם מסמכים לפני תום תקופת הרישיון או האישור, יגיש בעל הרישיון או בעל האישור למנהל את המסמכים המעודכנים; אישור המנהל, להנחת

דעתו, את המסמכים המעודכנים, יאריך את תקופת הרישיון או האישור בהתאם, עד לתום תוקפם של המסמכים או עד לתום תקופת הרישיון או האישור לפי סעיף זה, לפי התקופה הקצרה.

(ג) השה באישור הוועדה, רשאי לשנות את תקופת תוקפו של רישיון או אישור כאמור בסעיף זה, וכן רשאי הוא לקבוע באותה דרך טעמים מיוחדים שבהתקיימם רשאי המנהל לתת רישיון או אישור לתקופה הקצרה מזו שנקבעה לגבי אותו סוג רישיון או אישור.

8. המנהל רשאי לסרב לתת או לחדש רישיון למבקש אף אם התקיימו לגבי המבקש התנאים לקבלת הרישיון, אם המבקש הורשע בעבירה פלילית או בעבירת משמעת, שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לעסוק במתן שירות רכב או במקצוע בענף הרכב שלגביו ביקש את הרישיון, או אם הוגש נגדו כתב אישום בעבירה פלילית כאמור וטרם ניתן פסק דין סופי בעניינו, ובלבד שנתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו.
9. השה, באישור הוועדה, רשאי לקבוע תנאים שבהתקיימם רשאי המנהל, בהחלטה מנומקת בכתב, לתת פטור מהתנאים לקבלת הרישיון המבוקש, כולם או חלקם, למבקש שבידיו רישיון אחר לפי חוק זה או כדי לקיים התחייבות בין-לאומית שהמדינה צד לה, ובלבד שלא יהיה בכך כדי לפגוע בבטיחות או בתחרות; סמכות המנהל לפי סעיף זה אינה ניתנת לאצילה.
10. (א) המנהל רשאי לבטל רישיון, להתלותו עד לקיום תנאים שיוורה עליהם, להגבילו או לסרב לחדשו, לאחר שנתן לבעל הרישיון הזדמנות לטעון את טענותיו, אם התקיים בבעל הרישיון אחד מאלה:

- (1) הרישיון ניתן לו על יסוד מידע כוזב או מטעה;
- (2) הוא חדל לעסוק בעיסוק נושא הרישיון;
- (3) הוא אינו מקיים את התנאים לקבלת הרישיון, כולם או חלקם;
- (4) הוא הפר תנאי מהותי מתנאי הרישיון;
- (5) הוא הפר חובה או איסור שהוטלו עליו כבעל רישיון לפי חוק זה;
- (6) ניתן לגביו צו פירוק, צו פירוק זמני, צו כינוס, צו כינוס נכסים או צו הקפאת הליכים לפי כל דין;
- (7) הוא הורשע בעבירה פלילית או בעבירת משמעת, שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לעסוק במתן שירות רכב או במקצוע בענף הרכב שלגביו ניתן לו הרישיון, או שהוגש נגדו כתב אישום בעבירה פלילית כאמור וטרם ניתן פסק דין סופי בעניינו;
- (8) (א) הממונה על הגבלים עסקיים קבע כי הוא צד להסדר כובל או כי הוא בעל מונופולין שניצל לרעה את מעמדו בשוק, לפי סעיף 43(א) או (5) לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988¹², או הטיל עליו עיצום כספי לפי סעיף 750(א)(1), (2) סיפה לעניין הפרת תנאי, (3), (4), (5) או (6) לחוק האמור, והכול אם התקיימו הוראות פסקת משנה (ב).
- (ב) המנהל יפעיל את סמכותו לפי פסקה זו לאחר ששקל את נסיבותיה וחומרתה של ההתנהגות שבשלה הפעיל הממונה על הגבלים עסקיים את סמכותו לפי פסקת משנה (א) וכן את קיומם של הליכים נוספים לפי חוק

¹² ס"ח התשמ"ח, עמ' 128.

ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988, בעניין הקביעה או הטלת העיצום הכספי; ואולם המנהל לא יעשה שימוש בסמכותו לפי פסקה זו, אם נוכח כי בעל הרישיון או מבקש הרישיון חדל מההתנהגות האמורה;

9) לעניין ניהול מקצועי של מוסך ותיורן בייבוא אישי –

(א) הוא לא מילא אחר הוראות המנהל לעניין השתלמות מקצועית לפי סעיף 14;

(ב) התקיימו בו נסיבות המנויות ברשימה לפי סעיף 13(ב)(1) המעידות על חשש לניגוד עניינים;

(ג) הוא הפר את כללי האתיקה המקצועית שנקבעו לפי סעיף 13(ב)(2).

(ב) התקיימה בבעל רישיון עילה מהעילות המנויות בסעיף קטן (א)(3), (4) או (5), וההפרה ניתנת לתיקון, לא יבטל המנהל רישיון, לא יתלהו, לא יגבילו ולא יסרב לחדשו בשל אותן עילות אלא לאחר שהמציא לבעל הרישיון התראה שבה יציין את ההפרה ויורה לו לתקנה בתוך 21 ימים ממועד המצאת ההתראה; לא תיקן בעל הרישיון את ההפרה להנחת דעתו של המנהל, רשאי המנהל להפעיל את סמכותו לפי סעיף זה כלפי בעל הרישיון.

(ג) היה למנהל יסוד סביר להניח כי מתקיימת בבעל הרישיון עילה מהעילות המנויות בסעיף קטן (א), ושוכנע כי יש צורך דחוף להתלות את רישיונו לשם הגנה מיידית על שלום הציבור, רשאי הוא להתלות את הרישיון, לאלתר, ובלבד שייתן לבעל הרישיון הזדמנות לטעון את טענותיו בהקדם האפשרי לאחר ההתליה, ולא יאוחר מתום 30 ימים ממועד ההתליה; התליה כאמור תהיה לתקופה המוערית הנדרשת.

(ד) לעניין שמאי רכב, המנהל לא יפעיל את סמכותו לפי סעיף זה, למעט הסמכות לפי סעיף קטן (ג), בשל עילה מהעילות המנויות בסעיף קטן (א)(4), (5) או (7).

(ה) סמכות המנהל לבטל רישיון לפי סעיף זה אינה ניתנת לאצילה.

11. מי שרישיונו לעיסוק במקצוע בענף הרכב בוטל לפי הוראות סעיף 10, לא יגיש בקשה לרישיון חדש לעיסוק באותו מקצוע, אלא בחלוף שלוש שנים ממועד הביטול.

בקשה לרישיון לעיסוק במקצוע בענף הרכב לאחר ביטול

סימן ב': חובות בעל רישיון – הוראות כלליות

12. לא יעביר בעל רישיון לאחר את רישיונו אלא באישור המנהל בהחלטה מנומקת בכתב ובהתאם לתנאים שיוורה המנהל.

איסור העברת רישיון

13. (א) בעל רישיון לעיסוק במקצוע בענף הרכב לא יעסוק במקצוע –

ניגוד עניינים וכללי אתיקה מקצועית

(1) באופן שיש בו חשש לניגוד עניינים בין עניין שלו לבין עניין של לקוח, לרבות ניגוד עניינים בין עיסוקו במקצוע בענף הרכב לעיסוק אחר שלו, בהתאם להוראות שנקבעו לפי סעיף קטן (ב)(1);

(2) בניגוד לכללי אתיקה מקצועית שנקבעו לפי סעיף קטן (ב)(2).

(ב) (1) השה באישור הוועדה, יקבע רשימה של נסיבות שיש בהן כדי להעיד על חשש לניגוד עניינים של בעל רישיון לעיסוק במקצוע בענף הרכב, לרבות עיסוקים המעוררים חשש לניגוד עניינים כאמור.

(2) השה באישור הוועדה, יקבע כללי אתיקה מקצועית לעניין התנהגותו של בעל רישיון לעיסוק במקצוע בענף הרכב.

(3) תקנות לפי סעיף קטן זה לעניין שמאי רכב יותקנו לאחר התייעצות עם המועצה המייעצת לעניין שמאי רכב שמונתה לפי סימן ב' לפרק ט', ולעניין מנהלים מקצועיים של מוסכים – לאחר התייעצות עם המועצה המייעצת לעניין מנהלים מקצועיים של המוסכים שמונתה לפי סימן ג' לפרק ח'.

(4) תקנות לפי סעיף קטן זה יפורסמו גם באתר האינטרנט של המשרד.

14. (א) המנהל רשאי להורות לבעל רישיון לעיסוק במקצוע בענף הרכב לעבור השתלמות מקצועית כפי שיוורה לו, בשל התפתחות טכנולוגית או שינוי בתקינה או בחקיקה המצדיקים זאת, ובכלל זה לדרוש חובת בחינה כתנאי לעמידה בחובה לעבור השתלמות כאמור.

(ב) השר רשאי לקבוע הוראות לעניין הדרכה תקופתית לבעל רישיון למתן שירות רכב ולמועסקים על ידו או מטעמו, ובכלל זה לעניין חובת עמידה בבחינה כתנאי לסיום ההדרכה, וכן לעניין מועדי ההדרכה והיקפה לפי סוג שירות הרכב הניתן על ידי בעל הרישיון.

15. בעל רישיון יודיע למנהל על כל שינוי שחל לגביו, הנוגע לתנאים לקבלת הרישיון או לעילות לסירוב לתת רישיון, בתוך 15 ימים מהיום שבו חל השינוי.

16. בעל רישיון ימסור למנהל, לפי דרישתו ולשם ביצוע ההוראות לפי חוק זה, דיווח על מתן שירות, לרבות פרטים על רכב או מוצר תעבורה, ובכלל זה פרטים לעניין כמות, איכות, התאמה לדרישות תקינה, דרכי הייבוא, הסחר והשיווק של רכב או של מוצר התעבורה, וכל פרט אחר הדרוש לשם ביצוע ההוראות לפי חוק זה; המנהל, עובד המשרד או מי מטעמו, שהגיע לידי מידע שנמסר לפי סעיף זה לא יגלה מידע כאמור ולא יעשה בו שימוש, אלא לשם ביצוע ההוראות לפי חוק זה או לפי צו בית משפט.

17. (א) בעל רישיון למתן שירות רכב לא יסרב לתת שירות ללקוח המבקש לקבלו בתנאים דומים לתנאים שבהם הוא מספק את השירות ללקוח דומה, אלא אם כן הראה כי קיימים טעמים המצדיקים את אי-מתן השירות בתנאים דומים (בסעיף זה – סירוב בלתי סביר), והכול בהתאם להוראות לפי סעיף קטן (ב).

(ב) השר, באישור הוועדה, יקבע נסיבות ותנאים שייחשבו סירוב בלתי סביר, טעמים המצדיקים אי-מתן שירות, ותנאים שייחשבו דומים לעניין סעיף זה.

18. בעל רישיון יחזיק את רישיונו במקום עסקו, ויצויגו ללקוח, למנהל, לפקח או למפקח המוסמכים לפי דין לדרוש את הצגתו, או לשוט, לפי דרישתם; היה מקום העסק מקום שניתן בו שירות לציבור יוצג הרישיון במקום נראה לעין.

19. בלי לגרוע מהוראות כל דין, בעל רישיון לא ימכור רכב או מוצר תעבורה, לא יעביר את הבעלות או את החזקה בהם ולא ייתן שירות ללקוח, אלא אם כן כלל בחשבונית שעליו למסור ללקוח לפי כל דין פרטים כפי שקבע השר.

פרק ג': ייצור רכב

סימן א': רישיון לייצור רכב ושיווק

20. מי שמתקיימים בו כל אלה זכאי לקבל רישיון לייצור רכב ושיווק:

(1) הוא עוסק מורשה, תושב ישראל או תאגיד רשום כדין בישראל שאחד מבעלי העניין בו לפחות ומנהלו הכללי הם תושבי ישראל;

(2) לרשותו מקום, מבנה וציוד או סוגי ציוד המתאימים לייצור רכב ואחסונו, והכול כפי שקבע השר;

(3) לרשותו מהנדס או הנדסאי שהוא בעל ניסיון בתחום הרכב המתאים לייצור רכב, והכול כפי שקבע השר, ומשתייך למדור לפי סעיף 8 לחוק המהנדסים והאדריכלים, התשי"ח-1958, שקבע השר לאחר התייעצות עם שר הכלכלה והתעשייה; השר רשאי לקבוע דרישות ניסיון שונות לעניין מהנדס והנדסאי כאמור;

(4) הוא הציג למנהל הסדרי פיקוח פנימיים וחיצוניים הולמים על עבודת הייצור המתבצעת במפעל הייצור, בין השאר כדי להבטיח את התאמת הייצור הסדרתי של רכב לאבטיפוס של דגם הרכב, והכול כפי שקבע השר;

(5) לרשותו מערך לשיווק מוצרי תעבורה;

(6) הוא המציא למנהל כתב התחייבות –

(א) לספק מוצרי תעבורה לרכב שייצר במשך שבע שנים לפחות מיום מכירתו לראשונה ללקוח, וכן שירותי תחזוקה לרכב, בהתאם להוראות לפי סעיף 27;

(ב) לתת אחריות לרכב שהוא מייצר, בהתאם להוראות לפי סעיף 28;

(7) הוא ביטח את תוצרי מפעל הייצור, כפי שקבע השר, לאחר התייעצות עם שר האוצר;

(8) הוא המציא למנהל אישור מרואה חשבון המעיד כי יש ברשותו הון עצמי כפי שקבע השר, וכי הוא עומד בעקרון עסק חי.

סימן ב': אישור לייצור דגם רכב

21. (א) לא ייצר אדם דגם רכב ולא ישווק דגם רכב שייצר, אלא אם כן קיבל אישור לייצור דגם הרכב לפי הוראות סימן זה, ובהתאם לתנאי האישור ולהוראות לפי חוק זה.

(ב) מי שמתקיימים בו כל אלה זכאי לקבל אישור לייצור דגם רכב:

(1) הוא בעל רישיון לייצור רכב ושיווק;

(2) המנהל אישר את התכנית לייצור דגם הרכב במפעל ייצור וכן את האבטיפוס שיוצר על פי תכנית הייצור כאמור;

(3) הוא הוכיח למנהל כי האבטיפוס של דגם הרכב שהוא מבקש לייצר או שינוי מבנה שבכוונתו לבצע ברכב עומדים בדרישות תקינה ובדרישות שקבע השר, ובכלל זה בדרישות לעניין איכות ובטיחות, והציג למנהל אישור ממעבדה מוסמכת לרכב לשם הוכחת עמידתו של הרכב בדרישות כאמור, אלא אם כן המנהל פטר אותו מהחובה להציג אישור ממעבדה כאמור לאחר ששוכנע כי בידיו מידע מספיק בדבר עמידת הרכב באותן דרישות;

(4) הוא הוכיח למנהל כי ביכולתו לתת שירותי תחזוקה לדגם הרכב בהתאם לדרישות שקבע השר;

(5) לעניין ייצור של דגם רכב המיוצר גם במדינת חוץ – הוא התקשר בחוזה לייצור הרכב עם יצרן הרכב במדינת חוץ.

(ג) המנהל יציין ברישיון הייצור את דגם הרכב שבעל הרישיון רשאי לייצר במפעל הייצור.

סימן ג': חובות בעל רישיון לייצור רכב ושיווק

22. בעל רישיון לייצור רכב ושיווקו יחזיק במפעל הייצור ציוד או סוגי ציוד, ומיתקנים מתאימים הנדרשים לתהליך הייצור, ויפעל לפי הסדרי פיקוח פנימיים וחיצוניים ובקרת איכות, והכול כפי שקבע השר.

23. (א) גילה בעל רישיון לייצור רכב ושיווקו תקלת בטיחות סדרתית ברכב או במוצר תעבורה שהתקין ברכב שייצר כחלק מתהליך הייצור –
- (1) יודיע למנהל בכתב על תקלת הבטיחות הסדרתית;
- (2) יפרסם הודעה לציבור על תקלת הבטיחות הסדרתית בדרך ובמועד שקבע השר, באישור הוועדה;
- (3) יודיע בכתב על תקלת הבטיחות הסדרתית לכל בעלי כלי הרכב הרשומים בישראל שהתקלה נוגעת אליהם ויזמין אותם למוסכי השירות המורשים על ידו לשם טיפול בתקלה, ויטפל בתקלה, ואם לא ניתן לתקנה – לשם החלפת הרכב או מוצר התעבורה, והכול בלא תשלום.
- (ב) השר רשאי לקבוע הוראות לעניין תקלת בטיחות סדרתית ברכב שייצר בעל רישיון לייצור רכב ושיווקו, ובכלל זה הוראות לעניין יישום חובות בעל הרישיון לפי סעיף קטן (א)(1) ו-(3) ולעניין הודעות שימסור למוסכים בנוגע לטיפול בתקלה.
24. (א) בתום תהליך הייצור יסמן בעל רישיון לייצור רכב ושיווקו את הרכב שהוא מייצר בפרטים אלה: מספר השלדה בהתאם להוראות לפי פקודת התעבורה, שם היצרן ודגם הרכב.
- (ב) השר רשאי –
- (1) לשנות, באישור הוועדה, את הפרטים שחובה לסמנם לפי סעיף קטן (א);
- (2) לקבוע הוראות נוספות לעניין סימון כאמור בסעיף זה.
25. (א) בעל רישיון לייצור רכב ושיווקו לא ייצר דגם רכב ולא ישווקו, אלא אם כן הרכב יוצר לפי תכנית ייצור שאישר המנהל והוא זהה לאב־טיפוס של הרכב שאישר המנהל.
- (ב) המנהל רשאי להורות לבעל רישיון לייצור רכב ושיווקו להפסיק את ייצורו של דגם רכב שיוצר שלא בהתאם לתכנית הייצור או שאינו זהה לאב־טיפוס, עד למילוי תנאים שיוורה לו, ובלבד שנתן לבעל הרישיון הזדמנות לטעון את טענותיו.
- (ג) המנהל רשאי להורות לבעל רישיון לייצור רכב ושיווקו ששיווק רכב שיוצר שלא בהתאם לתכנית הייצור או שדגם הרכב אינו זהה לאב־טיפוס שנקבע בתכנית הייצור, להזמין את כל בעלי הרכב הרשומים בישראל והנוגעים בדבר למוסכי השירות המורשים על ידי בעל הרישיון, לשם תיקון הרכב והתאמתו לתכנית הייצור; לא ניתן לתקן את הרכב כאמור – יחולו הוראות סעיף 32 לחוק הגנת הצרכן.
26. בעל רישיון לייצור רכב ושיווקו לא ייצר רכב אלא במפעל ייצור שאישר המנהל, ולא ישווק רכב אלא אם כן הוא יוצר במפעל כאמור, והכול בהתאם להוראות שקבע השר לפי סעיף 20(2).
27. בעל רישיון לייצור רכב ושיווקו ייתן שירותי תחזוקה לרכב שהוא מייצר וימכור מוצרי תעבורה לרכב כאמור, והכול כפי שקבע השר, באישור הוועדה.
28. בעל רישיון לייצור רכב ושיווקו ייתן לרכב שהוא מייצר אחריות כפי שקבע השר באישור הוועדה.
29. בלי לגרוע מחובות הדיווח לפי חוק זה, בעל רישיון לייצור רכב ושיווקו ימסור למנהל –

(1) אישור רואה חשבון המבוסס על דוחות כספיים מבוקרים, לגבי השנה שקדמה למועד הגשת האישור, המעיד כי יש בידו הון עצמי כאמור בסעיף 20(8) (בסעיף זה – הון עצמי) וכי הוא עומד בעקרון עסק חי; אישורים כאמור יימסרו למנהל מידי שנה ולא יאוחר מ־31 בדצמבר;

(2) דיווח על כל אירוע שעלול להביא, לדעת רואה חשבון, לירידה בהון העצמי של בעל הרישיון או לאי־עמידתו של בעל הרישיון בעקרון עסק חי; דיווח כאמור יימסר למנהל בהקדם האפשרי ולא יאוחר משבעה ימים מהמועד שבו נודע לבעל הרישיון על אירוע כאמור.

30. פטור מחובות בעל רישיון לייצור רכב ושיווקו

(א) השר, באישור הוועדה, רשאי לקבוע פעולות ייצור רכב, שלא יחולו לגביהן הוראות לפי סעיפים 20(3), (5), (6) ו־8), 21(ב), 27 עד 29, כולן או חלקן, אם שוכנע כי בשל המאפיינים של אותן פעולות, אין צורך בקיום אותן הוראות וכי אין בכך כדי לפגוע בבריאות או באיטנות הכלכלית של בעל רישיון לייצור רכב ושיווקו; השר רשאי לקבוע בדרך האמורה תנאים חלופיים או משלימים כדי להבטיח כי תישמר רמת בטיחות או איטנות כלכלית שוות ערך לזו המושגת בקיום ההוראות האמורות.

(ב) המנהל, בהחלטה מנומקת בכתב, רשאי לפטור ייצור רכב המיועד לייצוא, מקיום הוראות לפי פרק זה, כולן או חלקן, אם שוכנע כי הרכב אינו משווק בישראל ואינו מיועד לשיווק בה.

פרק ד': ייבוא רכב

סימן א': רישיון ייבוא רכב

31. רישיון ייבוא רכב

(א) לא ייבא אדם רכב אלא אם כן קיבל רישיון ייבוא רכב מאת הרשות המוסמכת לייבוא, והוא אחד מאלה, ולעניין פסקאות (3) עד (10) – גם אם מתקיימים בו התנאים המפורטים באותן פסקאות, לפי העניין:

(1) יבואן מסחרי;

(2) הוא מייבא רכב בייבוא אישי;

(3) גוף הצלה שהוקם מכוח דין הנותן שירות לציבור או ארגון עזר כהגדרתו בחוק ההתגוננות האזרחית, התשי"א–1951¹⁵, ובלבד שהרכב ישמש את הגוף המייבא למטרות הצלה ושהמנהל אישר את הייבוא;

(4) מינהל הרכש הממשלתי, ובלבד שהרכב מיועד לשימוש במשרד ממשלתי או ביחידת סמך שלו ונועד לענות על צורך מיוחד, שדגם הרכב אינו מיובא על ידי יבואן מסחרי ושהמנהל אישר את הייבוא;

(5) מפעל בעל רישיון לייצוא ביטחוני לפי חוק הפיקוח על ייצוא ביטחוני, התשס"ז–2007¹⁴, ובלבד שהרכב מיועד לשמש את המפעל המייבא לייצור ומיועד לייצוא בתוך תקופה של שנתיים מיום מתן הרישיון או תקופה אחרת שאישרה הרשות המוסמכת לייבוא, בהחלטה מנומקת בכתב;

(6) יצרן רכב במדינת חוץ הרשום כתאגיד בישראל ועורך מחקר ופיתוח בכלי רכב בישראל, ובלבד שהרכב מיועד לשמש למטרות מחקר או פיתוח;

(7) הוא מייבא רכב מסוגים אלה: גרור או נתמך, טרקטור, למעט טרקטור משא, וכן מכונה ניידת, למעט עגורן נייד; בפסקה זו, "עגורן נייד" – מכונת הרמה בעלת

¹⁵ ס"ח התשי"א, עמ' 78.

¹⁴ ס"ח התשס"ז, עמ' 398.

זרוע המורכבת על שלדה משולבת שכושר ההרמה שלה עולה על 150 טונות או על משקל אחר שקבע השר;

(8) אדם המייבא רכב למטרת ניסוי הרכב ובדיקת טכנולוגיית הרכב בתחום עיסוקו או רכב המיועד לשימוש במוסד לימוד, למעט מוסד ללימוד נהיגה, ובלבד שהרכב ישמש למטרה כאמור לתקופה קצובה ומיועד לייצוא בתום התקופה, אלא אם כן יש צורך בשימוש בו במוסד הלימוד גם לאחר התקופה האמורה;

(9) יחידות ויחידות סמך של משרד ראש הממשלה, שעיקר פעילותן בתחום ביטחון המדינה, ובלבד שגורם מוסמך בכיר באותן יחידות אישר כי הרכב מיועד לשימוש מבצעי;

(10) גורם שקבע השר, באישור הוועדה, לאחר ששוכנע שקיימת הצדקה לייבוא רכב על ידי אותו גורם ולא באמצעות גורם המנוי בפסקאות (1) עד (9).

(ב) לא ייבא אדם רכב אם חדל להתקיים תנאי מהתנאים לקבלת רישיון ייבוא רכב או בניגוד לתנאי הרישיון.

(ג) על אף האמור בסעיף 7, הרשות המוסמכת לייבוא רשאית, בהחלטה מנומקת בכתב, לתת רישיון לפי סעיף זה לתקופה קצרה יותר מתקופת הרישיון לפי אותו סעיף, אם שוכנעה כי קיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת, כדי למנוע פגיעה בביטחון.

32. יבואן מסחרי זכאי לקבל רישיון ייבוא רכב, אם מתקיימים ברכב כל אלה:

(1) דגם הרכב עומד בהוראות כל דין לעניין רישום רכב, ובכלל זה בהוראות לעניין ביטחות הרכב והגנה על הסביבה, לרבות הוראות לפי פקודת התעבורה;

(2) דגם הרכב כשיר לרישום במדינה ממדינות האיחוד האירופי, בארצות הברית או בקנדה, למעט סוגי כלי רכב שאינם חייבים ברישום לפי הדין החל באותן מדינות, וכן הרכב לא ניוזק באופן שהיה מונע את האפשרות לרשום אותו באחת מהמדינות האמורות;

(3) דגם הרכב מונע במקור אנרגיה שאושר לשימוש בישראל לפי כל דין;

(4) דגם הרכב מתאים לשימוש בתנאי האקלים בישראל;

(5) לעניין יבואן ישיר – אם מתקיימים כל אלה:

(א) הרכב תוכנן או יוצר בידי היצרן שעמו הוא התקשר בהסכם לפי סעיף 41(א)(2);

(ב) הרכב הוא רכב חדש ומספר הקילומטרים של כלל נסיעות הרכב אינו עולה על 150;

(6) לעניין יבואן עקיף – אם מתקיימים כל אלה:

(א) הרכב תוכנן או יוצר בידי היצרן הקשור בהסכם עם הסוכן המורשה שעמו הוא התקשר בהסכם לפי סעיף 42(א)(2);

(ב) הרכב נרכש מסוכן מורשה שעמו התקשר בהסכם, או נרכש מגורם אחר והסוכן המורשה התחייב לקיים לגביו את כל חובות הסוכן המורשה לפי חוק זה, והוא אחד מאלה:

(1) רכב חדש;

(2) רכב שנרשם במדינת חוץ ומספר הקילומטרים של כלל נסיעות הרכב אינו עולה על 150;

יבואן מסחרי
– תנאים למתן
רישיון ייבוא רכב

- (ג) אם לרכב אין אחריות בתוקף, יש בידי היבואן האמצעים הדרושים לתיקונו;
- (ד) יש בידי היבואן מסמכים לגבי הרכב כאמור בסעיף 57;
- (7) לעניין יבואן זעיר – רכב מסוג כאמור בסעיף 33(א), שהוא רכב חדש או רכב שנרשם במדינת חוץ ומספר הקילומטרים של כלל נסיעות הרכב אינו עולה על 150, והוא אחד מאלה:
- (א) הוא מתוצר שמיובא על ידי יבואן ישיר;
- (ב) הוא מתוצר שאינו מיובא על ידי יבואן ישיר כפי שקבע השר ולפי תנאים שקבע, באישור הוועדה.
- (א) בסעיף זה, "רכב" – רכב מסוגים אלה:
- (1) רכב נוסעים מסוג M1;
- (2) רכב נוסעים מסוג M2 המיועד לאדם עם מוגבלות פיסית הזקוק לרכב מסוג זה בשל מוגבלותו, או רכב מהסוג האמור שהוא אוטובוס זעיר כמשמעותו לפי פקודת התעבורה;
- (3) אופנוע;
- (4) מכונה ניידת;
- (5) רכב מסחרי מסוג N1.
- (ב) המבקש לייבא רכב לשימוש אישי זכאי לקבל רישיון יבוא רכב, לרכב אחד בשנה, בהתקיים כל אלה:
- (1) הרכב מיועד לשימוש האישי או המשפחתי, ואם הוא עוסק – הרכב מיועד להסעת נוסעים בשכר או להובלת טובין בשכר לשימושו העסקי-עצמי;
- (2) חלפה שנה לפחות מהמועד שבו ייבא המבקש רכב לשימוש אישי או עסקי-עצמי לפי סעיף זה; על אף האמור, השר רשאי לקבוע נסיבות מיוחדות שבהן יהיה ניתן לייבא יותר מרכב אחד בשנה;
- (3) לא חלפו שנתיים ממועד ייצור הרכב עד מועד רישומו בישראל;
- (4) הרכב כשיר לרישום במדינות האיחוד האירופי, בארצות הברית או בקנדה, ועומד בהוראות לפי פקודת התעבורה ובהוראות לעניין בטיחות הרכב והגנה על הסביבה לפי כל דין;
- (5) הרכב הוא מתוצר המיובא על ידי יבואן ישיר; השר, באישור הוועדה, רשאי לקבוע סוגי תוצרים נוספים שיהיה ניתן לייבא לפי סעיף זה בתנאים כפי שיקבע כאמור;
- (6) הרכב עומד בדרישות כאמור בסעיף 32(3) ו-4);
- (7) הוא התחייב להביא את הרכב לחיקון אם תתגלה תקלת בטיחות סדרתית לאחר יבוא הרכב ושחרורו מבית המכס וכל עוד הרכב בבעלותו;
- (8) הוא מסר הצהרה –
- (א) בדבר קבלה או אי-קבלה של שירות ממתווך בייבוא אישי, ואם קיבל שירות כאמור – מסר את הסכם התיווך לפי סעיף 70 ומידע לגבי הרכב לפי סעיף 72;

33. ייבוא רכב לשימוש אישי – תנאים למתן רישיון ייבוא רכב

(ב) כי למיטב ידיעתו קיימת תשתית תחזוקה ומוצרי תעבורה לתיקון ותחזוקה של הרכב, ובלבד שלא יידרש לתקן את הרכב במוסך מסוים או במוסך של עוסק מסוים.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב), לא ייבא אדם רכב לפי סעיף זה למטרת מכירתו או השכרתו כדרך עיסוק, למעט רכב שהוא מְעונוֹעַ; בסעיף קטן זה, "מְעונוֹעַ" – קרון מגורים נידד שהוא נגרר או ממונע.

(ד) השר, באישור הוועדה, רשאי לקבוע כי הוראות סעיף זה יחולו גם על ייבוא לשימוש אישי או עסקי-עצמי של רכב אספנות כמשמעותו לפי פקודת התעבורה, בשינויים או בלא שינויים כפי שיקבע, ובכלל זה רשאי הוא לקבוע תנאים אחרים למתן רישיון ייבוא לרכב לפי סעיף קטן זה.

(ה) הרשות המוסמכת לייבוא תפרסם באתר האינטרנט של המשרד הודעה מפורטת שתכלול את כל הדרישות לייבוא רכב לפי סעיף זה.

34. אדם שאינו מייבא רכב בייבוא אישי לא ישלם את התמורה בעד הרכב המיובא, ובכלל זה את תשלומי המסים החלים עליו.

הגבלות לעניין תשלום בעד רכב המיובא לשימוש אישי

35. (א) לא יעביר אדם בעלות ברכב שיובא לפי סעיף 33, אלא אם כן התקיימו כל אלה:

הגבלת העברת בעלות ברכב שיובא לשימוש אישי

(1) חלפה שנה ממועד רישום הרכב בישראל; השר, באישור הוועדה, רשאי לשנות את התקופה כאמור;

(2) הוא קיבל מהקונה התחייבות בכתב להביא את הרכב לתיקון אם תגלה תקלת בטיחות סדרתית כל עוד הרכב בבעלות הקונה.

(ב) השר רשאי לקבוע נסיבות מיוחדות שבהתקיימן יהיה ניתן להעביר בעלות ברכב שיובא לפי סעיף 33 גם אם לא התקיימו התנאים כאמור בסעיף קטן (א), כולם או חלקם, כפי שיקבע.

(ג) הרשות המוסמכת לייבוא תרשום את הגבלת העברת הבעלות ברישיון שיינתן לפי סעיף 33.

36. (א) המבקש לייבא רכב והוא אחד מהמנויים בסעיף 31(א)3 עד (7), (9) ו־10), יהיה זכאי לקבל רישיון ייבוא רכב אם התקיימו לגבי הרכב התנאים המפורטים בסעיף 33(ב)3, (4) ו־6).

ייבוא רכב במקרים מסוימים – תנאים למתן רישיון ייבוא רכב

(ב) השר רשאי לקבוע תנאים נוספים למתן רישיון ייבוא רכב על ידי גורם המנוי בסעיף 31(א)8).

(ג) השר, באישור הוועדה, רשאי לקבוע תנאים שבהתקיימם רשאית הרשות המוסמכת לייבוא, בהחלטה מנומקת בכתב, לתת פטור מהתנאים למתן רישיון ייבוא רכב לפי סעיף זה, כולם או חלקם.

37. רישיון ייבוא רכב מסוג מכונה נידדת יכול שיינתן לפי סעיף 32 או 33, ואולם לא יחולו לגבי הוראות סעיף 32(5) עד (7) או סעיף 33(ב)3, לפי העניין, בכפוף לתנאים שקבע השר לעניין מועד ייצורו.

רישיון ייבוא רכב מסוג מכונה נידדת

38. רישיון שניתן לפי סימן זה, לרבות זכות מהזכויות המוקנות בו, אינו ניתן להעברה, לשעבוד או לעיקול, אלא באישור הרשות המוסמכת לייבוא, מנימוקים מיוחדים ובכתב, ובתנאים כפי שתורה.

איסור העברה, שעבוד או עיקול של רישיון ייבוא רכב

39. ביטול רישיון ייבוא רכב, התלייתו או הגבלתו (א) הרשות המוסמכת לייבוא רשאית, בהחלטה מנומקת בכתב, לבטל רישיון שניתן לפי סימן זה, להתלותו לרבות בתנאים כפי שתורה, וכן להגבילו, אם התקיים בבעל הרישיון אחד מאלה:

- (1) הרישיון ניתן לו על יסוד מידע כוזב או מטעה;
  - (2) הוא אינו מקיים את התנאים לקבלת הרישיון, כולם או חלקם;
  - (3) הוא הפר תנאי מהותי מתנאי הרישיון;
  - (4) הוא הפר חובה או איסור שהוטלו עליו כבעל רישיון לפי חוק זה;
  - (5) ניתן לגביו צו פירוק, צו פירוק זמני, צו כינוס, צו כינוס נכסים או צו הקפאת הליכים לפי כל דין;
  - (6) הוא הורשע בעבירה פלילית, שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה, אין זה ראוי כי הוא יהיה מורשה לייבא רכב לישראל, או שהוגש נגדו כתב אישום בעבירה כאמור וטרם ניתן פסק דין סופי בעניין; ואולם לעניין רישיון ייבוא רכב לפי סעיף 33, יחולו הוראות פסקה זו רק על עבירה הנוגעת לייבוא כאמור באותו סעיף.
- (ב) הרשות המוסמכת לייבוא לא תבטל, תתלה או תגביל רישיון כאמור בסעיף קטן (א), אלא לאחר שנתנה לבעל הרישיון הזדמנות לטעון את טענותיו לפניה.
- (ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב), היה לרשות המוסמכת לייבוא יסוד סביר להניח כי מתקיימת לגבי בעל הרישיון עילה מהעילות המנויות בסעיף קטן (א), והיא שוכנעה כי יש צורך דחוף להתלות את רישיונו לשם הגנה מיידית על שלום הציבור, רשאית היא, בהחלטה מנומקת בכתב, להתלות את הרישיון, לאלתר, ובלבד שתיתן לבעל הרישיון הזדמנות לטעון את טענותיו בהקדם האפשרי לאחר ההתליה, ולא יאוחר מתום 30 ימים ממועד ההתליה; התליה כאמור תהיה לתקופה המזערית הנדרשת.

40. סירוב לתת רישיון ייבוא רכב (א) הרשות המוסמכת לייבוא רשאית לסרב לתת רישיון ייבוא רכב, בהחלטה מנומקת בכתב, אף אם מתקיימים במבקש הרישיון התנאים לקבלת הרישיון לפי סימן זה, אם בשלוש השנים שקדמו להגשת הבקשה לרישיון התקיים במבקש אחד מאלה:

- (1) בוטל רישיון שניתן לו לפי סימן זה; החלטה לפי פסקה זו תתקבל בין השאר בהתחשב בעילת הביטול לפי סעיף 39 ובמשך הזמן שחלף מאז הביטול;
  - (2) מבקש הרישיון לא קיבל רישיון לפי סימן זה בשל מסירת מידע כוזב בבקשה לרישיון.
- (ב) הרשות המוסמכת לייבוא לא תסרב לתת רישיון לפי סעיף זה אלא לאחר שנתנה למבקש הרישיון הזדמנות לטעון את טענותיו.

סימן ב': רישיון יבואן מסחרי

41. רישיון יבואן ישיר (א) מי שמתקיימים בו כל אלה זכאי לקבל רישיון יבואן ישיר מאת המנהל:

- (1) הוא תאגיד רשום כדין בישראל שאחד מבעלי העניין בו לפחות ומנהלו הכללי הם תושבי ישראל;
- (2) הוא התקשר עם יצרן רכב במדינת חוץ בהסכם בכתב למכירת רכב מתוצרתו לתקופה שלא תפחת משלוש שנים, וההסכם אינו מעניק לו זכויות שיווק בלעדיות, במישרין או בעקיפין;
- (3) הוא המציא כתב התחייבות מאת יצרן הרכב במדינת חוץ –

(א) לספק מוצרי תעבורה לכל רכב מתוצרתו המיובא לישראל, לתקופה שלא תפחת משבע שנים מיום המכירה ללקוח או לתקופה אחרת שקבע השר, באישור הוועדה;

(ב) לאפשר את מימוש האחריות שנתן היצרן לכל רכב מתוצרתו המיובא לישראל, לרבות מתן המידע הטכני הדרוש לתיקון הרכב בתקופת האחריות;

(ג) לעניין טיפול בכל תקלת בטיחות סדרתית שתתגלה ברכב מתוצרתו של היצרן המיובא לישראל – למסור ליבואן באופן מיידי מידע על תקלת בטיחות סדרתית שהתגלתה בייצור של רכב מתוצרתו המיובא לישראל וכן הוראות טכניות לתיקונה, לספק ליבואן מוצרי תעבורה הנדרשים לשם תיקון התקלה ולשאת בעלות הטיפול בה כאמור בפסקת משנה זו;

(ד) לקיים את חובות היבואן לפי סעיף זה אם לא יהיה ביכולתו של היבואן לקיימן בשל אחת מאלה:

(1) ניתן לגביו צו פירוק, צו פירוק זמני, צו כינוס, צו כינוס נכסים או צו הקפאת הליכים לפי כל דין;

(2) היצרן מבקש שחובות היבואן ימולאו על ידי גורם אחר;

(ה) לספק ליבואן מידע טכני, ספרות מקצועית, הדרכה וציוד לתיקון הרכב ולמתן שירותי תחזוקה לרכב מתוצר שהוא מייבא;

(4) הוא המציא כתב התחייבות מטעמו –

(א) לספק מוצרי תעבורה לכל רכב מתוצר שהוא מייבא לתקופה כאמור בפסקה (3)(א);

(ב) לטפל בכל רכב מתוצר שהוא מייבא, לפי אחריות בהיקף ולתקופה שלא יפחתו מהאחריות לפי פסקה (3)(ב);

(ג) לטפל בכל תקלת בטיחות סדרתית שתתגלה ברכב מתוצר שהוא מייבא בהתאם לכתב ההתחייבות שבפסקה (3)(ג), ולפי סעיף 50;

(5) הוא הוכיח כי קיימת תשתית למתן שירותי תחזוקה לרכב כפי שקבע השר לעניין מוסכים הנותנים שירותים אלה;

(6) הוא המציא אישור מרואה חשבון המעיד כי יש לו הון עצמי כפי שקבע השר, בין השאר בהתאם לסוג הרכב שהוא מייבא ולמספר כלי הרכב.

(ב) המנהל ירשום ברישיון לפי סעיף זה את התוצר שבעל הרישיון רשאי לייבא.

42. (א) מי שמתקיימים בו כל אלה זכאי לקבל רישיון יבואן עקיף מאת המנהל: רישיון יבואן עקיף

(1) הוא תאגיד רשום כדין בישראל שאחד מבעלי העניין בו לפחות ומנהלו הכללי הם תושבי ישראל;

(2) הוא התקשר עם סוכן מורשה בהסכם למכירת רכב, באחת מהדרכים המפורטות להלן, לתקופה שלא תפחת משנה, ובלבד שהסוכן המורשה התקשר עם יצרן הרכב במדינת חוץ לפחות לתקופה האמורה:

(א) הסכם בכתב, ואם הוא סוכן משני – ההסכם הוא לייבוא רכב מתוצר שמיובא על ידי יבואן ישיר;

(ב) הסכם בדרך ובתנאים שקבע השר, לאחר התייעצות עם שר האוצר ובאישור הוועדה, ובלבד שההסכם הוא למכירת רכב מדגם שמיובא על ידי יבואן ישיר;

(3) הוא המציא כתב התחייבות מאת סוכן מורשה –

(א) לעניין רכב מתוצר שאינו מיובא על ידי יבואן ישיר – לתת לרכב את האחריות שנתן יצרן הרכב;

(ב) להודיע ליבואן באופן מיידי על כל תקלת בטיחות סדרתית שתגלה ברכב שהוא מכר לו, ולעניין רכב מתוצר שאינו מיובא על ידי יבואן ישיר – גם למסור ליבואן הוראות טכניות לתיקון התקלה, לספק לו את מוצרי התעבורה הנדרשים לשם תיקון התקלה ולשאת בכל עלויות הטיפול בה כאמור בפסקת משנה זו;

(ג) לעניין רכב מתוצר שאינו מיובא על ידי יבואן ישיר – לקיים את חובות היבואן לפי סעיף זה, אם לא יהיה ביכולתו של היבואן לקיימן בשל אחת מנסיבות אלה:

(1) ניתן לגביו צו פירוק, צו פירוק זמני, צו כינוס, צו כינוס נכסים או צו הקפאת הליכים לפי כל דין;

(2) הסוכן המורשה מבקש שחובות היבואן ימולאו על ידי גורם אחר;

(ד) לעניין רכב מתוצר שאינו מיובא על ידי יבואן ישיר – לספק ליבואן מידע טכני, ספרות מקצועית וציוד לתיקון ולמתן שירותי תחזוקה לרכב מתוצר שהוא מייבא;

(4) הוא המציא כתב התחייבות מטעמו –

(א) לספק מוצרי תעבורה לרכב שהוא מייבא, לתקופה שלא תפחת משבע שנים מיום מכירת הרכב ללקוח, או לתקופה אחרת שקבע השר, באישור הוועדה;

(ב) לתת אחריות לרכב שייבא כאמור בפסקה (3)(א), בהיקף ולתקופה שלא יפחתו מהאחריות לפי אותה פסקה;

(ג) לעניין רכב מתוצר שאינו מיובא על ידי יבואן ישיר – לטפל בכל תקלת בטיחות סדרתית שתגלה ברכב שהסוכן המורשה מכר לו, בהתאם לכתב ההתחייבות שבפסקה (3)(ב), ולפי סעיף 50;

(5) הוא הוכיח כי קיימת תשתית למתן שירותי תחזוקה לרכב כפי שקבע השר לעניין מוסכים הנותנים שירותים אלה;

(6) הוא המציא אישור מרואה חשבון המעיד כי יש לו הון עצמי כפי שקבע השר, בין השאר בהתאם לסוג הרכב שהוא מייבא ולמספר כלי הרכב שהוא מייבא ולכך שיש יבואן ישיר המייבא את תוצר הרכב שמבקש הרישיון מעוניין לייבא.

(ב) המנהל ירשום ברישיון לפי סעיף זה את התוצר שבעל הרישיון רשאי לייבא.

(ג) השר רשאי לקבוע –

(1) תנאים לעניין היקף פעילותו בשיווק רכב של סוכן ראשי, וכן תקופות קצרות יותר מהתקופות הקבועות בהגדרה "סוכן ראשי";

(2) דרך אחרת לעריכת הסכם בין סוכן משני לסוכן ראשי ותנאים לעניין זה; תקנות לפי פסקה זו טעונות אישור של הוועדה.

43. השר, באישור הוועדה, רשאי לקבוע כי מבקש או סוג של מבקשים יהיו זכאים לקבל רישיון יבואן ישיר או רישיון יבואן עקיף, אף אם לא מתקיים בהם תנאי מהתנאים לקבלת רישיון כאמור לפי סעיף 41 או 42 כפי שקבע, אם מצא כי התנאי אינו מתאים בנסיבות העניין, ובלבד שקבע הוראות לשם שמירה על הבטיחות ועל האיתנות הפיננסית ולשם הבטחת רמת השירות ללקוחות, ככל שהדבר נדרש בנסיבות העניין; פטור מקיום התנאים האמורים בסעיף 41(א)(6) או 42(א)(6) ייקבע לאחר התייעצות עם שר האוצר.

44. (א) מי שמתקיימים בו כל אלה זכאי לקבל רישיון יבואן זעיר מאת המנהל:

(1) הוא עוסק מורשה תושב ישראל או תאגיד רשום כדין בישראל שאחד מבעלי העניין בו לפחות ומנהלו הכללי הם תושבי ישראל;

(2) הוא התקשר בהסכם בכתב עם מוכר הרכב;

(3) הוא הוכיח כי קיימת תשתית למתן שירותי תחזוקה לרכב כפי שקבע השר לעניין מוסכים הנותנים שירותים אלה;

(4) הוא המציא אישור מרואה חשבון המעיד כי יש לו הון עצמי כפי שקבע השר, בהסכמת שר האוצר, בהתאם לסוג הרכב שהוא מייבא.

(ב) יבואן זעיר רשאי לייבא עד 20 כלי רכב בשנה בלבד.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), המנהל רשאי, בהחלטה מנומקת בכתב, לסרב לתת רישיון לפי סעיף זה, אף אם התקיימו במבקש הרישיון התנאים לקבלת הרישיון, אם שוכנע כי יהיה בכך כדי לעקוף את המגבלה כאמור בסעיף קטן (ב), ובלבד שנתן למבקש הרישיון הזדמנות לטעון את טענותיו.

45. על מתן רישיון לפי סימן זה, קביעת תנאים בו או חידושו יחולו הוראות סימן ג' לפרק ב' לחוק לקידום התחרות ולצמצום הריכוזיות, התשע"ד-2013¹⁵, בשינויים המחוייבים.

46. המנהל יברר תלונות שהגישו לקוחות של בעלי רישיונות לפי סימן זה על פעילותם של בעלי הרישיונות, בין השאר בהתאם להמלצת המועצה המייעצת ליבוא רכב ולשיווק שמונתה לפי סימן ד'.

סימן ג': חובות יבואן מסחרי

47. (א) יבואן ישיר ייתן שירותי תחזוקה לכל רכב מתוצר שהוא מייבא בהתאם להוראות לפי סעיף 41(א)(5).

(ב) יבואן עקיף ייתן שירותי תחזוקה לרכב שהוא מייבא בהתאם להוראות לפי סעיף 42(א)(5).

(ג) יבואן זעיר ייתן שירותי תחזוקה לרכב שהוא מייבא בהתאם להוראות לפי סעיף 44(א)(3).

48. (א) יבואן ישיר יספק מוצרי תעבורה לכל רכב מתוצר שהוא מייבא לשם תחזוקת הרכב ושמירה על תקינותו, לתקופה כאמור בסעיף 41(א)(3)(א).

(ב) יבואן עקיף יספק מוצרי תעבורה לרכב שהוא מייבא לשם תחזוקת הרכב ושמירה על תקינותו, לתקופה כאמור בסעיף 42(א)(4)(א).

¹⁵ ס"ח התשע"ד, עמ' 92.

(ג) יבואן ישיר ויבואן עקיף יספקו מוצר תעבורה של דגם רכב שהם מייבאים, בתוך שבעה ימי עבודה מיום קבלת ההזמנה; ואולם יבואן ישיר רשאי לספק מוצר תעבורה לרכב מדגם שהוא לא מייבא, בתוך 14 ימי עבודה מיום קבלת ההזמנה.

(ד) הוראות סעיף קטן (ג) לא יחולו בשל עיכוב בהספקה של מוצר תעבורה, שאינו עולה על 45 ימי עבודה מיום קבלת ההזמנה, ובלבד שהיבואן הישיר או היבואן העקיף הוכיח כי עשה כל שביכולתו לספק ללקוח מוצר תעבורה בתוך התקופה כאמור באותו סעיף קטן ונקט את כל האמצעים הדרושים להזמנת מוצר התעבורה מכל מקור סביר שממנו ניתן להשיגו באותה העת, וכי לא היתה לו שליטה על העיכוב בהספקה.

(א) יבואן ישיר ייתן את האחריות שנתן יצרן הרכב לכל רכב שהוא מייבא ויממש את האחריות כאמור לכל רכב מתוצר שהוא מייבא.

(ב) יבואן עקיף ייתן את האחריות שנתן יצרן הרכב, אם ניתנה, לכל רכב שהוא מייבא, שאינו מתוצר המיובא על ידי יבואן ישיר.

(ג) לא יתנה יבואן ישיר או יבואן עקיף את תוקפה של האחריות שנתן לפי סעיף זה בכך שהרכב יטופל במוסך שירות של היבואן או בשימוש במוצר תעבורה מסוים; הוראה זו לא תחול על שירותי תחזוקה לרכב הכלולים באחריות, שהיבואן או מי מטעמו נושא בתשלום בעדם בשיעור של תשעים אחוזים לפחות; השר רשאי לקבוע שיעור אחר לעניין זה.

(א) יבואן ישיר יטפל במוסכי השירות שלו בתקלת בטיחות סדרתית בכל רכב מתוצר שהוא מייבא, ולא ידרוש מבעל הרכב תשלום כלשהו בעד הטיפול, למעט עלויות נלוות כאמור בסעיף 52 אם הרכב יובא לפי סעיף 33.

(ב) נודע ליבואן ישיר, בין בהודעה של יצרן הרכב ובין בדרך אחרת, על תקלת בטיחות סדרתית ברכב מתוצר שהוא מייבא –

(1) יודיע בכתב על תקלת הבטיחות הסדרתית למנהל ולמוסכי השירות של היבואן;

(2) יפרסם הודעה לציבור על תקלת הבטיחות הסדרתית בדרך ובמועד שקבע השר;

(3) יודיע בכתב על תקלת הבטיחות הסדרתית לכל בעלי כלי הרכב הרשומים בישראל שייבא ושהתקלה נוגעת אליהם, יזמין אותם למוסכי השירות שלו לשם טיפול בתקלה, ויטפל בתקלה בהתאם להוראות היצרן, והכול בלא תשלום.

(ג) הודיע יבואן ישיר למנהל על תקלת בטיחות סדרתית שהתגלתה בדגם רכב מתוצר שהוא מייבא, יודיע על כך המנהל לכל יבואן עקיף, יבואן זעיר ומייבא רכב בייבוא אישי, שייבאו רכב מדגם כאמור, וכן יפנה מייבא רכב בייבוא אישי למוסכי השירות של היבואן הישיר לשם טיפול בתקלה.

(ד) נודע ליבואן עקיף, בין בהודעה של יצרן הרכב או של המנהל ובין בדרך אחרת ובכלל זה מבדיקת פרסומי היצרן, על תקלת בטיחות סדרתית ברכב מדגם שהוא מייבא –

מתן אחריות לרכב מיובא

.49

תקלת בטיחות סדרתית ברכב מיובא

.50

(1) לעניין רכב מתוצר המיובא על ידי יבואן ישיר – יפרסם הודעה על כך לציבור, בדרך ובמועד שקבע השר, יודיע בכתב על התקלה לכל בעלי כלי הרכב הרשומים בישראל שייבא ושהתקלה שהתגלתה נוגעת אליהם, ויזמין אותם למוסכי השירות של יבואן ישיר לשם טיפול בתקלה לפי סעיף קטן (ב)(3); ואולם הוכיח היבואן למנהל כי הוא בעל יכולת מקצועית, ציוד ומוצרי תעבורה הנדרשים לטיפול בתקלת בטיחות סדרתית שהתגלתה ברכב שהוא ייבא, רשאי הוא לטפל בתקלה במוסכי השירות שלו;

(2) לעניין רכב שאינו מתוצר המיובא על ידי יבואן ישיר – יפרסם הודעה על כך לציבור, בדרך ובמועד שקבע השר, יודיע בכתב על התקלה למנהל ולכל בעלי כלי הרכב הרשומים בישראל שייבא ושהתקלה שהתגלתה נוגעת אליהם, ויפנה אותם לקבלת שירות לשם טיפול בתקלה.

(ה) נודע ליבואן זעיר, בין בהודעה של יצרן הרכב או של המנהל ובין בדרך אחרת ובכלל זה מבדיקת פרסומי היצרן, על תקלת בטיחות סדרתית ברכב שהוא מייבא, יפרסם הודעה על כך לציבור, בדרך ובמועד שקבע השר ויפנה את כל בעלי כלי הרכב הרשומים בישראל שייבא ושהתקלה שהתגלתה נוגעת אליהם, למוסכי השירות של היבואן הישיר לשם טיפול בתקלה.

(ו) השר רשאי לקבוע הוראות לעניין תקלת בטיחות סדרתית ברכב מיובא, ובכלל זה הוראות לעניין חובות דיווח למנהל שיחולו על יבואנים מסחריים ולעניין הודעות שיימסרו למוסכים ולבעלי כלי הרכב שהתקלה כאמור נוגעת אליהם.

(ז) תקנות לפי סעיף זה לעניין פרסום הודעות לציבור ולבעלי כלי רכב שתקלת בטיחות סדרתית נוגעת אליהם יותקנו באישור הוועדה.

51. המנהל יעביר ליבואן ישיר, אחת לשישה חודשים לפחות, את מספרי השלדה של כלי רכב מתוצר שהוא מייבא שיובאו לישראל; השר, באישור הוועדה, רשאי לקבוע פרטים נוספים שעל המנהל להעביר ליבואן ישיר לעניין כלי רכב מתוצר כאמור וכן את אופן הדיווח.

מידע לעניין
דגמי רכב שיובאו
לישראל

52. (א) בסעיף זה, "יבואן אחר" – יבואן עקיף, יבואן זעיר או מייבא רכב בייבוא אישי, שייבא את הרכב שניתן לו השירות לפי סעיף 49(א) או 50(א).

תשלום בעד
עלויות נלוות

(ב) לשם מתן השירות לפי סעיף 49(א) או 50(א), רשאי יבואן ישיר לדרוש מיבואן אחר תשלום סביר בעד עלויות נלוות, אם ישנן, שאינן מכוסות בהתחייבויות יצרן הרכב לפי סעיף 41(א)(3) ו-1(ג).

(1) (ג) בהיעדר הסכמה בין יבואן ישיר ליבואן אחר על התשלום לפי סעיף קטן (ב), רשאי המנהל, באישור עובד משרד האוצר ששר האוצר הסמיכו לכך, להורות על התשלום שישלם היבואן האחר ליבואן הישיר בעד העלויות הנלוות, בהתבסס על העלות ועל הצמדת התשלום למדד המחירים לצרכן, לפי העניין, וכן רשאי הוא לתת כל הוראה אחרת כפי שיראה לנכון בנסיבות העניין, לרבות בדבר תשלומים חלקיים; הורה המנהל על תשלום כאמור, יורה גם על מועד התשלום.

(2) הוראה לפי סעיף קטן זה תינתן בתוך זמן סביר בהתחשב בנסיבות העניין, ולא יאוחר מ־60 ימים מיום שהמחלוקת הובאה לפני המנהל.

(ד) אין בהיעדר הסכמה בין יבואן ישיר ליבואן אחר על התשלום בעד עלויות נלוות כדי למנוע או לעכב את מתן השירות בידי יבואן ישיר לפי חוק זה.

(ה) השר רשאי לקבוע הוראות בדבר דרכי החישוב של התשלום לפי סעיף זה ומרכיביו, ובדבר דרכי הצמדת התשלום האמור.

53. הגבלה על בעלות של יבואן מסחרי במוסך שירות
- השר, באישור הוועדה, רשאי לקבוע נסיבות שבהן יבואן מסחרי יחויב להקים יותר ממוסך שירות אחד המטפל בתוצר רכב שהוא מייבא או להתקשר עם יותר ממוסך אחד כאמור כדי שישמש מוסך שירות שלו, בנפה מסוימת, ובלבד שבאותה נפה לא יהיה בבעלותו או בבעלות תאגיד שהוא בעל שליטה בו יותר ממוסך אחד כאמור או יותר מכמה מוסכים כפי שקבע השר; בתקנות לפי סעיף זה רשאי השר לקבוע גם נסיבות למתן פטור ליבואן מסחרי מחובתו כאמור; בסעיף זה, "נפה" – נפה שנקבעה לפי סעיף 3 לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948¹⁶.
54. איסור התערבות
- (א) יבואן מסחרי לא יכתיב למוסך ולא ינחה אותו בדבר זהות הגורם שממנו ירכוש המוסך מוצרי תעבורה, למעט לעניין שירותי תחזוקה לרכב הכלולים באחריות בשיעור כאמור בסעיף 49(ג) או במסגרת תיקון תקלת בטיחות סדרתית.
- (ב) יבואן מסחרי לא יתערב בייבוא רכב בידי יבואן מסחרי אחר, לא יסכל ייבוא רכב כאמור ולא יפעל בכל דרך שהיא לסיכול קבלת רישיון יבואן מסחרי בידי אדם אחר או חידושו; אין בהוראות סעיף קטן זה כדי למנוע מיבואן מסחרי למסור מידע למנהל לעניין זכאותו של מבקש לקבל רישיון או לחדשו כאמור.
55. מסירת מידע ללקוח
- יבואן מסחרי ימסור ללקוח שקנה ממנו רכב, לפני חתימת העסקה לרכישת הרכב, מידע בכתב לגבי הרכב בעניינים אלה:
- (1) מצבו המכני של הרכב לרבות נזק בטיחות, כהגדרתו לפי פקודת התעבורה, שנגרם לרכב;
  - (2) מספר הקילומטרים של כלל נסיעות הרכב ממועד ייצורו;
  - (3) שנת הייצור של הרכב ומועד רישומו לראשונה במדינת חוץ;
  - (4) תקלות בטיחות סדרתיות, אם ישנן;
  - (5) תקופת האחריות לרכב והיקפה, אם ניתנה אחריות על ידי יצרן הרכב.
56. חובות דיווח של יבואן מסחרי
- (א) יבואן ישיר ויבואן עקיף ימסרו למנהל דיווח בכתב על עניינים אלה, במועדים כמפורט להלן:
- (1) הוראות לתיקון הרכב שיצרן הרכב במדינת חוץ הביא לידיעתם – בלא דיחוי לאחר שהוראות כאמור הובאו לידיעת היבואן;
  - (2) מועד סיום התקשרותם עם יצרן הרכב במדינת חוץ או עם סוכן מורשה, לפי העניין, וכן מועד סיום התקשרות של יצרן הרכב עם סוכן ראשי או מועד סיום ההסמכה שנתן סוכן ראשי לסוכן משני לפי ההסכם בין הסוכנים – בלא דיחוי לאחר שנודע ליבואנים על מועד כאמור, או שישה חודשים לפני אותו מועד, לפי העניין.
- (ב) יבואן מסחרי –
- (1) ימסור למנהל, לא יאוחר מ-31 ביולי בכל שנה, או – אם המנהל אישר לו זאת – לא יאוחר מ-31 בדצמבר, אישור רואה חשבון המבוסס על דוחות כספיים מבוקרים לגבי השנה שקדמה למועד הגשת האישור, המעיד כי יש בידו הון עצמי כאמור בתנאים למתן רישיונו לפי חוק זה וכי הוא עומד בעקרון עסק חיי;
  - (2) ידווח למנהל על כל אירוע שעלול, לדעת רואה חשבון, להביא לירידה בהון העצמי הנדרש ממנו לפי חוק זה או לפגיעה בעקרון עסק חיי; חלה ירידה בהון העצמי כאמור, רשאי המנהל לאפשר לו להשלים את ההון העצמי המזערי הנדרש בתוך 30 ימי עבודה ממועד הדיווח, או להעמיד ערבות בנקאית או ערבות

¹⁶ ע"ר התש"ח, תוס' א', עמ' 1.

ממבטח כהגדרתו בחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביטוח), התשמ"א-171981, בגובה ההון העצמי הנדרש עד להשלמת ההון העצמי; דיווח לפי פסקה זו יימסר בהקדם האפשרי ולא יאוחר משבעה ימים לאחר המועד שבו נודע ליבואן על אירוע כאמור.

(ג) הוראות סעיף קטן (א)(1) יחולו גם על יבואן זעיר בשינוי זה: במקום "שיצרון הרכב במדינת חוץ הביא לידיעתם" יקראו "שהגורם שממנו רכש את הרכב הביא לידיעתו".
(ד) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מחובות דיווח החלות על יבואן מסחרי לפי חוק זה.

57. (א) יבואן עקיף ישמור מסמכים לעניין כלי רכב שהוא מייבא, לרבות חשבוניות ותעודות משלוח, שניתן להשיגם במאמץ סביר, המאפשרים מעקב אחר העברת הבעלות ברכב, בין אם נרשמה ובין אם לאו, עד לגורם שרכש את הרכב מיצרן הרכב במדינת חוץ, וכוללים פרטים המאפשרים את זיהוי הרכב.

(ב) שמירת מסמכים לפי סעיף קטן (א) תהיה לתקופה של חמש שנים לפחות מהמועד שבו הרכב המיובא הגיע לישראל; שמירת מסמכים כאמור יכול שתהיה באמצעים אלקטרוניים, ובלבד שתובטח מהימנות המידע שנשמר ויינקטו אמצעי הגנה עליו מפני חדירה שלא כדין.

(ג) השר, לאחר התייעצות עם שר האוצר ובאישור הוועדה, רשאי לקבוע נסיבות שבהן יבואן עקיף יחויב לשמור מסמכים המאפשרים מעקב אחר העברת הבעלות ברכב רק עד לגורם שעל שמו נרשם הרכב במדינת חוץ, ואם לא נרשם – עד לגורם אחר שממנו נרכש הרכב כפי שיקבע השר כאמור; לא נמסרה עמדת שר האוצר לעניין קביעת ההוראות לפי סעיף קטן זה בתוך 21 ימים מיום שפנה אליו השר בעניין, יראו, בתום אותה תקופה, כאילו קוימה חובת ההתייעצות לפי סעיף קטן זה.

(ד) יבואן עקיף יסמור למנהל, לפי דרישתו, מסמכים ששמר לפי סעיף זה, לא יאוחר משבעה ימים מיום שנמסרה לו הדרישה לקבלם; המנהל רשאי למסור מסמכים שקיבל כאמור למנהל המכס כהגדרתו בפקודת המכס¹⁷.

58. (א) יבואן מסחרי יפרסם באתר האינטרנט שלו את התנאים להתקשרותו עם מוסך כדי שישמש מוסך שירות של היבואן; השר, באישור הוועדה, רשאי לקבוע הוראות לעניין התנאים כאמור ולעניין פרסומם, וכן נסיבות מיוחדות שבהן יחולו הוראות שיקבע לגבי אופן ביטול ההתקשרות האמורה.

(ב) יבואן מסחרי יפרסם רשימה מעודכנת של מוסכי השירות שלו, במקום מכירת הרכב וכן באתר האינטרנט שלו, שבה יפורטו תוצרי הרכב או דגמי הרכב שבהם מורשה לטפל כל אחד ממוסכי השירות שלו, וימסור אותה לקונה לא יאוחר ממועד מסירת הרכב; היבואן ידווח למנהל על כל שינוי ברשימת מוסכי השירות שלו, ויודיע לו באופן מיידי על מסירת הודעת ביטול הסכם עם מוסך השירות שלו.

59. (א) לא יתנה יבואן מסחרי את התקשרותו עם מוסך כדי שישמש מוסך שירות של היבואן בתנאי מהתנאים המפורטים להלן, לא יכתוב למוסך שירות או ינחה אותו בעניינים האמורים, לא ידרוש ממנו דיווח לגביהם, ולא יעשה שימוש במאגרי נתונים שיש לו גישה אליהם כדי לברר את נתוני פעילות המוסכים באותם עניינים:

(1) תיקון רכב במוצר תעבורה מסוים או בסוג מסוים של מוצר תעבורה, בלי להציע ללקוח מוצר תעבורה מתאים אחר לפי סעיף 131;

(2) מתן שירות לכלי רכב שיובאו על ידי היבואן בלבד;

¹⁷ ס"ח התשמ"א, עמ' 208.

¹⁸ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 3, עמ' 39.

- (3) מחיר מוצר תעבורה או מחיר השירות לרכב שהמוסך נותן; אין בהוראות פסקה זו כדי למנוע מיבואן מסחרי להציע למוסך מחיר מרבי למוצרי תעבורה או לשירות ברכב כאמור.
- (ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו לעניין מוצרי תעבורה ושירותי תחזוקה לרכב הכלולים באחריות בשיעור כאמור בסעיף 49(ג), כחלק מתיקון תקלת בטיחות סדרתית או במקרים אחרים שקבע השר.

סימן ד': מועצה מייעצת לייבוא רכב ולשיווק

60. (א) השר ימנה מועצה מייעצת לייבוא רכב ולשיווק (בסימן זה – המועצה), וחבריה הם כמפורט להלן, ובלבד ששניים מהם לפחות יהיו נשים:
- (1) שלושה עובדים של המשטר, בעלי ידע וניסיון מתאימים לתפקידי המועצה, והשר ימנה אחד מהם להיות היושב ראש;
- (2) שני עובדים של מעבדה מוסמכת לרכב שהם בעלי מומחיות בתחום הרכב;
- (3) שני נציגי ציבור, שאחד מהם יהיה נציג ארגוני צרכנים כהגדרתם בסעיף 31(ג) לחוק הגנת הצרכן.
- (ב) השר ימנה ממלאי מקום לכל אחד מחברי המועצה, שמתקיימים בהם התנאים למינוי לפי הוראות סימן זה.
- (ג) חברי המועצה יתמנו לתקופה של שלוש שנים, וניתן לשוב ולמנותם לשתי תקופות כהונה נוספות.
- (ד) הודעה על מינוי חברי המועצה תפורסם ברשומות ובאתר האינטרנט של המשטר; באתר האמור יפורסם גם הרכב המועצה המכהן.
61. תפקידי המועצה הם:
- (1) לייעץ למנהל בעניינים אלה:
- (א) סירוב לתת רישיון יבואן מסחרי, ביטול הרישיון, התלייתו או סירוב לחדשו, לפי סעיפים 8 ו-10;
- (ב) חובות משווק רכב לפי סעיפים 77 עד 87;
- (2) להמליץ למנהל בעניין דרכי הטיפול בתלונות שהגישו לקוחות של יבואנים מסחריים לפי סעיף 46, בכל הנוגע לקיום הוראות לפי חוק זה.
62. לא ימונה לחבר מועצה מי שהורשע בעבירה פלילית שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לכהן כחבר המועצה או מי שהוגש נגדו כתב אישום בעבירה כאמור וטרם ניתן פסק דין סופי בעניינו.
63. (א) חבר המועצה יחדל לכהן לפני תום תקופת כהונתו בהתקיים אחד מאלה:
- (1) הוא התפטר במסירת כתב התפטרות לשר וליושב ראש המועצה;
- (2) חדל להתקיים בו תנאי למינויו לפי סעיף 60(א), ולגבי נציג ציבור – אם התמנה להיות עובד המדינה;
- (3) השר העבירו מכהונתו בהודעה בכתב בשל אחד מאלה:
- (א) הוא הורשע בעבירה כאמור בסעיף 62, או הוגש נגדו כתב אישום בשל עבירה כאמור;
- (ב) נבצר ממנו דרך קבע למלא את תפקידו;

(ג) התקיים בו הסייג האמור בסעיף 64;

(ד) הוא נעדר בלא סיבה מוצדקת מארבע ישיבות רצופות של המועצה או מיותר משלוש ישיבות שקיימה המועצה בשנה אחת;

(ה) התקיימה בו אחת הנסיבות הפוסלות אדם מהיות חבר המועצה.

(ב) התפטר חבר המועצה או חדל מסיבה אחרת לכהן כחבר המועצה לפני תום תקופת כהונתו, יפעל השר בהקדם האפשרי למינוי חבר אחר במקומו, באותה דרך שבה התמנה אותו חבר לפי סעיף 60, ליתרת תקופת כהונתו.

64. (א) לא יתמנה ולא יכהן כחבר מועצה מי שעלול להימצא, במישרין או בעקיפין, באופן תדיר, במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו כחבר המועצה לבין עניין אישי שלו או של קרובו לבין תפקיד אחר שלו, בין בתמורה ובין שלא בתמורה.

(ב) חבר מועצה יימנע מהשתתפות בדיון ומהצבעה בישיבות המועצה, אם הנושא הנדון עלול לגרום לו להימצא, במישרין או בעקיפין, במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו כחבר המועצה לבין עניין אישי שלו או של קרובו או לבין תפקיד אחר שלו, בין בתמורה ובין שלא בתמורה; חבר המועצה לא יטפל במסגרת תפקידו במועצה בנושא כאמור גם מחוץ לישיבות המועצה.

(ג) התברר לחבר מועצה כי הנושא הנדון עלול לגרום לו להימצא במצב של ניגוד עניינים כאמור בסעיפים קטנים (א) או (ב), יודיע על כך ליושב ראש המועצה.

(ד) בסעיף זה, "עניין אישי" – לרבות עניין אישי של קרובו או עניין אישי של גוף שחבר המועצה או קרובו מנהלים או עובדים אחראים בו, או עניין של גוף שיש להם בו חלק בהון המניות, בזכות לקבל רווחים, בזכות למנות מנהל או בזכות ההצבעה.

65. חברי המועצה שאינם עובדי המדינה, דינם כדין עובדי המדינה לעניין חיקוקים אלה: החלת דינים

(1) חוק שירות הציבור (מתנות), התש"ם-1979¹⁹;

(2) חוק העונשין, לעניין ההוראות הנוגעות לעובדי הציבור;

(3) חוק שירות הציבור (הגבלות לאחר פרישה), התשכ"ט-1969²⁰, לאחר תום תקופת כהונתם במועצה;

(4) פקודת הנויקין [נוסח חדש]²¹, לעניין ההוראות הנוגעות לעובדי הציבור.

66. קיום המועצה, סמכויותיה ותוקף החלטותיה לא ייפגעו מחמת שהתפנה מקומו של חבר בה או מחמת ליקוי במינוי או בהמשך כהונתו, ובלבד שרוב חברי המועצה מכהנים כדין.

67. (א) יושב ראש המועצה יקבע את מועד הישיבות, מקומן וסדר יומן. סדרי דיון

(ב) המלצות המועצה יתקבלו ברוב קולות הנוכחים בישיבה, ובלבד שנכחו בישיבה שלושה חברים לפחות, ובהם נציג מכל אחד מהנציגים המפורטים בפסקאות (1) עד (3) שבסעיף 60(א); במקרה של קולות שקולים בהצבעה, יהיה ליושב ראש המועצה קול נוסף.

(ג) המועצה רשאית למנות מבין חבריה ועדות משנה לכל עניין הנוגע לתפקידיה לפי חוק זה; המלצות ועדות המשנה יובאו לאישור מליאת המועצה.

(ד) המועצה רשאית להזמין לישיבותיה הנוגעות למילוי תפקידה לפי סעיף 61(1) את נציגי היבואנים, ובלבד שיוזמנו נציגים של כל סוגי בעלי רישיון יבואן מסחרי.

¹⁹ ס"ח התש"ם, עמ' 2.

²⁰ ס"ח התשכ"ט, עמ' 144.

²¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 10, עמ' 266.

(ה) השר רשאי לקבוע הוראות בדבר סדרי עבודתה ודיוניה של המועצה; המועצה תקבע לעצמה את סדרי עבודתה ודיוניה, כל עוד לא נקבעו לפי חוק זה.

סימן ה': עיסוק בתיווך בייבוא אישי

68. (א) מי שמתקיימים בו כל אלה זכאי לקבל רישיון לתיווך בייבוא אישי:
(1) הוא יחיד תושב ישראל שהוא עוסק מורשה ולא הוכרו פושט רגל, או שהוא מועסק על ידי תאגיד רשום כדין שאחד מבעלי העניין בו לפחות ומנהלו הכללי הם תושבי ישראל;
(2) הוא עמד בהצלחה בבחינות עיוניות שקבע השר, לאחר התייעצות עם שר האוצר.
(ב) בעל רישיון לתיווך בייבוא אישי המועסק על ידי תאגיד כאמור בסעיף קטן (א)(1), לא יהיה רשאי לעסוק בתיווך כאמור אלא במסגרת עבודתו בתאגיד.
(ג) השר יקבע את סדרי הבחינות לקבלת רישיון לפי סעיף זה, דרך קבלת תוצאות הבחינות והשגה על תוצאותיהן.
69. מתווך בייבוא אישי ינהג בנאמנות, בהגינות ובדרך מקובלת כלפי לקוחותיו.
70. (א) מתווך בייבוא אישי יתקשר בהסכם תיווך בכתב עם מייבא רכב בייבוא אישי, שיכלול פרטים אלה: סוג הרכב, תיאור הרכב, תוספות לדגם הרכב ומחירו, ככל שישנן, שנת הייצור של הרכב, מוסך למתן שירותי תחזוקה לרכב בישראל ובלבד שהוא מוסך בעל רישיון לפי חוק זה, תקופת האחירות והיקפה, אם ניתנה אחירות לרכב, מועד הספקת הרכב, חובות המתווך כלפי המייבא, המחיר הכולל של הרכב, מחיר הרכב במדינה שממנה הוא מיובא, דמי התיווך, פרטי המתווך ומספר רישיונו, וכן אומדן לגבי סך כל תשלומי המסים החלים על הרכב או על מכירתו, לאחר שנקט את כל האמצעים הנדרשים, הסבירים בנסיבות העניין, לקבלת המידע בעניין זה מהגורם המוסמך לכך; בסעיף קטן זה, "מחיר כולל" – לרבות דמי משלוח והובלה, ולמעט תשלומי המסים החלים על הרכב או על מכירתו, ובכלל זה מס ערך מוסף, אגרות או תשלומי חובה אחרים.
(ב) מתווך בייבוא אישי ימסור למייבא הרכב העתק של הסכם התיווך עם חתימת ההסכם.
(ג) השר, באישור הוועדה, רשאי לקבוע פרטים נוספים שמתווך בייבוא אישי חייב לכלול בהסכם לפי סעיף קטן (א).
71. מתווך בייבוא אישי לא יתווך בייבוא רכב שלא מתקיימים לגביו או לגבי מייבא הרכב בייבוא אישי התנאים למתן רישיון יבוא לפי סעיף 33 או אם הרכב נמצא כבר בנמל בישראל או במחסן רשוי כהגדרתו בפקודת המכס.
72. מתווך בייבוא אישי ימסור למייבא רכב בייבוא אישי, לפני חתימת ההסכם לרכישת הרכב, מידע בכתב לגבי הרכב שהוא תיווך בייבואו, בעניינים אלה:
(1) מספר הבעלים הקודמים של הרכב, לרבות בעל הרכב שממנו נרכש הרכב, וסוג פעילותם אם ישנו, ובכלל זה אם מדובר בתאגיד שעיסוקו החכרת רכב או השכרתו;
(2) הגורם שממנו נרכש הרכב ומענו, אם אינו הבעלים של הרכב כאמור בפסקה (1);
(3) מספר הקילומטרים של כלל נסיעות הרכב ממועד ייצורו;

- (4) שנת הייצור של הרכב ומועד רישומו לראשונה במדינת חוץ;
- (5) מצבו המכני של הרכב לרבות נזק בטיחותי, כהגדרתו לפי פקודת התעבורה, שנגרם לרכב;
- (6) תקלות בטיחות סדרתיות, אם ישנן;
- (7) תקופת האחריות לרכב והיקפה, אם ניתנה אחריות על ידי יצרן הרכב.

73. מתווך בייבוא אישי, לרבות תאגיד שבבעלותו או תאגיד שבו מועסק מתווך כאמור, לא יהיה צד להסכם לרכישת רכב, במישרין או בעקיפין, בין מייבא הרכב בייבוא אישי למוכר הרכב במדינת החוץ.
74. מתווך בייבוא אישי לא יקבל ממייבא רכב בייבוא אישי תשלום בעד התיווך, בכסף או בשווה כסף, בסכום העולה על הסכום שנקבע לכך בהסכם התיווך.
75. מתווך בייבוא אישי לא ישווק רכב ולא יפרסמו למכירה, למעט רכב הרשום על שמו לפי פקודת התעבורה.
76. (א) השר רשאי לקבוע חובות שיחולו על מתווך בייבוא אישי, נוסף על החובות הקבועות בחוק זה.
(ב) אין בהוראות סימן זה כדי לגרוע מחובות מייבא רכב בייבוא אישי.

פרק ה': חובות משווק רכב

77. לא ימכור אדם רכב שיובא לישראל על ידי יבואן מסחרי וטרם ניתן לגביו לראשונה רישיון רכב, ולא ישווק אותו, אלא אם כן הוא משווק רכב.
78. משווק רכב לא ימכור רכב שאינו עומד בהוראות כל דין לעניין בטיחות הרכב והגנה על הסביבה, לרבות הוראות לפי פקודת התעבורה.
79. משווק רכב יכול בפרסומת לרכב שהוא משווק מידע לגבי רמת האבזור הבטיחותי של הרכב, ויציג במקום עסקו, באופן בולט לעין, הודעה הכוללת מידע כאמור; השר באישור הוועדה, יקבע הוראות לעניין סעיף זה, ובכלל זה הוראות לעניין רמת האבזור הבטיחותי שיש לכלול בפרסומת, דרך הצגת הודעה כאמור, גודלה ומאפייניה; בסעיף זה, "פרסומת" – פרסומת בכתב, בדפוס או באמצעים אלקטרוניים חזותיים, המיועדת או הזמינה לציבור.
80. (א) משווק רכב, למעט יבואן זעיר, ימסור, לבקשת בעל רישיון להפעלת מוסך או להפעלת מוסך מומחה, מוסד לימוד או גורם אחר שקבע השר (בסעיף זה – גורם מטפל), מידע שהעביר לו יצרן הרכב במדינת חוץ או סוכן מורשה, הנדרש לשם טיפול ותחזוקה ברכב מתוצר שמשווק הרכב מייבא או מייצר, לרבות מידע טכני ומידע על ציוד והכשרת בעלי מקצוע; לעניין זה, "מוסד לימוד" – מוסד לימוד שהוכר על ידי משרד הכלכלה והתעשייה לעניין הכשרה מקצועית בתחומי טיפול ותחזוקה בכלי רכב.
(ב) משווק רכב, למעט יבואן זעיר, יאפשר לגורם מטפל המבקש זאת לקבל את כל המידע הטכני, ההדרכה, הציוד וכלים אחרים, ובכלל זה תוכנה, הנדרשים כדי לטפל ולתחזק רכב מתוצר שהוא מייבא או מייצר, שקיבל מיצרן הרכב במדינת חוץ או מסוכן מורשה.
(ג) אין בהוראות סעיף זה כדי –
- (1) למנוע ממשווק רכב לדרוש תשלום סביר בעד השירות שייתן לפי סעיפים קטנים (א) או (ב); על תשלום כאמור יחולו הוראות לפי סעיף 52, בשינויים המחויבים;

(2) להטיל על משווק רכב אחריות לגבי השימוש שנעשה במידע שמסר לפי סעיף זה;

(3) לגרוע מזכות היוצרים לפי כל דין לגבי המידע והציוד, אם ישנה.

(א) משווק רכב המוכר רכב שמחירו עולה על 50,000 שקלים חדשים או על סכום שקבע השר לפי סעיף קטן (ח), לא יקבל מהקונה תשלום העולה על 20 אחוזים ממחיר הרכב, אלא אם כן מסר את הרכב לקונה או רשם אותו על שם הקונה, ואם לא עשה כן – יידע את הקונה, טרם ההתקשרות בעסקה, על זכותו לקבל ערבות בנקאית לפי הוראות סעיף זה; לעניין סעיף זה, יראו כתשלום בעד הרכב גם את אלה:

(1) תשלום על חשבון מחיר הרכב שמשלם צד שלישי מטעמו של הקונה;

(2) מכירת רכב אחר בבעלות הקונה למשווק הרכב, במסגרת ההתקשרות לרכישת רכב חדש שנערכה בין משווק הרכב לקונה.

(ב) משווק רכב יודיע לקונה, בעת שהוא מיידע אותו על זכותו לקבל ערבות בנקאית כאמור בסעיף קטן (א), כי הוא רשאי לדרוש ממנו החזר בסכום שיודיע לקונה, שלא יעלה על מחצית מההוצאות שישלם משווק הרכב וכרוכות במתן הערבות הבנקאית (בסעיף זה – החזר), ובלבד שגובה החזר לא יעלה על שני אחוזים לשנה מהסכום המוטב בערבות האמורה באופן יחסי לתקופת הערבות.

(ג) ערבות בנקאית לפי סעיף קטן (א) תהיה להבטחת החזרתו של כל תשלום ששילם הקונה או מי מטעמו, למשווק הרכב, על חשבון מחיר הרכב, במקרה שמשווק הרכב לא יוכל להעביר לקונה בעלות או זכות אחרת ברכב כפי שהוסכם בחוזה המכר, מחמת עיקול שהוטל על הרכב או אם ניתן לגביו צו פירוק, צו פירוק זמני, צו כינוס, צו למינוי כונס נכסים או צו הקפאת הליכים לפי כל דין או מחמת נסיבות שבהן נוצרה מניעה מוחלטת למסור את החזקה ברכב, ואולם ביטול חוזה המכר כשלעצמו לא יהווה מניעה מוחלטת לעניין זה.

(ד) ביקש הקונה לקבל ערבות בנקאית לפי הוראות סעיף זה, ימסור לו המשווק ערבות כאמור; ויתר הקונה על זכותו לקבל ערבות בנקאית, יאשר בחתימתו שהוא מוותר על קבלתה, ובלבד שמשווק הרכב יידע אותו על זכותו לקבלה כאמור בסעיף קטן (א).

(ה) ערבות בנקאית תוחזר למשווק הרכב במועד מסירת הרכב לקונה וכתנאי למסירת הרכב או כנגד השבת הסכום ששילם הקונה למשווק הרכב; במועד החזרת הערבות ישלם הקונה למשווק הרכב את החזר, ואם היה גובה החזר נמוך מ-125 שקלים חדשים או מסכום אחר שקבע השר לפי סעיף קטן (ח), רשאי משווק הרכב לדרוש מהקונה החזר בסכום שלא יפחת מהסכום האמור.

(ו) הצדדים להסכם לרכישת רכב אינם רשאים להתנות על הוראות לפי סעיף זה אלא לטובת הקונה.

(ז) מחיר הרכב הנקוב בסעיף קטן (א) יתעדכן ב-1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון). בהתאם לשיעור שינוי המדד שפורסם בחודש נובמבר לעומת המדד שפורסם בחודש נובמבר שקדם ליום העדכון בשנה הקודמת, ולעניין יום העדכון הראשון – לעומת המדד שפורסם בחודש נובמבר של השנה הקודמת; הסכום האמור יעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים; לעניין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה; המנהל הכללי של המשרד יפרסם ברשומות הודעה על הסכום המעודכן כאמור.

(ח) השר, באישור הוועדה, רשאי –

- (1) לשנות את מחיר הרכב כאמור בסעיף קטן (א);
- (2) לשנות את סכום ההחזר לפי סעיף קטן (ב);
- (3) לקבוע את נוסח הערבות הבנקאית ואת דרכי מסירתה וקבלתה.
82. (א) משווק רכב יתאר תיאור מלא ונכון של רכב שהוא משווק.
 (ב) יראו משווק רכב כאילו מילא אחר הוראות סעיף קטן (א), אם הוכיח כי הפרטים שמסר בתיאור הרכב זהים לפרטים שמסר יצרן הרכב.
83. (א) משווק רכב ימסור לקונה הוראות שימוש בכתב בשפה העברית ורשימת מוסכים למתן שירותי תחזוקה לרכב מטעמו; ואולם יבואן ישיר או יבואן עקיף שייבא עד עשרים כלי רכב מדגם מסוים או יבואן זעיר, רשאי למסור לקונה הוראות שימוש בכתב בשפה האנגלית במקום בשפה העברית.
 (ב) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), השר, באישור הוועדה, יקבע הוראות לעניין תמצית הוראות שימוש ברכב שימסור משווק רכב לקונה, שתכלול הוראות בסיסיות לגבי הפעלה ובטיחות, בשפות שיקבע.
84. משווק רכב יתקשר עם הקונה בהסכם בכתב למכירת רכב, שיכלול את כל אלה: מפרט טכני של הרכב, מקום ייצור הרכב – אם הוא יבואן מסחרי, מחיר הרכב, תנאי מכירת הרכב ומועד הספקתו, ואם ניתנת אחריות לרכב מטעם יצרן הרכב או סוכן מורשה – תקופת האחריות והיקפה; העתק מההסכם יימסר לקונה עם חתימתו.
85. משווק רכב ירשום את הרכב על שם הקונה בטרם מסירת החזקה בו לקונה.
86. (א) משווק רכב לא ימכור רכב בלי למסור לידי הקונה תעודת אחריות לרכב ולחלקיו בשפה העברית, אם ניתנה אחריות לרכב על ידי יצרן הרכב או סוכן מורשה.
 (ב) משווק רכב המציע תקופת אחריות נוספת מעבר לתקופת האחריות שנתן יצרן הרכב או סוכן מורשה, יפרט את תנאיה, ואם היא כרוכה בתשלום – יציג את מחירה בנפרד ממחיר הרכב, ולא יתנה את רכישת הרכב ברכישת אחריות נוספת כאמור.
87. משווק רכב ידווח לקונה על נזק שנגרם לרכב לפני מסירת החזקה בו לקונה, ובכלל זה נזק שתוקן; השר, באישור הוועדה, יקבע הוראות לעניין סוג הנזק שעליו נדרש לדווח ולעניין אופן הדיווח לקונה.

פרק ו': סחר ברכב

88. בפרק זה, "רכב מיבואן" – רכב שנרכש מיבואן ישיר או מיבואן עקיף לשם מכירתו דרך עיסוק ונרשם בישראל לראשונה על שם הקונה לפי פקודת התעבורה, ובלבד שמתקיימים בו התנאים לייבוא רכב על ידי יבואן כאמור לפי סעיף 32(5) או (6).
89. מי שמתקיימים בו כל אלה זכאי לקבל רישיון סוחר ברכב מיבואן:
 (1) הוא יחיד תושב ישראל שהוא עוסק מורשה, או שהוא תאגיד רשום כדין שאחד מבעלי העניין בו לפחות ומנהלו הכללי הם תושבי ישראל;
 (2) לרשותו מקום מתאים לניהול עסקו, ובכלל זה לחניית כלי הרכב שהוא מוכר, כפי שקבע השר;
 (3) הוא המציא אישור מרואה חשבון המעיד כי יש לו הון עצמי, כפי שקבע השר לאחר התייעצות עם שר האוצר, בהתאם לסוג הרכב, ולגבי מי שהחזיק ברישיון לפי סעיף זה בשנה קודמת – גם בהתאם למספר כלי הרכב שמכר באותה שנה.
90. על סוחר ברכב מיבואן יחולו החובות הקבועות בסעיפים 81 עד 87, בשינויים המחויבים.

91. חובת דיווח בנושא הון עצמי (א) סוחר ברכב מיבואן יגיש למנהל, עד ל-31 ביולי בכל שנה, אישור רואה חשבון המבוסס על דוחות כספיים מבוקרים לגבי השנה הקודמת, כפי שקבע השר, ולפיו יש לו הון עצמי כאמור בסעיף 89(3).
- (ב) פחת ההון העצמי של סוחר ברכב מיבואן מההון העצמי כאמור בסעיף 89(3), ידווח על כך למנהל בכתב בתוך שבעה ימים.
92. רישיון סוחר ברכב שאינו רכב מיבואן מי שמתקיימים בו כל אלה זכאי לקבל רישיון לרכישת רכב שאינו רכב מיבואן ומכירתו דרך עיסוק:
- (1) הוא יחיד תושב ישראל שהוא עוסק מורשה, או שהוא תאגיד רשום כדין שאחד מבעלי העניין בו לפחות ומנהלו הכללי הם תושבי ישראל;
- (2) לרשותו מקום מתאים לניהול עסקו, ובכלל זה לחניית כלי הרכב שהוא מוכר, כפי שקבע השר;
- (3) תנאים נוספים ככל שקבע השר, באישור הוועדה.
93. החלת חובות על סוחר ברכב שאינו רכב מיבואן (א) על סוחר ברכב שאינו רכב מיבואן יחולו החובות הקבועות בסעיפים 82 ו-87, והוראות חוק מכירת רכב משומש (זכאות למידע וגילוי נאות), התשס"ח-2008²², והכול בשינויים המחוייבים.
- (ב) סוחר ברכב שאינו רכב מיבואן ירשום את הרכב על שם הקונה, בהקדם האפשרי לאחר מסירתו ולא יאוחר מתום שישה ימי עבודה מהמועד האמור.
94. חובת הצבת שילוט בעל רישיון לפי פרק זה יציב שלט בולט לעין במקום המכירה, שיכלול את שמו ואת מספר רישיונו.
95. בעל רישיון לפי פרק זה לא יסיע נוסעים בתמורה בכלי רכב שבהם הוא סוחר ולא יוביל מטען בתמורה בכלי רכב כאמור, ולא יתיר לאחר לעשות כן.

פרק ז': מוצרי תעבורה

סימן א': הגדרות

96. פרק ז' – הגדרה
- בפרק זה, "מוצר תעבורה" –
- (1) לעניין ייצור – מוצר תעבורה שקבע השר בצו לפי סעיף 97;
- (2) לעניין ייבוא – מוצר תעבורה שקבע השר בצו לפי סעיף 108;
- (3) לעניין סחר – מוצר תעבורה כהגדרתו בסעיף 2, למעט מוצר או סוג מוצר שקבע השר בצו לפי סעיף 126.

סימן ב': ייצור מוצרי תעבורה

97. קביעת תחולה על מוצרי תעבורה – סימן ב' השר יקבע בצו, בהתחשב בטעמים בטיחותיים או סביבתיים, מוצרי תעבורה המיועדים לשיווק בישראל בלבד, שהוראות סימן זה יחולו עליהם, למעט מוצרי תעבורה לרכב מסוג טרקטור ומכונה נידדת ולרכב הפטור מחובות רישום ורישוי לפי אותה פקודה; צו כאמור ייקבע בהסכמת שר האוצר ושר הכלכלה והתעשייה.
98. מי שמתקיימים בו כל אלה, זכאי לקבל רישיון לייצור מוצרי תעבורה:
- (1) הוא עוסק מורשה, או תאגיד רשום כדין בישראל שאחד מבעלי העניין בו לפחות ומנהלו הכללי הם תושבי ישראל;

²² ס"ח התשס"ח, עמ' 816.

(2) לרשותו מקום וציוד המתאימים לייצור מוצרי התעבורה שהוא מבקש לייצר ולאחסונם;

(3) לרשותו אדם הממונה על תהליכי הייצור במפעל הייצור שהוא בעל השכלה, ידע וניסיון בתחום מוצרי התעבורה, כפי שקבע השר;

(4) הוא הציג הסכם עם מעבדה מוסמכת לרכב, לתקופת הרישיון לפחות, לשם פיקוח על ייצור מוצרי התעבורה במפעל הייצור לפי הסדרי פיקוח שקבע השר, בין השאר כדי להבטיח את התאמת הייצור הסדרתי של מוצר התעבורה לאבטיפוס שלו;

(5) הוא הציג למנהל הסדרי פיקוח פנימיים הולמים, להבטחת איכות ולבקרת איכות על עבודת הייצור המתבצעת במפעל הייצור, בין השאר כדי להבטיח את התאמת הייצור הסדרתי של מוצר התעבורה לאבטיפוס שלו.

חובת קבלת אישור לייצור דגם מוצר תעבורה

99. לא ייצר אדם מוצר תעבורה, אלא אם כן קיבל אישור לייצור דגם מוצר התעבורה לפי הוראות סימן זה, ובהתאם לתנאי האישור ולהוראות לפי חוק זה.

אישור לייצור דגם מוצר תעבורה במפעל ייצור

100. (א) מי שמתקיימים בו כל אלה זכאי לקבל אישור לייצור דגם מוצר תעבורה:

(1) הוא בעל רישיון לייצור מוצרי תעבורה;

(2) הוא הציג למנהל אישור ממעבדה מאושרת כי האבטיפוס של מוצר התעבורה שהוא מבקש לייצר במפעל הייצור עומד בדרישות תקן רשמי, ואם אין לגבי המוצר תקן רשמי – הציג למנהל אחד מאלה:

(א) אישור ממעבדה מוסמכת לרכב כי האבטיפוס עומד בדרישות תקינה שקבע השר, לאחר התייעצות עם שר הכלכלה והתעשייה, בהתבסס על דרישות תקינה אירופית או דרישות תקינה אמריקאית; דרישות התקינה שיקבע השר יהיו ברמת בטיחות שוות ערך לדרישות התקינה הזרות כאמור ולא ייקבעו בהן דרישות מחמירות מדרישות התקינה הזרות;

(ב) לענין מוצר תעבורה שיש לגביו דרישות תקינה אירופית – אישור ממעבדה מוכרת אירופית או מעבדה מוסמכת לרכב על עמידתו בדרישות התקינה האירופית, או בתקן של אחת ממדינות האיחוד האירופי ובלבד שדרישותיו של אותו תקן תואמות לרמת הבטיחות שנקבעה בדרישות התקינה האירופית ושבאותה מדינה פועלים לפי התקן כאמור;

(ג) לענין מוצר תעבורה שיש לגביו דרישות תקינה אמריקאית – אישור ממעבדה מוכרת אמריקאית על עמידתו בדרישות התקינה האמריקאית;

(ד) לענין מוצר תעבורה שיש לגביו תקן ישראלי שקבע השר בצו, לאחר התייעצות עם שר הכלכלה והתעשייה, ואינו תקן רשמי – אישור ממעבדה מוסמכת לרכב על עמידתו באותו תקן;

(ה) לענין מוצר תעבורה שאין לגביו דרישות תקינה כאמור בפסקאות משנה (א) עד (ד) – אישור ממעבדה מוסמכת לרכב על עמידתו בדרישות איכות ובטיחות שקבע השר, לאחר התייעצות עם שר הכלכלה והתעשייה, בהתבסס על מפרט שאישר מכון התקנים לפי חוק התקנים;

(3) הוא הציג תכנית שאישרה מעבדה מוסמכת לרכב, לייצור מוצרי התעבורה שהוא מבקש לייצר במפעל הייצור.

(ב) המנהל יציין ברישיון לפי סעיף זה את דגם מוצר התעבורה שבעל הרישיון רשאי לייצר במפעל הייצור.

101. בעל רישיון לייצור מוצרי תעבורה יחזיק במפעל הייצור ציוד ומיתקנים מתאימים הנדרשים לתהליך הייצור ויפעל בהתאם להסדרי פיקוח לפי סעיף 98(4) ו-5).
102. גילה בעל רישיון לייצור מוצרי תעבורה כי יש פגם סדרתי במוצר תעבורה שייצר וכי עלולה להיות לפגם השפעה על בטיחות הרכב שבו מותקן המוצר או מיועד להיות מותקן בו (בסעיף זה – ליקוי בטיחותי) –
- (1) יפרסם הודעה בעניין, בדרך ובמועד שקבע השוה, באישור הוועדה;
- (2) יזמין אליו את כל מי שקיבל ממנו את מוצר התעבורה, זולת אם יש קושי ממשי באיתורו, לשם טיפול בליקוי הבטיחותי, ואם לא ניתן לתקן את מוצר התעבורה – לשם החלפתו, והכול בלא תשלום.
103. בתום תהליך הייצור יסמן בעל רישיון לייצור מוצרי תעבורה, על גבי מוצר התעבורה שהוא מייצר או על גבי אריזתו, נוסף על הפרטים שעליו לסמן לפי חוק הגנת הצרכן, את מספרו הקטלוגי של המוצר ואת דרישות התקינה שלפיהן יוצר.
104. בעל רישיון לייצור מוצרי תעבורה יתאר תיאור מלא ונכון של מוצרי התעבורה שהוא מייצר.
105. (א) בעל רישיון לייצור מוצרי תעבורה לא ייצר מוצר תעבורה, אלא אם כן המוצר יוצר לפי תכנית ייצור שאישר המנהל והוא זהה לאב-טיפוס של מוצר התעבורה כאמור בסעיף 100(א)2) ו-3) שאישר המנהל.
- (ב) המנהל רשאי להורות לבעל רישיון לייצור מוצרי תעבורה להפסיק את הייצור של דגם מוצר תעבורה שיוצר בניגוד להוראות סעיף קטן (א), עד למילוי תנאים שיורה המנהל לבעל הרישיון, ובלבד שנתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו.
- (ג) המנהל רשאי להורות לבעל רישיון לייצור מוצרי תעבורה שייצר מוצר תעבורה בניגוד להוראות סעיף קטן (א), להזמין אליו את כל מי שהוא העביר לו את החזקה במוצר התעבורה הנוגע בדבר לשם תיקון המוצר והתאמתו לתכנית הייצור; לא ניתן לתקן את מוצר התעבורה – יחולו הוראות סעיף 32 לחוק הגנת הצרכן בשינויים המחויבים.
106. בעל רישיון לייצור מוצרי תעבורה לא ייצר מוצר תעבורה אלא במפעל הייצור שאישר המנהל לפי סעיף 98(2).
107. (א) בעל רישיון לייצור מוצר תעבורה ייתן למוצר תעבורה שהוא מייצר אחריות שלא תפחת משלושה חודשים או לנסיעה של 6,000 קילומטרים, מיום התקנת המוצר ברכב, ואם לא נדרשת התקנה כאמור – מיום מסירתו ללקוח, והכול לפי המוקדם מביניהם; השוה, באישור הוועדה, רשאי לשנות את התקופה או את מספר הקילומטרים כאמור בסעיף קטן זה.
- (ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), נקבעה לפי דין, ובכלל זה לפי חוק הגנת הצרכן, תקופת אחריות ארוכה יותר מהתקופה כאמור – תחול התקופה הארוכה יותר.
- סימן ג': ייבוא מוצרי תעבורה**
108. השר יקבע בצו, בהתחשב בטעמים בטיחותיים או סביבתיים, מוצרי תעבורה או סוגי מוצרי תעבורה שהוראות סימן זה יחולו עליהם, לרבות לפי ייעוד מוצר התעבורה או מטרת השימוש בו, למעט מוצרי תעבורה לרכב מסוג טרקטור שאינו מסוג טרקטורון משא, טרקטורון או רכב שטח, ולרכב הפטור מחובות רישום ורישוי לפי אותה פקודה; צו כאמור ייקבע בהסכמת שר האוצר ושר הכלכלה והתעשייה.
- ציוד, מיתקנים והסדרי פיקוח
- ליקוי בטיחותי בייצור מוצרי תעבורה
- חובת סימון מוצר תעבורה על ידי בעל רישיון לייצור מוצרי תעבורה
- תיאור מוצר תעבורה על ידי בעל רישיון לייצור מוצרי תעבורה
- מוצר תעבורה שלא יוצר לפי תכנית הייצור או שאינו זהה לאב-טיפוס
- ייצור מוצר תעבורה במפעל ייצור
- אחריות למוצרי תעבורה – בעל רישיון לייצור מוצרי תעבורה
- קביעת תחולה על מוצרי תעבורה – סימן ג'

109. (א) אדם זכאי לייבא דגם מוצר תעבורה אם הוא בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה ודגם מוצר התעבורה שהוא מבקש לייבא עומד בדרישות תקן רשמי, לפי אישור ממעבדה מאושרת, ואם אין לגבי הדגם תקן רשמי – בהתקיים אחד מאלה, לפי העניין:
- (1) לעניין דגם שיש לגביו דרישות תקינה אירופית – דרישות תקינה כאמור או דרישות תקן של אחת ממדינות האיחוד האירופי ובלבד שדרישותיו של אותו תקן תואמות לרמת הבטיחות לפי דרישות התקינה האירופית ושבאותה מדינה פועלים לפי התקן כאמור;
  - (2) (א) לעניין דגם מוצר תעבורה שיש לגביו דרישות תקינה אמריקאית – דרישות תקינה כאמור, וכן ימסור המבקש הצהרה בכתב כי הדגם משווק בארצות-הברית שמונה חודשים לפחות במועד הגשת הבקשה, וכי לא פורסמה לגביו באתר האינטרנט של מינהל הבטיחות הפדרלי של ארצות הברית (NHSTA) הודעת החזרה מהשוק (Recall) בשלוש השנים שקדמו להגשת הבקשה, או הודעה בדבר חקירה בשנתיים שקדמו להגשת הבקשה; השר רשאי לקבוע הוראות לעניין פרסום הודעות כאמור ובדיקתן, ובכלל זה דרכים נוספות או חלופיות לפרסום או לבדיקה כאמור.
  - (ב) נוסף על האמור בפסקת משנה (א), לעניין דגם מוצר תעבורה כאמור באותה פסקת משנה המיוצר מחוץ לארצות הברית ואינו מיובא ממנה, על המייבא להוכיח כי המוצר יוצר במפעל שבו הייצור הסדרתי של אותו מוצר תואם לאבטיפוס של המוצר;
  - (3) לעניין דגם מוצר תעבורה שסומן עליו או על גבי אריזתו כי יש לגביו דרישות תקינה אירופית וכן דרישות תקינה אמריקאית – דרישות התקינה האירופית;
  - (4) לעניין דגם מוצר תעבורה שיש לגביו תקן ישראלי שאינו תקן רשמי, שקבע השר, בהסכמת שר האוצר ושר הכלכלה והתעשייה – דרישות תקן כאמור;
  - (5) לעניין דגם מוצר תעבורה שאין לגביו דרישות תקינה או תקנים כאמור בפסקאות (1) עד (4) – דרישות איכות ובטיחות שקבע השר, בהסכמת שר האוצר ושר הכלכלה והתעשייה;
  - (6) לעניין דגם מוצר תעבורה שיש לגביו דרישות תקינה קנדית – דרישות התקינה האמורות, ובלבד שהשר, באישור הוועדה, קבע דגמים של מוצרי תעבורה שיש לגביהם דרישות תקינה קנדית, שיהיה ניתן לייבאם אם הם עומדים באותן דרישות תקינה ואת דרכי הוכחתן; בתקנות לפי פסקה זו רשאי השר לקבוע כי הוראות סימן זה יחולו על דגמי מוצרי התעבורה האמורים, בהתאמות ובשינויים כפי שיקבע.
- (ב) הוכחת עמידתו של דגם מוצר תעבורה בדרישות כאמור בסעיף קטן (א) תהיה כמפורט להלן:
- (1) לעניין דגם מוצר תעבורה מקורי – באמצעות סימון על גבי המוצר או על גבי אריזתו, שקבע כדין יצרן הרכב, המזהה את היצרן, או באמצעות הצגת אישור מיצרן הרכב, או תעודה ממעבדה מוכרת אירופית, ממעבדה מוכרת אמריקאית או ממעבדה מוסמכת לרכב, בדבר עמידתו של הדגם בדרישות המפרט של יצרן הרכב;

(2) לעניין דגם מוצר תעבורה חליפי שיש לגביו דרישות תקינה אירופית כאמור בסעיף קטן (א) – באמצעות הצגת תעודה ממעבדה מוכרת אירופית או ממעבדה מוסמכת לרכב שהוסמכה לעניין זה;

(3) לעניין דגם מוצר תעבורה חליפי שיש לגביו תקן של אחת ממדינות האיחוד האירופי כאמור בסעיף קטן (א) – באמצעות הצגת תעודה ממעבדה מוכרת אירופית או ממעבדה מוסמכת לרכב;

(4) לעניין דגם מוצר תעבורה חליפי שיש לגביו דרישות תקינה אמריקאית כאמור בסעיף קטן (א) והוא מיובא מארצות הברית – באמצעות אחת מאלה: הצהרת יצרן מוצר התעבורה, תעודה ממעבדה מוכרת אמריקאית או תעודה ממעבדה מוסמכת לרכב;

(5) לעניין דגם מוצר תעבורה חליפי שיש לגביו דרישות תקינה אמריקאית כאמור בסעיף קטן (א) והוא לא מיובא מארצות הברית – באמצעות תעודה מאחת מאלה: מעבדה מוכרת אירופית, מעבדה מוכרת אמריקאית או מעבדה מוסמכת לרכב;

(6) לעניין דגם מוצר תעבורה חליפי שסומן עליו לפי דרישות תקינה שיש לגביו דרישות תקינה אירופית וכן דרישות תקינה אמריקאית כאמור בסעיף קטן (א) – באמצעות הצגת תעודה ממעבדה מוכרת אירופית או ממעבדה מוסמכת לרכב;

(7) לעניין דגם מוצר תעבורה חליפי שיש לגביו דרישות תקן ישראלי שאינו תקן רשמי כאמור בסעיף קטן (א) – באמצעות הצגת תעודה ממעבדה מוסמכת לרכב;

(8) לעניין דגם מוצר תעבורה חליפי שנקבעו לגביו דרישות איכות ובטיחות לפי סעיף קטן (א) – באמצעות הצגת תעודה ממעבדה מוסמכת לרכב או בדרך אחרת שקבע השר, בהסכמת שר האוצר ושר הכלכלה והתעשייה;

(9) לעניין דגם מוצר תעבורה שיש לגביו דרישות תקינה קנדית – בהתאם להוראות שקבע השר כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) נוסף על האמור בסעיף זה, אדם זכאי לייבא צמיגים אם ממועד ייצור הצמיג טרם חלפו כמה חודשים, כפי שקבע השר, לאחר התייעצות עם שר הכלכלה והתעשייה; השר רשאי לקבוע תנאים נוספים לעניין ייבוא צמיגים, ובכלל זה הוראות שונות לעניין ייבוא ממקומות שונים, וסייגים או תנאים חלופיים לדרישות התקינה ולדרכי ההוכחה הקבועות בסעיף זה.

110. (א) על אף האמור בסעיף 109, השר רשאי לקבוע סוגי מוצרי תעבורה, שאדם יהיה זכאי לייבאם אם ניתן לו רישיון ייבוא מאת הרשות המוסמכת לייבוא, לאחר שמצאה כי התקיימו התנאים כאמור בסעיף 109.

(ב) לא ייבא אדם מוצר תעבורה שחלה על ייבואו חובת רישוי לפי חוק זה בלא רישיון ייבוא, אם חדל להתקיים תנאי מהתנאים לקבלת הרישיון או בניגוד לתנאי הרישיון.

111. (א) על אף האמור בסעיף 109, המבקש לייבא מוצר תעבורה מאותו דגם שיובא כדין לפי אותו סעיף, רשאי להגיש למנהל בקשה לפטור מהחובה להוכיח את עמידת הדגם בדרישות תקינה כאמור באותו סעיף, למעט תקן רשמי; מבקש פטור לפי סעיף זה יצרף לבקשתו מידע ומסמכים, להנחת דעתו של המנהל, שיאפשרו לו לזהות את דגם מוצר התעבורה.

חובת רישוי לגבי ייבוא מוצרי תעבורה מסוימים

פטור מחובת ההוכחה בדבר עמידה בדרישות תקינה

(ב) המנהל רשאי לאשר בקשה לפטור לפי סעיף קטן (א), בהחלטה מנומקת בכתב, אם שוכנע כי דגם מוצר התעבורה שמבקשים לייבא זהה לדגם שיובא כדין והוכח לגביו כי הוא עומד בדרישות התקינה.

112. (א) המבקש לייבא מוצרי תעבורה לשימוש אישי זכאי לייבא מוצרי תעבורה או לקבל רישיון לייבואם לפי סעיף 110, לפי העניין, לייבוא ארבעה מוצרי תעבורה מאותו סוג בשנה, לכל היותר, בהתקיים כל אלה:

(1) מוצרי התעבורה מיועדים לשימוש אישי, ואם הוא עוסק – לשימוש עסקי-עצמי;

(2) מוצרי התעבורה הם מסוג שקבע השר בצו מבין מוצרי התעבורה שנקבעו לפי סעיף 108;

(3) מוצרי התעבורה עומדים בדרישות תקינה לפי סעיף 109, ככל שישנן; הוכחת עמידתם של מוצרי התעבורה בדרישות התקינה תהיה באמצעות סימון על גבי המוצר או על גבי אריזתו, לפי דרישות התקינה, ולעניין מוצרי תעבורה שלא חלה עליהם חובת סימון לפי דרישות התקינה – באמצעות כל מידע אחר בכתב המעיד על עמידתם בדרישות התקינה;

(4) המבקש הצהיר בכתב כי מוצרי התעבורה יותקנו ברכב במוסך שקיבל רישיון להפעלת מוסך, אלא אם כן לפי חוק זה לא נדרש להתקינו במוסך;

(5) המבקש לא ייבא בשנה שקדמה למועד בקשת הרישיון יותר מארבעה מוצרי תעבורה מהסוג שהוא מבקש לייבא.

(ב) המבקש לייבא מוצרי תעבורה לצורכי מוסד לימוד זכאי לייבא מוצרי תעבורה או לקבל רישיון לייבואם לפי סעיף 110, לפי העניין, לייבוא מוצרי תעבורה במספר הנדרש לצורכי מוסד הלימוד, ויחולו לעניין זה הוראות סעיף קטן (א)(1) עד (3), בשינויים המחויבים.

(ג) לא ייבא אדם מוצר תעבורה לפי סעיף זה למטרת מכירתו לאחר.

113. השר רשאי לקבוע, מטעמים של בטיחות והגנה על שלום הציבור, סוגי מוצרי תעבורה שאין לייבאם אלא אם כן הם מוצרי תעבורה מקוריים; תקנות לפי סעיף זה יותקנו בהסכמת שר האוצר ושר הכלכלה והתעשייה ובאישור הוועדה.

ייבוא מוצרי תעבורה מקוריים

ייבוא מוצרי תעבורה משומשים

114. (א) לא ייבא אדם מוצרי תעבורה משומשים.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), הרשות המוסמכת לייבוא רשאית לתת רישיון לייבוא מוצרי תעבורה משומשים –

(1) לצורך התקנתם ברכב אספנות כמשמעותו לפי פקודת התעבורה, בתנאים שתקבע ברישיון;

(2) מסוג שקבע השר, לאחר התייעצות עם שר הכלכלה והתעשייה, בתנאים שתקבע ברישיון.

(ג) בסעיף זה, "מוצר תעבורה" – כהגדרתו בסעיף 2.

115. השר, באישור הוועדה, רשאי לקבוע כי בהתקיים נסיבות שיקבע תהיה הרשות המוסמכת לייבוא רשאית לתת למייבא מוצרי תעבורה פטור מקיום התנאים לייבוא מוצר תעבורה או מקבלת רישיון לפי סעיפים 109 ו-110, לפי העניין, ובכלל זה רשאי השר לקבוע תנאים חלופיים או משלימים לאותם תנאים; ואולם לא יינתן פטור לפי סעיף זה לעניין טובין שייבואם אסור על פי כל דין.

פטור מקיום תנאים לייבוא מוצרי תעבורה או לקבלת רישיון לייבוא מוצרי תעבורה

116. השר, באישור הוועדה, רשאי לקבוע כי הוראות מסוימות מסימן זה לא יחולו על ייבוא מוצרי תעבורה המיועדים להתקנה ברכב מסוג שיקבע.

סימן ד': סחר במוצרי תעבורה

117. (א) מי שמתקיימים בו כל אלה זכאי לקבל רישיון לסחר במוצרי תעבורה:

רישיון לסחר במוצרי תעבורה

(1) לרשותו מקום מתאים לאחסון של מוצרי תעבורה כפי שקבע השר, לפי סוג מוצר התעבורה; ואולם מצא המנהל כי בשל מאפייני פעילותו של מבקש הרישיון אין צורך במקום אחסון כאמור, רשאי הוא לפטור מבקש רישיון, בהחלטה מנומקת בכתב, מהחובה לפי פסקה זו, ובלבד שקבע ברישיון תנאים חלופיים להבטחת בטיחות הסחר במוצר התעבורה; פטור לפי פסקה זו יכול שיינתן לעניין סוג מוצר תעבורה; מתן פטור לפי פסקה זו יפורסם באתר האינטרנט של המשטר;

(2) הוא איש מקצוע שמתקיימים לגביו התנאים המפורטים להלן או שעומד לרשותו איש מקצוע כאמור:

(א) הוא בעל ניסיון מוכח של שנתיים לפחות בסחר במוצרי תעבורה מהסוג שמבקש הרישיון מבקש לסחור בהם, או שהוא בעל תעודת מקצוע באחד או יותר ממקצועות רכב כפי שקבע השר, לאחר התייעצות עם שר הכלכלה והתעשייה, ולעניין בעל רישיון לסחר בצמיגים - הוא מנהל מקצועי של מוסך לתיקון צמיגים ואבובים או טכנאי מוסמך, או הנדסאי או מהנדס במדור שקבע השר, לאחר התייעצות עם שר הכלכלה והתעשייה;

(ב) הוא עמד בהצלחה בבחינות לפי תכנית בחינות שקבע השר, לאחר התייעצות עם שר הכלכלה והתעשייה; השר יקבע את סדרי הבחינות, דרך קבלת תוצאות הבחינות והשגה על תוצאותיהן.

(ב) על אף האמור בסעיף זה, יראו את בעלי הרישיונות המפורטים להלן כבעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה:

(1) בעל רישיון לייצור רכב ושיווקו;

(2) בעל רישיון יבואן מסחרי;

(3) בעל רישיון להפעלת מוסך.

(ג) השר, באישור הוועדה, רשאי לקבוע הוראות לעניין פטור מחובת רישיון לפי סעיף זה, ובכלל זה פטור לעניין סחר במוצרי תעבורה לסוגי רכב כפי שיקבע.

118. (א) בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה לא יסחר במוצר תעבורה מיובא, אלא אם כן מוצר התעבורה יובא בהתאם להוראות לפי פקודת הייבוא והייצוא, ככל שהן חלות לגביו, ולעניין מוצר תעבורה שנקבע לפי סעיף 108 - גם בהתאם להוראות לפי סימן ג'.

תנאים לסחר במוצרי תעבורה מיובאים

(ב) לא יסחר אדם במוצר תעבורה מיובא שהוא מוצר תעבורה משומש כאמור בסעיף 114(ב), אלא אם כן מוצר התעבורה מיועד לאחד או יותר מאלה:

(1) שימוש בחומר הגלם שממנו עשוי מוצר התעבורה;

(2) הרכבתו ברכב שאינו מיועד לנסיעה בדרך כהגדרתה בפקודת התעבורה;

(3) הרכבתו ברכב אספנות כמשמעותו לפי פקודת התעבורה.

119. (א) לא ימכור בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה מוצר תעבורה, אלא אם כן מסר לקונה בעת המכירה תעודת אחריות למוצר התעבורה ולפעילותו התקינה לתקופה שלא תפחת משלושה חודשים או לנטיעה של 6,000 קילומטרים מיום התקנת המוצר ברכב, ככל שנדרשת התקנה כאמור לצורך השימוש במוצר, ואם לא נדרשת התקנה – מיום המסירה לקונה, והכול לפי המוקדם; השר, באישור הוועדה, רשאי לשנות את התקופה ואת מספר הקילומטרים כאמור בסעיף קטן זה.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) –

(1) נקבעה לפי דין, ובכלל זה לפי חוק הגנת הצרכן, תקופת אחריות ארוכה יותר מהתקופה כאמור באותו סעיף קטן – תחול התקופה הארוכה יותר;

(2) תקופת האחריות שיתן בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה ללקוח לא תפחת מתקופת האחריות שנתן יצרן מוצר התעבורה או מי מטעמו;

(3) בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה רשאי לתת ללקוח אחריות למוצר התעבורה באמצעות חשבונית שהוא מוסר ללקוח לפי דין, ובלבד שכלל בחשבונית פרטים שקבע השר, לאחר התייעצות עם שר הכלכלה והתעשייה ובאישור הוועדה; בתקנות כאמור רשאי השר לקבוע את גודל האותיות המזערי ואת אופן הצגת פרטי האחריות בחשבונית; הוראות לפי פסקה זו לא יחולו על מוצרי תעבורה שחלות עליהם הוראות לפי חוק הגנת הצרכן, לעניין אחריות ושירות לאחר מכירה.

120. בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה יתאר תיאור מלא ונכון של מוצרי התעבורה שהוא סוחר בהם, וייתן ללקוח הנחיות בדבר התקנתם, הרכבתם והשימוש בהם, או יפנה אותו לקבלת שירות במוסך, לפי סוג המוצר.

תיאור מוצרי תעבורה על ידי בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה

121. (א) (1) בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה לא יסחר במוצר תעבורה, אלא אם כן מסומנים על גביו או על גבי אריזתו, נוסף על הפרטים שעליו לסמן לפי חוק הגנת הצרכן, מספרו הקטלוגי ודרישות התקינה שלפיהן יוצר, אם ישנן.

סימון מוצרי תעבורה על ידי בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה

(2) הוראות פסקה (1), למעט חובת סימון מספר קטלוגי ולמעט סימון לפי חוק הגנת הצרכן של שם היצרן או סמלו המסחרי, לא יחולו על בעל רישיון לייצור רכב ושיווקו לגבי מוצרי תעבורה המשמשים לייצור הרכב.

(3) השר רשאי לקבוע כי בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה יהיה פטור מחובת הסימון של מספר קטלוגי ודרישות תקינה כאמור בפסקה (1), בתנאים ולגבי סוגי מוצרי תעבורה שיקבע.

(ב) מועד הסימון של הפרטים כאמור בסעיף קטן (א) יהיה בהתאם לדרישות התקינה המנויות בסעיף 109, אם נקבעו בהן הוראות לעניין מועד הסימון; לא נקבעו הוראות כאמור בדרישות התקינה – תחול חובת הסימון לאחר ייבוא המוצר ולכל המאוחר טרם שיווקו לצרכן, אך בעל הרישיון לסחר במוצרי תעבורה רשאי לסמן את מוצר התעבורה לפני ייבואו; על אף האמור, סימון המספר הקטלוגי וסימון לפי חוק הגנת הצרכן של שם היצרן או סמלו המסחרי, על גבי מוצר תעבורה מיובא, ייעשו לפני ייבואו.

122. גילוי המנהל, בעל רישיון לפי חוק זה או מעבדה מוסמכת לרכב כי יש במוצר תעבורה פגם בטיחותי סדרתי, ובכלל זה פגם שנוצר במסגרת תהליך הייצור, שעשויה להיות לו השפעה על בטיחותו של הרכב שבו הוא מותקן או מיועד להיות מותקן בו (בסעיף זה – ליקוי בטיחותי), יחולו הוראות אלה:

ליקוי בטיחותי במוצר תעבורה

(1) בעל הרישיון או מעבדה מוסמכת לרכב יודיעו על כך למנהל;

- (2) המנהל יודיע לכלל בעלי רישיונות לסחר במוצרי תעבורה על הליקוי הבטיחותי, ויפרסם הודעה על כך באתר האינטרנט של המשרד וכן באתר אינטרנט נוסף העוסק בענף הרכב שהגישה אליו פתוחה לציבור הרחב;
- (3) בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה שקיבל הודעה כאמור בפסקה (2) יחדל מיד עם קבלת ההודעה לשווק את מוצר התעבורה, יפעל במאמץ סביר לאתר את בעלי כלי הרכב שבהם הותקן המוצר האמור ויזמנם אליו לשם החלפתו בלא תשלום, לרבות פירוק המוצר הלקוי והתקנת מוצר תקין במקומו.
123. בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה יטפל בתלונות צרכנים שקיבל לגבי מוצרי תעבורה שסחר בהם, ויתעד בכתב את הטיפול בהן, תוך ציון מהות התלונה ואופן הטיפול בה, והכול כפי שקבע השר, באישור הוועדה.
124. בלי לגרוע מהוראות לפי סעיף 14, המנהל רשאי להורות לבעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה כי איש מקצוע כמשמעותו בסעיף 117(א)(2) העומד לרשותו יעבור השתלמות מקצועית כפי שיורה לו, בשל התפתחות טכנולוגית או שינוי בתקינה או בחקיקה המצדיקים זאת, אלא אם כן איש המקצוע הוא בעל הרישיון.
125. (א) בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה יפרסם באתר האינטרנט שלו או באמצעות אתר אינטרנט של עוסק אחר (בסעיף זה – אתר האינטרנט) –
- (1) הודעה על ליקוי בטיחותי במוצר תעבורה שהוא משווק כאמור בסעיף 122;
- (2) מידע בנוגע אליו ולמוצרי התעבורה שהוא משווק, ובכלל זה את המחיר הכולל של מוצר התעבורה לצרכן, והכול כפי שקבע השר, באישור הוועדה.
- (ב) המנהל יפרסם באתר האינטרנט של המשרד את רשימת אתרי האינטרנט, כפי שימסרו לו בעלי הרישיונות לסחר במוצרי תעבורה.
- (ג) המנהל רשאי, בהחלטה מנומקת בכתב, לפטור בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה מהוראות לפי סעיף זה, בהתחשב בהיקף פעילותו של בעל הרישיון.
126. הוראות סימן זה לא יחולו על מוצרי תעבורה או סוגי מוצרי תעבורה שהשר יקבע בצו, בין השאר לפי סוג הרכב.

פרק ח': רישוי מוסכים ומנהלים מקצועיים של מוסכים

סימן א': רישיון להפעלת מוסך

127. מי שמתקיימים בו כל אלה זכאי לקבל רישיון להפעלת מוסך, מאחד או יותר מהסוגים שקבע השר בהתאם לסוג הפעולות שיתבצעו במוסך ולסוג הרכב שיטופל בו:
- (1) לרשותו מקום המתאים להפעלת אותו סוג מוסך ולחניית כלי הרכב המטופלים במוסך, והמאפשר תנאים הולמים לעובדי המוסך, כפי שקבע השר;
- (2) לרשותו ציוד או סוגי ציוד מתאימים להפעלת אותו סוג מוסך, כפי שקבע השר;
- (3) לרשותו מנהל מקצועי של מוסך המתאים להפעלת אותו סוג מוסך שנוכח בו בשעות מתן השירות לציבור; השר רשאי לקבוע כי במוסכים מסוג שקבע, יהיה מנהל מקצועי בהתאם לסוג הרישיון להפעלת מוסך, וכן רשאי הוא לקבוע היקף עבודה או מספר עובדים במוסך, שבהתקיימם יעמדו לרשות המוסך מספר מנהלים מקצועיים כפי שקבע;
- (4) לרשותו ממלא מקום אחד לפחות למנהל המקצועי של המוסך, מבין עובדיו, שאישר המנהל לפי סעיף 143(ג).

128. (א) לא ייתן אדם שירותי תיקון רכב, התקנה של מוצר תעבורה ברכב, אחזקה או בדיקה של רכב (בפרק זה – פעולות ברכב), אלא במוסך שניתן לו רישיון להפעלת מוסך או במוסך נייד שניתן לו רישיון להפעלת מוסך נייד.
- (ב) השר, באישור הוועדה, יקבע פעולות ברכב, סוגי פעולות ברכב או נסיבות לביצוען, שהוראות סעיף קטן (א) לא יחולו עליהם; כל עוד לא הותקנו תקנות כאמור, לא יחול האיסור הקבוע בסעיף קטן (א).
129. מי שמתקיימים בו כל אלה זכאי לקבל רישיון להפעלת מוסך מומחה:
- (1) הוא בעל רישיון להפעלת מוסך;
- (2) הוא בעל יכולת מקצועית וציוד או סוגי ציוד מתאימים לטיפול בתוצר הרכב שלגביו הוגשה הבקשה, והכול כפי שקבע השר.
130. (א) בעל רישיון להפעלת מוסך יציב שלט בולט לעין במקום הנראה לעיני הלקוחות במוסך, שיכלול פרטים אלה:
- (1) שם המוסך ומספר רישיונו;
- (2) סוג המוסך בהתאם לרישיון להפעלת מוסך שניתן לו;
- (3) אם הוא מוסך מומחה – התוצר שהוא מתמחה בטיפולו בהתאם לרישיון להפעלת מוסך מומחה שניתן לו לפי סעיף 129;
- (4) המחיר הכולל של שעת עבודה במוסך, במטבע ישראלי.
- (ב) השר, באישור הוועדה, יקבע את הגודל המזערי של השלט כאמור בסעיף קטן (א) ואת גודל האותיות המזערי אשר יופיעו עליו, והוא רשאי לקבוע בדרך האמורה הוראות נוספות לעניין שלט כאמור, ובכלל זה פרטים נוספים שייכללו בו.
- (ג) בעל רישיון להפעלת מוסך לא יציג במוסך שלט הכולל פרטים שאינם תואמים את הרישיון הפעלת המוסך שניתן לו.
131. (א) בעל רישיון להפעלת מוסך יציע ללקוח, לשם ביצוע פעולה ברכב, יותר מסוג אחד של מוצר תעבורה ויסיביר ללקוח את ההבדלים בין סוגי המוצרים בטרם ייתן לו הצעת מחיר לפי סעיף 132, והכול זולת אם לא יכול היה להשיג יותר מסוג אחד כאמור במאמץ סביר; לעניין זה, "מאמץ סביר" – בדיקה בכל אלה, וכן בדרך נוספת או חלופית שקבע השר:
- (1) בפרסומים של בעלי רישיונות לסחר במוצרי תעבורה לפי סעיף 125;
- (2) אצל מוסכי השירות של יבואן מסחרי המייבא כלי רכב מתוצר הרכב הנוגע בדבר;
- (3) אצל בעלי רישיונות לסחר במוצרי תעבורה.
- (ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על ביצוע פעולה ברכב, במסגרת אחריות בשיעור כאמור בסעיף 49(ג), במסגרת טיפול בתקלת בטיחות סדרתית או במקרים אחרים שקבע השר לפי סעיף 59(ב).
- (ג) בסעיף זה –
- "סוג", של מוצר תעבורה – מוצר תעבורה מקורי, מוצר תעבורה חליפי או מוצר תעבורה משופץ;
- "מוצר תעבורה משופץ" – מוצר תעבורה משומש, בין שהוא מוצר תעבורה מקורי ובין שהוא מוצר תעבורה חליפי, שעובד, נבדק והוכשר לשימוש ברכב.

הצעת מחיר במוסך 132. (א) (1) בעל רישיון להפעלת מוסך ייתן ללקוח הצעת מחיר שתכלול את הפעולות שהמוסך מציע כי יבוצעו ברכב, את מספר שעות העבודה הצפוי, את מוצרי התעבורה המוצעים לפי סעיף 131, את היקף האחזיות למוצר התעבורה ולפעולה שתבוצע ברכב ואת פירוט התשלומים (בסעיף זה – הצעת מחיר).

(2) השר רשאי לקבוע הוראות לעניין פרטים נוספים שייכללו בהצעת המחיר.

(3) הוראות סעיף זה יחולו גם אם גורם אחר, לרבות מבטח כהגדרתו בפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970²⁵, הוא שיישא בתשלום בעד ביצוע הפעולות ברכב כאמור, כולן או חלקן.

(ב) הצעת מחיר תינתן לראשונה ללקוח במסמך מודפס או בהודעת דואר אלקטרוני (בסעיף קטן זה – הצעת מחיר ראשונה); בעל רישיון להפעלת מוסך רשאי, בהסכמת הלקוח, לעדכן את הצעת המחיר שנתן גם באמצעים אלקטרוניים או טכנולוגיים אחרים, ובלבד שיעדכן בהתאם לכך, בהקדם האפשרי, את הצעת המחיר הראשונה שנתן.

(ג) בעל רישיון להפעלת מוסך יספק ללקוח את מוצרי התעבורה שפורטו בהצעת המחיר והוסכמו עם הלקוח.

(ד) בעל רישיון להפעלת מוסך יעביר למנהל, לפי דרישתו ולא יאוחר משבעה ימים מהמועד שבו נמסרה לו הדרישה, וכן במועדים ובאופן שיקבע השר, העתקים מהצעות מחיר ומחשבוניות שנתן ללקוחותיו.

(ה) בעל רישיון להפעלת מוסך ישמור הצעות מחיר שנתן ללקוחותיו, ובכלל זה הצעות מחיר מעודכנות כאמור בסעיף קטן (ב), במשך שנה מיום נתינתן.

133. לא יתקין בעל רישיון להפעלת מוסך מוצר תעבורה ברכב שאינו מתאים לדגם הרכב.

התקנת מוצר תעבורה המתאים לדגם הרכב

134. מוסך שירות של יבואן לא ימסור ליבואן המסחרי שעמו הוא קשור בהסכם מידע על שימוש שעשה המוסך במוצר תעבורה שלא נרכש מאותו יבואן מסחרי.

איסור העברת מידע ליבואן מסחרי

135. (א) מי שמתקיימים בו כל אלה זכאי לקבל רישיון להפעלת מוסך נייד:

רישיון להפעלת מוסך נייד

(1) לרשותו רכב שיש בו מקום לנשיאת ציוד או סוגי ציוד מתאימים להפעלת מוסך נייד, והציוד או סוגי הציוד עומדים בדרישות שקבע השר;

(2) הוא מנהל מקצועי של מוסך שרישיונו מתיר לו לבצע פעולות ברכב המבוצעות במוסך נייד לפי סעיף קטן (ב), או שהוא מעסיק מנהל מקצועי של מוסך שיש לו רישיון כאמור ועומד לרשות המוסך הנייד בכל שעות פעילותו של המוסך.

(ב) בעל רישיון להפעלת מוסך נייד ייתן שירותים אלה בלבד, והכול כפי שקבע השר, באישור הוועדה:

(1) תיקוני חירום לרכב;

(2) חילוץ רכב עד להגעתו למוסך;

(3) שירותי תחזוקה לצמיגים בהתאם לדרישות בטיחות, ובלבד שלא יינתנו בשול הדרך.

(ג) בעל רישיון להפעלת מוסך נייד יציין על גבי הרכב המשמש כמוסך נייד את המילים "מוסך נייד" ואת מספר הרישיון של המוסך.

²⁵ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 15, עמ' 320.

(ד) על מוסך נייד ועל בעל רישיון להפעלת מוסך נייד יחולו הוראות לפי סעיפים 133, 134 ו-139, בשינויים המחוייבים.

סימן ב': עיסוק בניהול מקצועי של מוסך

רישיון לניהול
מקצועי של מוסך

136. (א) מי שמתקיימים בו כל אלה זכאי לקבל רישיון לניהול מקצועי של מוסך:

(1) הוא תושב ישראל;

(2) הוא בעל רישיון נהיגה בתוקף מסוג שקבע השר;

(3) הוא אחד מאלה:

(א) מהנדס הרשום במדור שקבע השר, לאחר התייעצות עם שר הכלכלה והתעשייה;

(ב) הנדסאי הרשום במדור שקבע השר, לאחר התייעצות עם שר הכלכלה והתעשייה;

(ג) טכנאי מוסמך הרשום במדור שקבע השר, לאחר התייעצות עם שר הכלכלה והתעשייה, שסיים בהצלחה קורס ניהול עסקי במסגרת לימודי ההסמכה כטכנאי או במסגרת קורס לניהול מקצועי של מוסך, ובלבד שהמנהל אישר את תכניות הלימודים של אותם קורסים, לאחר התייעצות עם מנהל האגף להכשרה מקצועית והמועצה המייעצת לעניין מנהלים מקצועיים של מוסכים שמונתה לפי סימן ג' (בפרק זה – קורסים מקצועיים);

(ד) בעל תעודת מקצוע, במקצוע ובסוג כפי שקבע השר, לאחר התייעצות עם שר הכלכלה והתעשייה, או תעודה אחרת שקבע השר, וכן תעודות גמר בקורסים מקצועיים, והכול כפי שקבע השר;

(4) הוא עמד בהצלחה בבחינות לפי סעיף 137 או קיבל פטור לפי אותו סעיף.

(ב) השר רשאי לקבוע סוגים של רישיונות לניהול מקצועי של מוסך בהתאם לסוג המוסך.

137. (א) השר על פי הצעת המועצה המייעצת לעניין מנהלים מקצועיים של מוסכים שמונתה לפי סימן ג', יקבע תכנית בחינות עיוניות ומעשיות לשם קבלת רישיון לעיסוק בניהול מקצועי של מוסך, ורשאי הוא לקבוע כי מהנדס או הנדסאי יהיה פטור מהבחינות, כולן או חלקן, בתנאים כפי שיקבע.

(ב) השר יקבע את סדרי הבחינות כאמור בסעיף קטן (א), דרך קבלת תוצאות הבחינה והשגה על תוצאותיה.

138. במילוי תפקידיו לפי חוק זה יפעל מנהל מקצועי של מוסך במימונות וברמה מקצועית נאותה.

139. (א) בעל רישיון להפעלת מוסך ומנהל מקצועי של מוסך יפעלו בהתאם להוראות יצרן הרכב לעניין ביצוע פעולות ברכב; כללו הוראות יצרן רכב את שעות העבודה הנדרשות לביצוע פעולות ברכב, יראו אותן כמשך הזמן המרבי לביצוע אותן פעולות.

(ב) השר רשאי לקבוע הוראות לעניין ביצוע פעולות ברכב שיחייבו בעל רישיון להפעלת מוסך ומנהל מקצועי של מוסך.

(ג) המנהל רשאי לתת הוראות מקצועיות לעניין ביצוע פעולות ברכב לשם יישום ההוראות שקבע השר לפי סעיף קטן (ב), שיחייבו בעל רישיון להפעלת מוסך ומנהל מקצועי של מוסך, ובלבד שלא ייתן הוראות כאמור אלא בעניינים שאין לגביהם הוראות

- של יצרן הרכב; המנהל יפרסם הוראות שנתן לפי סעיף קטן זה באתר האינטרנט של המשרד ויפיץ אותן לבעלי הרישיונות המורשים לבצע את אותן פעולות.
140. מנהל מקצועי של מוסך אחראי לפיקוח על עבודתם של העובדים העוסקים בטיפול בכלי הרכב במוסך, ובכלל זה על עמידתם בהוראות לפי סעיפים 131 עד 133 ו-139.
141. (א) מנהל מקצועי של מוסך אחראי לתקינות הפעולות שבוצעו ברכב שטופל במוסך, והוא יאשר את תקינותן לפני מסירת הרכב ללקוח.
(ב) בעל רישיון להפעלת מוסך לא ימסור רכב ללקוח אלא אם כן ניתן אישור המנהל המקצועי של המוסך לפי סעיף קטן (א).
142. מנהל מקצועי של מוסך ידווח למנהל או לרשות הרישוי על ליקויים בטיחותיים ברכב שהוא למוסך שלא תוקנו, העלולים לסכן את התנועה או את הבריאות, והכול בהתאם להוראות שקבע השר, באישור הוועדה.
143. (א) מנהל מקצועי של מוסך יהיה נוכח במוסך בשעות מתן השירות לציבור, אלא אם כן נכח במוסך ממלא מקומו שאישר המנהל לפי סעיף קטן (ג).
(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), בעל רישיון להפעלת מוסך לא ייתן שירות רכב במוסך אם המנהל המקצועי של המוסך נעדר מהמוסך לתקופה העולה במצטבר על 60 ימים לפחות בשנה; המנהל רשאי, בהחלטה מנומקת בכתב, להאריך את התקופה האמורה בתקופות נוספות שלא יעלו על שישה חודשים.
- (ג) המנהל לא יאשר לאדם לשמש כממלא מקום של מנהל מקצועי של מוסך, אלא אם כן אותו אדם הוא בעל רישיון לניהול מקצועי של מוסך או שמתקיימים בו כל אלה:
- (1) הוא בעל תעודת מקצוע, במקצוע ובסוג כפי שקבע השר, לאחר התייעצות עם שר הכלכלה והתעשייה (בסעיף זה – תעודת המקצוע);
- (2) תעודת המקצוע מתאימה לסוגי הרישיונות לפי סעיפים 127, 129 ו-136;
- (3) הוא בעל ניסיון של חמש שנים לפחות בעבודה במוסך בהתאם לתעודת המקצוע;
- (4) המנהל המקצועי של המוסך הצהיר בכתב כי לאותו אדם יש יכולת מקצועית, ניסיון והכשרה מספיקים כדי למלא את מקומו.
- (ד) השר רשאי לקבוע נסיבות מיוחדות שבהן ממלא מקום של מנהל מקצועי של מוסך יהיה פטור מקיום התנאים כאמור בפסקאות (1) עד (3) שבסעיף קטן (ג), כולם או חלקם, בהתחשב בין השאר בסוג המוסך, במספר העובדים במוסך, בהיקף העבודה המתבצעת במוסך או בסוג הפעולות ברכב המתבצעות בו.
- (ה) בעל רישיון להפעלת מוסך ינהל רישום לעניין היעדרות מהעבודה של המנהל המקצועי של המוסך העולה על יום עבודה אחד; רישום כאמור יישמר במשך שנה; המנהל רשאי לדרוש מבעל רישיון להפעלת מוסך להעביר לו, בתוך זמן סביר ממועד הדרישה, מידע על היעדרותו מהעבודה של המנהל המקצועי של המוסך כאמור.
144. המנהל יברר תלונות של לקוחות לגבי פעילותם של בעלי רישיונות לפי פרק זה.
- סימן ג': המועצה המייעצת לעניין מנהלים מקצועיים של מוסכים**
145. (א) השר ימנה מועצה מייעצת לעניין מנהלים מקצועיים של מוסכים (בסימן זה – המועצה) וחבריה הם:

פיקוח על עובדי המוסך

בדיקת תקינותו של רכב שטופל במוסך

דיווח על ליקויים ברכב שהוא למוסך

חובת נוכחות של מנהל מקצועי של מוסך ואישור ממלא מקום למנהל המקצועי

ברור תלונות לגבי בעלי רישיונות לפי פרק ח'

המועצה המייעצת לעניין מנהלים מקצועיים של מוסכים

- (1) שלושה עובדים של המשרד, ובהם אישה אחת לפחות, בעלי ידע וניסיון מתאימים לתפקידי המועצה, והשר ימנה אחד מהם להיות היושב ראש;
- (2) עובד של משרד הכלכלה והתעשייה, לפי המלצת שר הכלכלה והתעשייה;
- (3) שלושה בעלי רישיון לניהול מקצועי של מוסך, ובהם אישה אחת לפחות, לפי המלצה של הארגון המייצג את המספר הגדול ביותר של בעלי רישיון להפעלת מוסך.
- (ב) השר ימנה ממלאי מקום לכל אחד מחברי המועצה, שמתקיימים בהם התנאים למינוי לפי הוראות סימן זה.
- (ג) חברי המועצה יתמנו לתקופה של שלוש שנים, וניתן לשוב ולמנותם לשתי תקופות כהונה נוספות.
- (ד) הודעה על מינוי חברי המועצה תפורסם ברשומות ובאתר האינטרנט של המשרד; באתר האמור יפורסם גם הרכב המועצה המכהן.
- (ה) על המועצה ועל חבריה יחולו, בשינויים המחויבים, הוראות סעיפים 62 עד 66, לענין סייגים למינוי, הפסקת כהונה, ניגוד עניינים, החלת דינים על חברי המועצה שאינם עובדי המדינה ותוקף פעולות.

146. תפקידי המועצה הם:

תפקידי המועצה המייעצת לענין מנהלים מקצועיים של מוסכים

- (1) ליעץ לשר או למנהל, לפי הענין, בעניינים אלה:

- (א) קביעת הוראות לפי סעיף 13(ב), לענין מנהלים מקצועיים של מוסכים;
- (ב) קביעה של תכנית בחינות לשם קבלת רישיון לניהול מקצועי של מוסך לפי סעיף 137, תכנית לימודים לקורס ניהול מקצועי ולקורס ניהול עסקי כאמור בסעיף 136, ותכניות להשתלמויות מקצועיות למנהלים מקצועיים של מוסכים;
- (ג) קביעת הוראות מקצועיות לפי סעיף 139;
- (2) לבחון את המועמדים לקבלת רישיון לניהול מקצועי של מוסך, בעצמה או באמצעות בוחנים שהסמיכה לכך, בבחינות כאמור בסעיף 137.

בוחנים בבחינות לקבלת רישיון לניהול מקצועי של מוסך

147. (א) המועצה רשאית להסמיך בוחנים לשם בחינת מועמדים לקבלת רישיון לניהול מקצועי של מוסך.
- (ב) על בוחנים שהוסמכו לפי סעיף קטן (א) ואינם עובדי המדינה, יחולו הוראות חוק העונשין, הנוגעות לעובדי הציבור.

- (ג) השר יקבע הוראות לענין תנאי בשירות וניסיון מקצועי של בוחנים כאמור בסעיף זה.

148. (א) יושב ראש המועצה יקבע את מועד הישיבות, מקומן ואת סדר יומן.

סדרי הדיון במועצה המייעצת לענין מנהלים מקצועיים של מוסכים

- (ב) החלטות המועצה יתקבלו ברוב קולות הנוכחים בישיבה, ובלבד שנכחו בישיבה שלושה חברים לפחות ובהם נציג מכל אחד מהנציגים המפורטים בפסקאות (1) עד (3) שבסעיף 145(א); במקרה של קולות שקולים בהצבעה, יהיה ליושב ראש המועצה קול נוסף.

- (ג) המועצה רשאית למנות מבין חבריה ועדות משנה לכל ענין הנוגע לתפקידיה לפי חוק זה; המלצות ועדות המשנה יובאו לאישור מליאת המועצה.

- (ד) השר רשאי לקבוע הוראות בדבר סדרי עבודתה ודיוניה של המועצה; המועצה תקבע לעצמה את סדרי עבודתה ודיוניה, כל עוד לא נקבעו לפי חוק זה.

פרק ט': שמאות רכב

סימן א': עיסוק בשמאות רכב

149. מי שמתקיימים בו כל אלה זכאי לקבל רישיון לשמאות רכב: רישיון לשמאות רכב

(1) הוא תושב ישראל;

(2) הוא בעל רישיון נהיגה בתוקף לרכב נוסעים שהוא רכב פרטי מסוג M1;

(3) הוא אחד מאלה:

(א) מהנדס הרשום במדור שקבע השר, לאחר התייעצות עם שר הכלכלה והתעשייה;

(ב) הנדסאי הרשום במדור שקבע השר, לאחר התייעצות עם שר הכלכלה והתעשייה;

(ג) טכנאי מוסמך הרשום במדור שקבע השר, לאחר התייעצות עם שר הכלכלה והתעשייה;

(ד) בעל תעודת מקצוע, במקצוע ובסוג כפי שקבע השר, לאחר התייעצות עם שר הכלכלה והתעשייה, וכן יש לו אחת מתעודות אלה:

(1) תעודה המעידה שסיים 12 שנות לימוד במוסד חינוך שאישר משרד החינוך;

(2) תעודה המעידה שסיים 11 שנות לימוד במוסד חינוך שאישר משרד החינוך, וכן רישיון לניהול מקצועי של מוסך מסוג מכונאות רכב או סוג אחר שקבע השר;

(3) תעודת הסמכה תקפה של קצין בטיחות לפי פקודת התעבורה;

(4) הוא סיים בהצלחה קורס שמאות רכב שתכנית הלימודים שלו נקבעה בידי המנהל ואושרה בידי האגף להכשרה מקצועית;

(5) הוא סיים התמחות בת שנה אחת בתחום שמאות רכב בהתאם לכללים לפי סעיף 152, לאחר שעמד בהצלחה בבחינות לפי סעיף 151.

150. (א) המנהל יסמיק בוחנים שיבחנו את המועמדים לקבלת רישיון לעיסוק בשמאות רכב ויודיעו למנהל על עמידתם בהצלחה בבחינות העיוניות והמעשיות לפי סעיף 151. בוחנים בבחינות לקבלת רישיון לשמאות רכב

(ב) על בוחנים שהוסמכו לפי סעיף קטן (א) ואינם עובדי המדינה יחולו הוראות חוק העונשין, הנוגעות לעובדי הציבור.

(ג) השר יקבע הוראות לעניין תנאי כשירות וניסיון מקצועי של בוחנים כאמור בסעיף זה.

151. (א) השר, על פי הצעת המועצה המייעצת לעניין שמאי רכב שמונתה לפי סימן ב', יקבע תכנית בחינות עיוניות ומעשיות לשם קבלת רישיון לשמאות רכב. בחינות בשמאות רכב

(ב) השר יקבע את סדרי הבחינות, דרך קבלת תוצאות הבחינה והשגה על תוצאותיה.

152. השר יקבע כללים לעניין התמחות בשמאות רכב, ובכלל זה לעניין תנאי הכשירות של מי שיורשה לאמן מתמחה, הפעולות המקצועיות שמתמחה יהיה רשאי לבצע ופעולות כאמור שמתמחה יהיה רשאי לבצע רק בליווי שמאי רכב. התמחות בשמאות רכב

153. השר, לאחר התייעצות עם המועצה המייעצת לעניין שמאי רכב שמונתה לפי סימן ב', יקבע הוראות מקצועיות לעניין עבודתו של שמאי רכב ומתמחה בשמאות רכב, ובכלל זה הוראות לעניין בדיקת רכב, כתיבת שומת רכב ותיקונה, חובות דיווח למנהל או לרשות הרישוי בנוגע לרכב שניזוק בתאונה ושמירת מסמכים ותיעוד, וכן פרטים נוספים שייכללו בשומת רכב.
154. (א) המנהל רשאי לבדוק אם שומת רכב שערך שמאי רכב נערכה בהתאם להוראות המקצועיות שנקבעו לפי סעיף 153.
 (ב) מצא המנהל כי שומה שנבדקה לפי סעיף קטן (א) לא נערכה בהתאם להוראות המקצועיות, יורה על תיקון השומה או על ביטולה, לאחר שנתן לשמאי הרכב הזדמנות לטעון את טענותיו.
 (ג) שמאי רכב רשאי, בתוך 21 ימים מיום שחתם על שומת רכב שהוגשה לרשות הרישוי לפי דין, לבקש מהמנהל לתקן או לשנות את השומה, ובלבד שהגיש את בקשתו לא יאוחר מ־90 ימים מהמועד שבו נגרם הנזק לרכב שלגביו בוצעה השומה.
 (ד) החליט המנהל לתקן או לשנות שומת רכב לפי סעיף קטן (ג), והדבר מחייב עדכון או ביטול של רישיון הרכב שלגביו בוצעה השומה, יודיע על כך בלא דיחוי לרשות הרישוי, לבעל הרכב ולשמאי הרכב שערך את השומה.
155. (א) לעניין שומת רכב שלשם עריכתה יש צורך בציוד ובמיתקנים הנמצאים במוסך, שמאי רכב לא יערוך אותה אלא במוסך שהוא בעל רישיון להפעלת מוסך.
 (ב) השר רשאי לקבוע הוראות לעניין מקום עריכתה של שומת רכב שאינה שומת רכב כאמור בסעיף קטן (א), הנערכת מחוץ למוסך.
156. שמאי רכב לא יערוך שומת רכב אלא על סמך בדיקה פיסיית שערך לרכב; השר רשאי לקבוע הוראות לעניין אופן ומועד ביצועה של הבדיקה הפיסיית.
157. מי שאינו שמאי רכב לא יציג עצמו כשמאי רכב ולא ישתמש בתואר או בכינוי שמשמע מהם שהוא שמאי רכב.
158. בעריכת שומת רכב יפעל שמאי רכב בהגינות ותוך הפעלת שיקול דעת עצמאי ובלתי תלוי, ובכלל זה באופן בלתי תלוי בזהותו של מזמין השומה או עניינו בתוכן השומה, וינקוט אמצעים סבירים כדי להבטיח את התנהגותם המהימנה של עובדיו.
159. (א) בעל רישיון לפי חוק זה לא יפעל, במישרין או בעקיפין, כדי להשפיע על שיקול הדעת של שמאי רכב לעניין עריכת שומת רכב כפי שנקבע לפי סעיף קטן (ב); הוראות לפי סעיף זה יחולו גם על אדם הנותן שירות רכב או עוסק במקצוע בענף הרכב, הפועל בלא רישיון בניגוד להוראות לפי חוק זה.
 (ב) השר, באישור הוועדה, יקבע מעשים או מחדלים המהווים השפעה אסורה על שיקול דעת של שמאי רכב כאמור בסעיף קטן (א).
- סימן ב': המועצה המייעצת לעניין שמאי רכב**
160. (א) השר ימנה מועצה מייעצת לעניין שמאי רכב (בסימן זה – המועצה) שחבריה הם כמפורט להלן, ובהם שתי נשים לפחות:
 (1) שלושה עובדים של המשרד, בעלי ניסיון ומומחיות מתאימים לתפקידי המועצה, והשר ימנה אחד מהם להיות היושב ראש;
 (2) שלושה שמאי רכב, לפי המלצה של הארגון הארצי המייצג את המספר הגדול ביותר של שמאי הרכב;

(3) נציג של הממונה על שוק ההון, הביטוח והחסכון במשרד האוצר, לפי המלצת הממונה;

(4) נציג משטרת ישראל, לפי המלצת ראש אגף התנועה במשטרת ישראל;

(5) נציג ארגוני צרכנים כהגדרתם בסעיף 31(א) לחוק הגנת הצרכן, שהוא בעל ידע בתחום שמאות הרכב או בתחום הרכב, או בעל ידע משפטי באחד מתחומים אלה.

(ב) השר ימנה ממלאי מקום לכל אחד מחברי המועצה, שמתקיימים בהם התנאים למינוי לפי הוראות סימן זה.

(ג) חברי המועצה יתמנו לתקופה של שלוש שנים, וניתן לשוב ולמנותם לשתי תקופות כהונה נוספות.

(ד) המועצה רשאית למנות, מבין חבריה, ועדות משנה אשר ייעצו לה בכל עניין הנוגע לתפקידיה לפי חוק זה.

(ה) הודעה על מינוי חברי המועצה תפורסם ברשומות ובאתר האינטרנט של המשרד; באתר האמור יפורסם גם הרכב המועצה המכהן.

(ו) על המועצה ועל חבריה יחולו, בשינויים המחויבים, הוראות סעיפים 62 עד 66, לעניין סייגים למינוי, הפסקת כהונה, ניגוד עניינים, החלת דינים על חברי המועצה שאינם עובדי המדינה ותוקף פעולות.

161. המועצה תייעץ לשר או למנהל, לפי העניין, בעניינים אלה:

(1) סירוב לתת רישיון לשמאות רכב, ביטול הרישיון, התליתו או סירוב לחדשו, לפי סעיפים 8 ו-10;

(2) קביעת הוראות לפי סעיף 13(ב), לעניין שמאי רכב;

(3) קביעה של תכניות הבחינות לשם קבלת רישיון לשמאות רכב לפי סעיף 151, תכנית לימודים לקורס שמאות רכב לפי סעיף 149(4), ותכניות להשתלמויות מקצועיות לשמאי רכב;

(4) קביעת הוראות מקצועיות לפי סעיף 153.

162. (א) יושב ראש המועצה יקבע את מועדי ישיבות המועצה, את מקומן ואת סדר יומן. (ב) החלטות המועצה יתקבלו ברוב קולות הנוכחים בישיבה, ובלבד שנכחו בישיבה לפחות יושב ראש המועצה ושני חברי מועצה נוספים; היו הדעות שקולות, תכריע דעת היושב ראש.

(ג) דנה המועצה בנושא קביעת תכנית לימודים לקורס שמאות רכב לפי סעיף 149(4), תזמין לישיבה נציג ממשרד הכלכלה והתעשייה.

(ד) השר רשאי לקבוע הוראות בדבר סדרי עבודתה ודיוניה של המועצה; המועצה תקבע לעצמה את סדרי עבודתה ודיוניה, כל עוד לא נקבעו לפי חוק זה.

סימן ג': דין משמתי של שמאי רכב

163. שמאי רכב שעשה אחד מאלה, עבר עבירת משמתי:

(1) התנהג בדרך שאינה הולמת את עיסוקו;

(2) גילה חוסר אחריות או רשלנות חמורה במהלך עיסוקו בשמאות רכב;

תפקידי המועצה
המייצעת לעניין
שמאי רכב

סדרי הדיון במועצה
המייצעת לעניין
שמאי רכב

עבירות משמתי

- (3) פעל באופן שיש בו חשש לניגוד עניינים בניגוד להוראות לפי סעיף 13, או בניגוד לכללי אתיקה מקצועית שנקבעו לפי אותו סעיף;
- (4) הורשע בפסק דין סופי בעבירה פלילית שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לעסוק בשמאות רכב;
- (5) לא מילא אחר הוראות המנהל לעניין השתלמות מקצועית לפי סעיף 14;
- (6) פעל בניגוד להוראות לפי סעיף 153;
- (7) ערך שומת רכב בניגוד להוראות לפי סעיף 156;
- (8) לא הפעיל שיקול דעת עצמאי ובלתי תלוי בעת עריכת שומת רכב, בניגוד להוראות סעיף 158;
- (9) השפיע על שמאי רכב אחר בעריכת שומת רכב, בניגוד להוראות לפי סעיף 159(ב).

164. (א) השר ימנה ועדת משמעת, שתפקידה לדון ולהחליט בעבירות משמעת של שמאי רכב (בסימן זה – ועדת המשמעת).

(ב) חברי ועדת המשמעת תהיה בת שלושה חברים והם:

- (1) מי שכשיר להתמנות שופט בית משפט שלום, לפי הצעת שר המשפטים, והוא יהיה היושב ראש;
- (2) עובד המדינה, בעל מומחיות בתחום הרכב, שהוא בעל תפקיד בכיר במשרד ואינו המנהל;
- (3) שמאי רכב בעל ותק של שבע שנים לפחות שאינו עובד המדינה, לפי המלצת המועצה המייעצת לעניין שמאי הרכב שמונתה לפי סימן ב' (בסעיף זה – המועצה), ואם לא המליצה המועצה כאמור בתוך 45 ימים מיום פניית השר – שמאי רכב כאמור לפי החלטת השר.

(ג) לא ימונה חבר המועצה לחבר ועדת המשמעת, בטרם חלפה שנה מתום כהונתו כחבר המועצה.

(ד) השר ימנה ממלאי מקום לחברי ועדת המשמעת לפי הוראות סעיף זה.

(ה) הודעה על מינוי חברי ועדת המשמעת תפורסם ברשומות.

165. חבר ועדת המשמעת יתמנה לתקופה של ארבע שנים, ורשאי השר לשוב ולמנותו לתקופה אחת נוספת, וכן לשוב ולמנותו לאחר הפסקה של ארבע שנים רצופות לפחות.

166. לא ימונה לחבר ועדת המשמעת מי שמתקיים בו אחד מאלה:

- (1) הוא הורשע בפסק דין סופי, בעבירה פלילית או בעבירת משמעת, שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לשמש חבר בוועדת המשמעת; לעניין זה, "הורשע" – לרבות מי שבית משפט קבע כי ביצע את העבירה;
- (2) הוגשו נגדו כתב אישום או קובלנה בשל עבירה כאמור בפסקה (1) וטרם ניתן פסק דין בעניין;
- (3) הוא עלול להימצא, במישורין או בעקיפין, באופן תדיר, במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו כחבר ועדת המשמעת לבין עניין אישי או תפקיד אחר שהוא ממלא.

167. (א) חבר ועדת המשמעת יחדל לכהן לפני תום תקופת כהונתו אם התפטר מחברותו בוועדת המשמעת במסירת כתב התפטרות לשר.

(ב) השר רשאי, בהודעה בכתב, להעביר חבר ועדת המשמעת מכהונתו, בהתקיים אחד מאלה:

- (1) הוא חדל למלא אחר תנאי הכשירות לפי סעיף 164(ב);
- (2) התקיים בו האמור בסעיף 166(1), (2) או (3);
- (3) נבצר ממנו דרך קבע למלא את תפקידו;
- (4) התקיימו נסיבות אחרות שבשלהן אין הוא ראוי לכהן כחבר ועדת המשמעת.
168. סמכות לסיים דיון חבר ועדת המשמעת שהחל בדיון ותקופת כהונתו כחבר ועדת המשמעת הסתיימה לפי הוראות סעיף 165 או נפסקה לפי הוראות סעיף 167(א) או (ב)(1). יהיה מוסמך לסיים את הדיון שהחל בו בתוך שישה חודשים מיום שהסתיימה או נפסקה כהונתו, זולת אם ראה השר כי יש הצדקה לקיצור התקופה.
169. השר רשאי, בהודעה בכתב, להשעות חבר ועדת המשמעת מכהונתו אם הוגשו נגדו כתב אישום או קובלנה כאמור בסעיף 166(2) – עד למתן פסק דין סופי בעניין.
170. במילוי תפקידו אין על חבר ועדת משמעת מרות זולת מרותו של הדין.
171. (א) התובע לפני ועדת המשמעת (בחוק זה – תובע) יהיה היועץ המשפטי של המשרד או עורך דין עובד המדינה שהוא הסמיכו לכך.
(ב) קובלנה נגד שמאי רכב תוגש לוועדת המשמעת בידי תובע.
(ג) תובע רשאי לחקור תלונות על עבירות משמעת של שמאי רכב.
(ד) לשם ביצוע סמכויותיו לפי חוק זה יהיו לתובע הסמכויות לפי סעיף 2 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות)²⁴, וסעיף 3 לפקודה האמורה יחול, בשינויים המחוייבים, על חקירה שערך תובע.
(ה) נוכח תובע כי יש ראיות לכאורה לכך ששמאי רכב עבר עבירת משמעת, יגיש נגדו קובלנה לוועדת המשמעת, זולת אם סבר שאין בהגשתה עניין לציבור.
172. (א) הוגשה קובלנה, רשאים הנקבל וסניגורו לעיין בכל זמן סביר בחומר הבירור שבידי התובע והנוגע לקובלנה ולהעתיקו.
(ב) נקבל רשאי לבקש מוועדת המשמעת להורות לתובע להתיר לו עיון בחומר שהוא, לטענתו, חומר בירור ולא הועמד לעיונו.
(ג) בקשה לפי סעיף קטן (ב) תידון לפני יושב ראש ועדת המשמעת בשבתו כדן יחיד.
(ד) בעת הדיון בבקשה יהיה יושב ראש ועדת המשמעת רשאי לעיין בחומר שבמחלוקת, אם ראה בכך צורך.
(ה) על החלטת יושב ראש ועדת המשמעת לפי סעיף קטן (ג) ניתן לערער בתוך 15 ימים לפני בית משפט מחוזי שידון בערעור בדן יחיד.
- (ו) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות פרק ג' לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971²⁵, או כדי לאפשר עיון בחומר כאמור בסעיף קטן (א), שאיגילוי מותר או שגילוי אסור לפי כל דין.
- (ז) לא יגיש תובע לוועדת המשמעת כראיה חומר כאמור בסעיף קטן (א), אם לא ניתנה לנקבל או לסניגורו הזדמנות סבירה לעיין בו ולהעתיקו אלא אם כן הם ויתרו על כך בכתב, או חומר שאיגילוי מותר או שגילוי אסור לפי כל דין.
173. (א) מתלונן זכאי לקבל מידע על השלב שבו נמצא בירור התלונה שהגיש או הקובלנה הקשורה אליה; ואולם לא ייכלל במידע לפי סעיף קטן זה מידע שמסירתו אסורה לפי כל

²⁴ חוקי א"י, כרך א', עמ' (ע) 439, (א) 467.

²⁵ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 18, עמ' 421.

דין או שיש במסירתו, לפי שיקול דעתו של התובע, כדי לפגוע בחקירה או בפרטיותו או בשלומו של אדם.

(ב) החליט תובע שהופנתה אליו תלונה כי אין מקום להגיש קובלנה על פיה, יודיע על כך למתלונן בהודעה מנומקת.

(ג) הוגשה קובלנה על עבירת משמעת על יסוד תלונתו של אדם, יודיע התובע למתלונן על הגשת הקובלנה בעניין, ועל החלטת ועדת המשמעת בקובלנה, אם המתלונן לא נכח בשעת מתן ההחלטה; התובע ימציא העתק מהחלטת ועדת המשמעת למתלונן, אלא אם כן החליטה ועדת המשמעת אחרת, מטעמים שיירשמו.

174. (א) דיון משמעתי יתנהל בנוכחות התובע והנקבל, אך ועדת המשמעת רשאית לנהל דיון שלא בנוכחות הנקבל, באחד מאלה:

(1) סניגורו של הנקבל התייצב במקומו;

(2) הנקבל נעדר מהשיבה בלא סיבה מספקת לאחר שהוזהר כי אם ייעדר בלא סיבה מספקת תהיה הוועדה רשאית לדון בעניינו שלא בפניו.

(ב) הליכים כאמור בסעיף קטן (א) שהתקיימו שלא בנוכחות הנקבל יובאו לידיעתו בדרך שתורה ועדת המשמעת.

(ג) ועדת המשמעת תדון בדלתיים סגורות, אלא אם כן הורתה לקיים את הדיון, כולו או חלקו, בפומבי; ביקש הנקבל כי הדיון יתקיים בפומבי, תקיימו ועדת המשמעת בפומבי, אלא אם כן הורתה, מטעמים מיוחדים שיירשמו, לקיים את הדיון, כולו או חלקו, בדלתיים סגורות.

(ד) על אף האמור בסעיף קטן (ג), הדיון בעבירת משמעת כאמור בסעיף 163(4) יתקיים בפומבי, אלא אם כן פסק הדין כאמור באותו סעיף, כולו או חלקו, נאסר לפרסום.

(ה) המתלונן זכאי להיות נוכח בדיון המתקיים בדלתיים סגורות בקובלנה שהוגשה על יסוד תלונתו וכן זכאי הוא שאדם המלווה אותו לפי בחירתו יהיה נוכח עמו בדיון, אלא אם כן החליטה ועדת המשמעת, מטעמים מיוחדים שיירשמו, שלא לאפשר את נוכחותם בדיון, כולו או חלקו.

(ו) ועדת המשמעת רשאית לאפשר לאדם שאינו הקובל או הנקבל להיות נוכח בדיון המתקיים בדלתיים סגורות, כולו או חלקו.

(ז) על דיון בדלתיים סגורות ועל דיון בפומבי לפי סעיף זה, יחולו ההוראות לעניין איסור פרסום המפורטות בסעיף 70 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984²⁶, בשינויים המחייבים.

175. בדיון לפני ועדת המשמעת תינתן לנקבל הזדמנות להשמיע את טענותיו, להביא ראיות, להעיד עדים ולחקור כל עד שיתייצב לפני ועדת המשמעת.

176. (א) שר המשפטים יקבע את סדרי הדין לפני ועדת המשמעת; כל עוד לא הותקנו תקנות כאמור או בעניין שלא נקבעה לגביה הוראה בתקנות, תפעל הוועדה בדרך הנראית לה צודקת ומועילה ביותר.

(ב) הסמכות להחליט בעניינים שבסדרי דין הנוגעים לקובלנה מסוימת, נתונה ליושב ראש ועדת המשמעת שעה שהוועדה אינה יושבת בדיון.

(ג) ועדת המשמעת אינה כפופה לדיני הראיות, פרט לדינים בדבר ראיות חסויות, אלא אם כן קבע שר המשפטים כי על ועדת המשמעת יחולו חלק מדיני הראיות כפי שיקבע.

²⁶ ס"ח התשמ"ד, עמ' 198.

- (ד) הממצאים והמסקנות בהכרעת הדין שבפסק דין סופי במשפט פלילי המרשיע את הנקבל, יראו אותם כמוכחים בהליך משמעותי נגד אותו נקבל.
177. ועדת המשמעת שנחלקו בה הדעות
נחלקו דעות חברי ועדת המשמעת, תכריע דעת הרוב; באין רוב לדעה אחת, תכריע הדעה אשר לדעת יושב ראש הוועדה מקילה עם הנקבל, ואולם אם לא היה רוב דעות לגבי סוג אמצעי המשמעת או מידתו, תצורף הדעה המחמירה יותר לדעה המקילה הקרובה אליה.
178. מותב חסר
(א) נעדר חבר ועד המשמעת שאינו היושב ראש מישיבה, יתקיים הדיון באותה ישיבה לפני חברי הוועדה הנוכחים אם הסכימו לכך הצדדים, אלא אם כן החליט היושב ראש לדחות את הדיון.
- (ב) דיון שנערך במותב חסר כאמור בסעיף קטן (א) לא יסתיים אלא לפני ועדת המשמעת בהרכבה המלא.
- (ג) על אף האמור בסעיף 177, החלטה במותב חסר שנחלקו בו הדעות תתקבל על פי דעתו של יושב ראש ועדת המשמעת.
179. מותב קטוע
(א) נבצר מחבר ועדת משמעת שאינו היושב ראש לסיים את הדיון, יצרף היושב ראש במקומו את ממלא מקומו של אותו חבר, אלא אם כן החליט, מטעמים מיוחדים שיירשמו ולאחר שנתן לבעלי הדין הזדמנות לטעון את טענותיהם, כי צירוף ממלא המקום עלול לגרום לעיוות דין.
- (ב) צורף ממלא המקום כאמור בסעיף קטן (א), רשאית ועדת המשמעת להמשיך בדיון מהשלב שאליו הגיעה בהרכבה הקודם אם סברה שלא ייגרם עיוות דין, לאחר שניתנה לבעלי הדין הזדמנות לטעון את טענותיהם; החליטה הוועדה להמשיך בדיון, רשאית היא לנהוג בראיות שגבתה בהרכבה הקודם כאילו גבתה אותן בעצמה, או לחזור ולגבותן, כולן או חלקן.
- (ג) על אף האמור בסעיף 177, החלטה במותב קטוע שנחלקו בו הדעות תתקבל על פי דעתו של יושב ראש ועדת המשמעת.
180. פסילת חבר ועדת המשמעת
(א) תובע או נקבל רשאים לבקש שחבר ועדת המשמעת יפסול את עצמו מלישב בדיון אם קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בבירור הקובלנה.
- (ב) לא תישמע בקשה כאמור בסעיף קטן (א) אלא בתחילת הדיון או מיד לאחר שנודעו לתובע או לנקבל הנסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי כאמור באותו סעיף קטן.
- (ג) נטענה טענת פסלות נגד חבר ועדת המשמעת, תחליט בה ועדת המשמעת לאלתר ולפני שתיתן כל החלטה אחרת.
- (ד) על החלטת ועדת המשמעת בעניין פסלות חבר הוועדה, רשאים תובע או נקבל לערער לפני בית המשפט המחוזי בתוך שבעה ימים מיום המצאת ההחלטה.
- (ה) נמנע מחבר ועדת המשמעת להמשיך ולהשתתף בדיון בשל החלטה לפי סעיף קטן (ג), יחולו הוראות סעיף 178.
181. (א) ועדת המשמעת רשאית, ביוזמתה או לבקשת בעל דין –
- (1) לזמן אדם לבוא לפניה כדי להעיד או להציג דבר;
- (2) להזהיר או להשביע עד בהתאם לחוק לתיקון דיני הראיות (אזהרת עדים וביטול שבועה), התש"ם-1980²⁷;
- (3) לבקש מבית המשפט המחוזי שבתחום שיפוטו יושבת הוועדה לתת צו לפי סעיף 13 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, לשם גביית עדות;

²⁷ ס"ח התש"ם, עמ' 202.

(4) לפסוק דמי נסיעה ולינה ושכר בטלה לעדים שהוזמנו לפי סעיף זה, כמו לעד שהוזמן להעיד בבית משפט.

(ב) דרשה ועדת המשמעת מאדם להעיד או להציג דבר כאמור בסעיף קטן (א)(1) והוא סירב לעשות כן בלא הצדק המניח את דעת הוועדה, רשאית היא לצוות על הבאתו לפניה בזמן שתקבע בצו, ובלבד שהזהירה אותו כי בכוונתה לעשות כן; על צו הבאה לפי סעיף קטן זה יחולו ההוראות לפי סעיף 73 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, בשינויים המחויבים.

(ג) הסמכות להחליט בעניינים לפי סעיף זה הנוגעים לקובלנה מסוימת, נתונה ליושב ראש ועדת המשמעת, שעה שהוועדה אינה יושבת בדיון.

182. (א) מצאה ועדת המשמעת כי הנקבל עבר עבירת משמעת, רשאית היא לנקוט נגדו אחד או יותר מאמצעים אלה:

(1) התראה;

(2) נזיפה;

(3) קנס בסכום שלא יעלה על הסכום כאמור בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין;

(4) התניית המשך העיסוק בשמאות הרכב או בתחומי פעילות מסוימים במסגרת העיסוק האמור, בכך שהנקבל יעבור השתלמות מקצועית או יחויב בתקופת ניסיון;

(5) התליית הרישיון לתקופה שלא תעלה על חמש שנים או הגבלתו לתקופה כאמור לתחומי פעילות מסוימים;

(6) ביטול הרישיון.

(ב) מי שרישיונו בוטל לפי הוראות סעיף קטן (א)(6), לא יגיש בקשה לרישיון לפני שחלפו שבע שנים מיום ביטול הרישיון.

183. (א) החליטה ועדת המשמעת לנקוט נגד נקבל אמצעי משמעת של קנס או התליית רישיון, רשאית היא להורות בהחלטתה שאמצעי המשמעת האמור יהיה, כולו או חלקו, על-תנאי.

(ב) החליטה ועדת המשמעת לנקוט נגד נקבל אמצעי משמעת על-תנאי, לא יופעל התנאי אלא אם כן עבר הנקבל, בתוך התקופה שנקבעה בהחלטת ועדת המשמעת, שלא תפחת משנה ולא תעלה על שלוש שנים (בסעיף זה – תקופת התנאי), אחת מעבירות המשמעת שנקבעו בהחלטה (בסעיף זה – עבירה נוספת), וועדת המשמעת מצאה, בתוך תקופת התנאי או לאחריה, שהנקבל עבר עבירה נוספת כאמור.

(ג) תקופת התנאי תימנה מיום מתן החלטת ועדת המשמעת בדבר נקיטת אמצעי משמעת על-תנאי נגד נקבל, אלא אם כן הורתה ועדת המשמעת אחרת.

184. ועדת המשמעת רשאית, נוסף על האמור בסעיפים 182 ו-183 –

(1) לחייב את הנקבל בתשלום הוצאות ההליכים למדינה או למתלונן בסכום שתורה ולא יעלה על סכום או שיעור שקבע שר המשפטים, אם שוכנעה שניהל את ההגנה שלו באופן טרדני או קנטרני;

(2) לחייב את המתלונן בתשלום הוצאות ההליכים למדינה או לנקבל בסכום שתורה ולא יעלה על סכום או שיעור שקבע שר המשפטים, אם זוכה הנקבל והוועדה מצאה שהתלונה הוגשה לשם קנטור או בלא יסוד;

החלטות אחרות של ועדת המשמעת

(3) לחייב את המדינה בתשלום הוצאות ההגנה לנקבל, אם זוכה הנקבל והוועדה מצאה שלא היה יסוד להגשת הקובלנה או שהתקיימו נסיבות אחרות המצדיקות זאת. 185 (א) על החלטת ועדת המשמעת בקובלנה רשאים התובע והנקבל לערער לפני בית משפט מחוזי, בתוך 45 ימים מיום המצאת ההחלטה.

ערעור על החלטת ועדת המשמעת ועיכוב ביצוע

(ב) על החלטת ועדת המשמעת לפי סעיף 184(2) רשאי מתלונן לערער לפני בית משפט מחוזי, בתוך 45 ימים מיום המצאת ההחלטה.

(ג) על החלטת בית המשפט המחוזי לפי סעיף זה ניתן לערער לבית המשפט העליון, אם ניתנה רשות לכך מאת שופט של בית המשפט העליון, או אם ניתנה רשות לכך בגוף פסק הדין.

(ד) (1) אין בהגשת ערעור כדי למנוע או לעכב את ביצוע החלטת ועדת המשמעת שעליה הוגש הערעור, אלא אם כן החליטה ועדת המשמעת אחרת, ואם הוגש ערעור – אם החליט בית המשפט שלערעור אחרת.

(2) על החלטת ועדת המשמעת לפי פסקה (1) רשאים הנקבל והתובע לערער לבית משפט מחוזי בתוך 30 ימים מיום המצאת ההחלטה.

186 (א) ועדת המשמעת רשאית להעמיד את החלטותיה לעיון הציבור באתר האינטרנט של המשרד וכן בדרכים נוספות כפי שתורה, והכול בלא ציון שם הנקבל ופרטים אחרים שיש בהם כדי לזהותו (בסעיף זה – פרטים מזהים).

העמדה לעיון הציבור של החלטות ועדת המשמעת

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), ועדת המשמעת רשאית להעמיד לעיון הציבור את החלטתה, כולה או חלקה, כאמור באותו סעיף קטן, בציון פרטים מזהים, בדרך ולתקופה קצובה כפי שתורה ולאחר ששמעה את התובע ואת הנקבל ושקלה, בין השאר, את הפגיעה בשמו הטוב ובפרטיותו של הנקבל או של צד שלישי ואת הצורך באזוהרת הציבור.

(ג) הורתה ועדת המשמעת על פרסום החלטתה באתר האינטרנט של המשרד בציון פרטים מזהים, תיישם אמצעים טכנולוגיים נאותים ומתקדמים כדי למנוע ככל האפשר את אפשרות העיון בפרטים המזהים שפורסמו לאחר תקופת הפרסום.

(ד) החלטות ועדת המשמעת לא יועמדו לעיון הציבור כל עוד ניתן לערער עליהן, ואם הוגש ערעור – כל עוד לא תמו ההליכים בערעור, אלא אם כן החליט בית המשפט שלערעור אחרת.

(ה) על החלטת ועדת המשמעת לפי סעיף זה רשאים הנקבל והתובע לערער כשם שמערערים על החלטת ועדת המשמעת בקובלנה לפי סעיף 185.

(ו) השר, באישור הוועדה, רשאי לקבוע הוראות לעניין דרכי עיון בהחלטות ועדת המשמעת.

187 (א) ענישה או זיכוי בהליכים פליליים או בהליכים משמעתיים על פי דין אחר אינם מונעים נקיטת הליכים לפי פרק זה נגד שמאי רכב בשל אותו מעשה או מחדל, ונקיטת אמצעי משמעת או זיכוי בהליך לפי סימן זה בשל אותו מעשה או מחדל אינם מונעים נקיטת הליכים פליליים או הליכים משמעתיים על פי דין אחר נגדו.

דין משמעתי ודין פלילי

(ב) הוגש כתב אישום נגד שמאי רכב בשל מעשה או מחדל המשמש גם עילה לדיון לפני ועדת המשמעת לפי חוק זה, רשאית ועדת המשמעת להפסיק את דיוניה עד למתן פסק דין סופי בהליך הפלילי.

188. (א) בלי לגרוע מהוראות סעיף 10, המנהל רשאי להתלות רישיון של שמאי רכב שהוגשו נגדו קובלנה או כתב אישום בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לעסוק בשמאות רכב, עד לסיום ההליכים בוועדת המשמעת או ההליכים הפליליים, לפי העניין, אם סבר שהדבר נדרש למניעת סיכון בטיחותי או אם ראה שחומרת העניין או טובת הציבור מחייבות זאת.

(ב) לא יתלה המנהל רישיון לפי סעיף קטן (א), אלא לאחר שנתן לבעל הרישיון הזדמנות לטעון את טענותיו.

(ג) הותלה רישיונו של שמאי רכב לפי סעיף זה, וועדת המשמעת החליטה להתלות את רישיונו לפי סעיף 182(א)(5), תבוא תקופת ההתלה לפי סעיף זה במניין תקופת ההתלה לפי החלטת ועדת המשמעת כאמור.

189. (א) שמאי רכב שרישיונו בוטל ימשיך להיות נתון לשיפוט משמעתי לפני ועדת המשמעת לגבי מה שאירע לפני הביטול; לעניין זה יראו גם רישיון שבוטל לבקשתו של בעל הרישיון או רישיון שלא חודש על ידו לאחר שפקע, כרישיון שבוטל.

תחולת השיפוט המשמעתי על מי שחדל להיות שמאי רכב ועל מי שרישיונו הותלה

(ב) שמאי רכב שרישיונו הותלה ימשיך להיות נתון בתקופת ההתלה לשיפוט משמעתי לפני ועדת המשמעת לגבי פעולותיו בשמאות רכב לפני ההתלה או במהלכה.

190. (א) בתקופת התמחותו ועד להכרעה הסופית בדבר מתן הרישיון לשמאות רכב כפוף מתמחה בשמאות רכב להוראות לפי סעיף 13 ולשיפוט משמעתי, ויחולו עליו ההוראות לפי פרק זה, בשינויים המחויבים.

שיפוט משמעתי של מתמחים בשמאות רכב

(ב) ועדת המשמעת רשאית להטיל על מתמחה בשמאות רכב שעבר עבירת משמעת התראה או נזיפה או לפסלו מקבלת רישיון לשמאות רכב לתקופה שלא תעלה על שלוש שנים או לצמיתות; היה בעבירה משום הפרת חובותיו כמתמחה או פגיעה בטוהר הבחינות, רשאית ועדת המשמעת גם להורות על ביטול ההתמחות, כולה או חלקה, או על ביטול בחינה.

(ג) פסלה ועדת המשמעת מתמחה בשמאות רכב מקבלת רישיון לשמאות רכב לצמיתות, לא יגיש המתמחה בקשה לקבלת רישיון כאמור לפני שחלפו שבע שנים מיום הפסילה.

פרק י': פיקוח ואכיפה

191. (א) השר רשאי להסמיך מפקחים, מבין עובדי המשרד, שיהיו נתונות להם סמכויות לפי פרק זה, כולן או חלקן, לשם פיקוח על ביצוע הוראות אלה, כולן או חלקן;

(1) ההוראות לפי חוק זה;

(2) הוראות לפי חוק הגנת הצרכן, לעניין רכב ומוצר תעבורה.

(ב) לא יוסמך מפקח לפי הוראות סעיף קטן (א), אלא אם כן מתקיימים בו כל אלה:

(1) משטרת ישראל הודיעה, לא יאוחר משלושה חודשים מיום קבלת פרטי העובד, כי היא אינה מתנגדת להסמכתו מטעמים של ביטחון הציבור, לרבות בשל עברו הפלילי;

(2) הוא קיבל הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות שיהיו נתונות לו לפי פרק זה, כפי שהורה השר בהסכמת השר לביטחון הפנים, וכן הכשרה מתאימה בנושאים הנוגעים לחוק זה ולדיני הגנת הצרכן, כפי שהורה המנהל;

(3) הוא עומד בתנאי כשירות נוספים, כפי שהורה השר בהסכמת השר לביטחון הפנים.

(ג) הודעה על הסמכת מפקח לפי סעיף זה תפורסם ברשומות.
 (ד) אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי לגרוע מסמכויות הפיקוח והאכיפה של הרשות להגנת הצרכן והסחר ההוגן לפי חוק הגנת הצרכן, לעניין רכב ומוצר תעבורה.
 לשם פיקוח על ביצוע ההוראות כאמור בסעיף 191(א), רשאי מפקח – 192.

(1) לדרוש מכל אדם למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המזהה אותו;

(2) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר למסור לו כל ידיעה או מסמך שיש בהם כדי להבטיח או להקל את ביצוע ההוראות האמורות, לרבות תכניות פיתוח וייצור של רכב או של מוצר תעבורה; בפסקה זו, "מסמך" – לרבות פלט, כהגדרתו בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995;²⁸

(3) לערוך בדיקות או מדידות של חומרים, כלי רכב ומוצרי תעבורה, לבדוק תהליכי ייצור של כלי רכב ושל מוצרי תעבורה או ליטול דגימות של חומרים בכמות הנדרשת למילוי תפקידו, וכן למסור את המדידות והדגימות למעבדה, לשמור אותן או לנהוג בהן בדרך אחרת;

(4) (א) אם נטילת דגימות כאמור בפסקה (3) אינה מספקת לשם הפעלת סמכויות הפיקוח לפי סעיף זה – ליטול מוצר תעבורה לשם בדיקתו במעבדה; מוצר תעבורה שניטל לפי פסקה זו יישמר למשך תקופת הבדיקה, שלא תעלה על 90 ימים, ובתום התקופה יודיע המפקח למי שניטל ממנו המוצר או לבעליו של המוצר (בפסקה זו – בעל מוצר התעבורה) כי באפשרותו לקבל בחזרה את המוצר ממקום כפי שיוודע לו.

(ב) על אף האמור בפסקת משנה (א), מפקח לא יחויב להחזיר מוצר תעבורה לידי בעל מוצר התעבורה, אם המוצר אינו עומד בהוראות כל דין לפי בדיקת המעבדה, או אם מצבו של המוצר לאחר בדיקת המעבדה אינו מאפשר לעשות בו שימוש למטרה שלשמה יוצר; במקרים כאמור רשאי המפקח לשמור את המוצר, להשמידו או לנהוג בו בדרך אחרת, בכפוף להוראות פסקת משנה (ג).

(ג) בעל מוצר תעבורה הרואה את עצמו נפגע מהחלטת מפקח שלא להשיב לידיו את מוצר התעבורה בשל אי-עמידת המוצר בהוראות כל דין כאמור בפסקת משנה (ב), רשאי להשיג על החלטה לפני המנהל, בתוך שלושים ימים מהמועד שבו נמסרה לו;

(5) להיכנס למקום, לרבות לכלי תחבורה כשהוא נייח, ובלבד שלא ייכנס למקום המשמש למגורים אלא על פי צו של בית משפט.

193. התעורר חשד לביצוע עבירה על הוראות כאמור בסעיף 191(א), רשאי מפקח – סמכויות אכיפה

(1) לחקור כל אדם הקשור לעבירה כאמור, או שעשויות להיות לו ידיעות הנוגעות לעבירה כאמור; על חקירה לפי פסקה זו יחולו הוראות סעיפים 2 ו-3 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות), בשינויים המחויבים;

(2) לתפוס כל חפץ הקשור לעבירה כאמור; על תפיסה לפי פסקה זו יחולו הוראות הפרק הרביעי לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969²⁹ (בסעיף זה – פקודת מעצר וחיפוש), בשינויים המחויבים;

²⁸ ס"ח התשנ"ה, עמ' 366.

²⁹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 12, עמ' 284.

(3) לבקש מבית משפט צו חיפוש לפי סעיף 23 לפקודת מעצר וחיפוש, ולבצעו; על חיפוש לפי פסקה זו יחולו הוראות סעיפים 24(א)(1), 26 עד 28 ו-45 לפקודת מעצר וחיפוש, בשינויים המחויבים.

194. מפקח לא יעשה שימוש בסמכויות הנתונות לו לפי פרק זה, אלא בעת מילוי תפקידו ויהוי מפקח ובהתקיים שניים אלה:

- (1) הוא עונד באופן גלוי תג המזהה אותו ואת תפקידו, ולובש מדי מפקח בצבע ובצורה שהורה השר לעניין זה, ובלבד שהמדים כאמור אינם נחזים להיות מדי משטרה;
- (2) יש בידו תעודת מפקח החתומה בידי השר, המעידה על תפקידו ועל סמכויותיו, שאותה יציג על פי דרישה.

פרק י"א: עיצום כספי

פרק י"א – הגדרות

195. בפרק זה –

"בעל רישיון" – למעט שמאי רכב;

"הסכום הבסיסי" – סכום כמפורט להלן, לפי העניין;

(1) לגבי בעל רישיון לייצור רכב ושיווקו שהוא –

(א) יחיד המורשה לייצר ולשווק כלי רכב מסוג אופנוע, טרקטור או מכונה ניידת או רכב שהוא גרור או נתמך מסוג O1 ו-O2 – 15,000 שקלים חדשים;

(ב) יחיד המורשה לייצר ולשווק כלי רכב שאינם כלי רכב מסוגים כאמור בפסקת משנה (א) – 50,000 שקלים חדשים;

(ג) תאגיד – סכום הגבוה פי שניים מהסכומים כאמור בפסקאות משנה (א) או (ב), לפי העניין;

(2) לגבי יבואן ישיר ויבואן עקיף שהם –

(א) מורשים לייבא כלי רכב מסוג אופנוע, טרקטור או מכונה ניידת או רכב שהוא גרור או נתמך מסוג O1 ו-O2 – 200,000 שקלים חדשים;

(ב) מורשים לייבא כלי רכב שאינם כלי רכב מסוגים כאמור בפסקת משנה (א) – 1,000,000 שקלים חדשים;

(3) לגבי יבואן זעיר שהוא –

(א) מורשה לייבא כלי רכב מסוג אופנוע, טרקטור או מכונה ניידת או רכב שהוא גרור או נתמך מסוג O1 ו-O2 – 200,000 שקלים חדשים;

(ב) מורשה לייבא כלי רכב שאינם כלי רכב מסוגים כאמור בפסקת משנה (א) – 100,000 שקלים חדשים;

(ג) תאגיד – סכום הגבוה בחמישים אחוזים מהסכומים כאמור בפסקאות משנה (א) או (ב), לפי העניין;

(4) לגבי מתווך בייבוא אישי – 100,000 שקלים חדשים;

(5) לגבי סוחר ברכב מיבואן שהוא –

(א) יחיד המורשה לסחור ברכב מסוג אופנוע בלבד – 50,000 שקלים חדשים;

- (ב) יחיד המורשה לסחור ברכב שאינו מסוג אופנוע – 200,000 שקלים חדשים;
- (ג) תאגיד – סכום הגבוה פי שניים מהסכומים כאמור בפסקאות משנה (א) או (ב), לפי העניין;
- (6) לגבי סוחר ברכב שאינו רכב מיבואן שהוא –
- (א) יחיד המורשה לסחור בכלי רכב מסוג אופנוע, טרקטור או מכונה ניידת או רכב שהוא גרור או נתמך מסוג O1 ו-O2 – 200,000 שקלים חדשים;
- (ב) יחיד המורשה לסחור בכלי רכב שאינם כלי רכב מסוגים כאמור בפסקת משנה (א) – 100,000 שקלים חדשים;
- (ג) תאגיד – סכום הגבוה פי שניים מהסכומים כאמור בפסקאות משנה (א) או (ב), לפי העניין;
- (7) לגבי בעל רישיון לייצור מוצרי תעבורה שהוא –
- (א) יחיד – 25,000 שקלים חדשים;
- (ב) תאגיד – 50,000 שקלים חדשים;
- (8) לגבי בעל רישיון לסחור במוצרי תעבורה שהוא –
- (א) יחיד – 15,000 שקלים חדשים;
- (ב) תאגיד – 30,000 שקלים חדשים;
- (9) לגבי בעל רישיון להפעלת מוסך שהוא –
- (א) יחיד – 75,000 שקלים חדשים;
- (ב) תאגיד – 100,000 שקלים חדשים;
- (10) לגבי בעל רישיון להפעלת מוסך נייד שהוא –
- (א) יחיד – 20,000 שקלים חדשים;
- (ב) תאגיד – 30,000 שקלים חדשים;
- (11) לגבי מנהל מקצועי של מוסך או ממלא מקומו לפי סעיף 143(ג) בעת שהוא ממלא את מקומו – 10,000 שקלים חדשים.

196. (א) הסכום הבסיסי שיחול על מפר כמפורט בפסקאות (1) עד (11) שבהגדרה "הסכום הבסיסי" בסעיף 195, יהיה בהתאם לסוג הרישיון שבקשר אליו בוצעה ההפרה, אף אם ניתן לסווגו ליותר מפסקה אחת בהגדרה האמורה, ואף אם ביצע את ההפרה בלא רישיון. (ב) מפר שניתן לסווגו ליותר מפסקה או פסקת משנה אחת בפסקאות (1) עד (11) שבהגדרה "הסכום הבסיסי" בסעיף 195, יחול לגביו הסכום הבסיסי הגבוה מבין הסכומים שניתן לסווגו לפי אותן פסקאות או פסקאות משנה.

הוראות לעניין הסכום הבסיסי

197. סמכויות המנהל לפי פרק זה אינן ניתנות לאצילה.

איסור אצילת סמכויות המנהל לפי פרק י"א

198. המנהל רשאי להטיל עיצום כספי לפי הוראות פרק זה בסכום השווה לסכום הבסיסי, על כל אחד מאלה:

עיצום כספי בגובה הסכום הבסיסי

- (1) אדם שנתן שירות רכב בלא רישיון, בניגוד להוראות סעיף 3(א);

- (2) אדם שעסק במקצוע בענף הרכב בלא רישיון, בניגוד להוראות סעיף 4(א);
- (3) בעל רישיון שהעביר את רישיונו לאחר, בניגוד להוראות סעיף 12;
- (4) בעל רישיון לעיסוק במקצוע בענף הרכב שפעל באופן שיש בו חשש לניגוד עניינים, בניגוד להוראות לפי סעיף 13(א)(1);
- (5) בעל רישיון לעיסוק במקצוע בענף הרכב שהפר את כללי האתיקה המקצועית, בניגוד להוראות לפי סעיף 13(א)(2);
- (6) מנהל מקצועי של מוסך שלא עבר השתלמות מקצועית בהתאם להוראות לפי סעיף 14;
- (7) בעל רישיון שלא הודיע למנהל על שינוי שחל לגביו הנוגע לתנאים לקבלת הרישיון או לעילות לסירוב לתת רישיון, בניגוד להוראות סעיף 15;
- (8) בעל רישיון שלא מסר למנהל דיווח בהתאם להוראות סעיף 16;
- (9) בעל רישיון למתן שירות רכב שסירב לתת שירות, בניגוד להוראות לפי סעיף 17;
- (10) בעל רישיון לייצור רכב ושיווקו שעשה אחד מאלה:
- (א) ייצר או שיווק רכב בלי שקיבל אישור לייצור דגם הרכב, בניגוד להוראות סעיף 21;
- (ב) לא מילא אחר חובותיו לעניין טיפול בתקלת בטיחות סדרתית והודעה לגביה בהתאם להוראות לפי סעיף 23;
- (ג) ייצר או שיווק דגם רכב שיוצר שלא בהתאם לתכנית הייצור או שאינו זהה לאב־טיפוס, בניגוד להוראות סעיף 25(א);
- (ד) לא מילא אחר חובותיו לעניין רכב שיוצר שלא בהתאם לתכנית הייצור או שאינו זהה לאב־טיפוס, בהתאם להוראות סעיף 25(ג);
- (ה) ייצר או שיווק רכב שלא יוצר במפעל ייצור שאישר המנהל, בניגוד להוראות סעיף 26;
- (ו) לא נתן שירותי תחזוקה לרכב שהוא מייצר או לא מכר מוצרי תעבורה לרכב כאמור בהתאם להוראות לפי סעיף 27;
- (ז) לא נתן אחריות לרכב שהוא מייצר בהתאם להוראות לפי סעיף 28;
- (ח) לא דיווח למנהל על אירוע שלדעת רואה חשבון עלול לגרום ירידה בהון העצמי שנדרש לפי החוק או לאי־עמידה בעקרון עסק חי, בניגוד להוראות סעיף 29;
- (11) אדם שייבא רכב בלא רישיון מהרשות המוסמכת לייבוא, בניגוד להוראות סעיף 31(א);
- (12) יבואן ישיר שלא נתן לכל רכב שהוא מייבא את האחריות שנתן יצרן הרכב ולא מימש את האחריות כאמור לכל רכב מתוצר שהוא מייבא, בניגוד להוראות לפי סעיף 49(א);
- (13) יבואן עקיף שלא נתן לכל רכב שהוא מייבא את האחריות שנתן יצרן הרכב, אם ניתנה, בניגוד להוראות סעיף 49(ב);
- (14) יבואן ישיר או יבואן עקיף שהתנה את תוקפה של אחריות, בניגוד להוראות לפי סעיף 49(ג);
- (15) יבואן ישיר שלא טיפל בתקלת בטיחות סדרתית ברכב, בניגוד להוראות סעיף 50(א);

- (16) יבואן ישיר שלא הודיע על תקלת בטיחות סדרתית, בניגוד להוראות סעיף 50(ב)(1) או (3);
- (17) יבואן עקיף שלא הודיע למנהל על תקלת בטיחות סדרתית, בניגוד להוראות סעיף 50(ד)(2);
- (18) יבואן מסחרי שלא מסר אישור למנהל או שלא דיווח למנהל, בניגוד להוראות סעיף 56(ב)(1) או (2);
- (19) יבואן עקיף שלא שמר חשבוניות ותעודות משלוח בניגוד להוראות סעיף 57(א);
- (20) יבואן מסחרי שהתנה את התקשרותו עם מוסך לשם היותו מוסך שירות של יבואן, הכתיב למוסך שירות, הנחה אותו, דרש דיווח או עשה שימוש במאגרי נתונים שיש לו גישה אליהם בעניינים כאמור בסעיף 59(א), בניגוד להוראות אותו סעיף;
- (21) מתווך בייבוא אישי שתיווך בייבוא רכב שלא מתקיימים בו התנאים המפורטים בסעיף 71;
- (22) משווק רכב שמכר רכב שאינו עומד בהוראות לפי פקודת התעבורה לעניין בטיחות הרכב והגנה על הסביבה, בניגוד להוראות סעיף 78;
- (23) משווק רכב, למעט יבואן זעיר, שסירב למסור מידע, בניגוד להוראות סעיף 80(א);
- (24) משווק רכב, למעט יבואן זעיר, שמנע מגורם מטפל כהגדרתו בסעיף 80(א) לקבל מידע וציוד הנדרשים כדי לטפל ולתחזק רכב מתוצר שהוא מייבא או מייצר, בניגוד להוראות סעיף 80(ב);
- (25) סוחר ברכב מיבואן שלא הגיש למנהל אישור רואה חשבון בדבר הון עצמי, בניגוד להוראות לפי סעיף 91(א);
- (26) סוחר ברכב מיבואן שלא דיווח למנהל על ירידה בהון העצמי, בניגוד להוראות לפי סעיף 91(ב);
- (27) בעל רישיון לייצור מוצרי תעבורה שעשה אחד מאלה:
- (א) ייצר מוצר תעבורה שלא קיבל אישור לייצור דגם של אותו מוצר, בניגוד להוראות סעיף 99;
- (ב) לא החזיק במפעל הייצור ציוד ומיתקנים מתאימים ולא פעל לפי הסדרי הפיקוח, בניגוד להוראות סעיף 101;
- (ג) לא מילא אחר חובותיו לעניין טיפול בליקוי בטיחותי בייצור מוצר תעבורה והודעה לגביו, בניגוד להוראות לפי סעיף 102;
- (ד) ייצר מוצר תעבורה שלא לפי תכנית הייצור שאישר המנהל או שאינו זהה לאב־טיפוס, בניגוד להוראות סעיף 105(א);
- (ה) לא מילא אחר חובותיו לעניין מוצר תעבורה שיוצר שלא בהתאם לתכנית הייצור או שאינו זהה לאב־טיפוס, בניגוד להוראות סעיף 105(ג);
- (ו) לא ייצר מוצר תעבורה במפעל ייצור שאישר המנהל, בניגוד להוראות סעיף 106;
- (28) אדם שייבא מוצר תעבורה מסוג החייב ברישיון יבוא לפי הוראות סעיף 110, בלא רישיון ייבוא, אם חדל להתקיים תנאי מהתנאים לקבלת רישיון הייבוא או בניגוד לתנאי הרישיון, בניגוד להוראות אותו סעיף;
- (29) בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה שעשה אחד מאלה:

- (א) סחר במוצר תעבורה מיובא, בניגוד להוראות סעיף 118(א);
- (ב) סחר במוצר תעבורה מיובא שהוא מוצר תעבורה משומש, בניגוד להוראות סעיף 118(ב);
- (ג) לא מסר ללקוח תעודת אחריות כאמור בסעיף 119, בניגוד להוראות לפי הסעיף האמור;
- (ד) לא הודיע למנהל על ליקוי בטיחותי במוצר תעבורה, בניגוד להוראות סעיף 122(1);
- (ה) לא הפסיק לשווק מוצר תעבורה שיש בו ליקוי בטיחותי, בניגוד להוראות סעיף 122(3);
- (ו) לא הזמין בעלי כלי רכב שבהם הותקן מוצר תעבורה שיש בו ליקוי בטיחותי לשם החלפתו בלא תשלום, בניגוד להוראות סעיף 122(3);

(30) בעל רישיון להפעלת מוסך נייד שנתן שירותים בניגוד להוראות לפי סעיף 135(ב);

(31) בעל רישיון להפעלת מוסך שנתן שירות רכב בלא נוכחות המנהל המקצועי של המוסך, לתקופה העולה על 60 ימים בשנה או לתקופה העולה על התקופה שאישר המנהל לפי סעיף 143(ב), בניגוד להוראות הסעיף האמור.

199. המנהל רשאי להטיל עיצום כספי לפי הוראות פרק זה בסכום השווה ל־75 אחוזים מהסכום הבסיסי, על כל אחד מאלה:

- (1) יבואן ישיר שלא נתן שירותי תחזוקה לרכב מתוצר שהוא מייבא, בניגוד להוראות לפי סעיף 47(א);
- (2) יבואן עקיף שלא נתן שירותי תחזוקה לרכב שהוא מייבא, בניגוד להוראות לפי סעיף 47(ב);
- (3) יבואן ישיר שלא סיפק מוצרי תעבורה לכל רכב מתוצר שהוא מייבא בהתאם להוראות לפי סעיף 48(א), בניגוד להוראות לפי הסעיף האמור;
- (4) יבואן עקיף שלא סיפק מוצרי תעבורה לרכב שהוא מייבא לפי הוראות לפי סעיף 48(ב), בניגוד להוראות לפי הסעיף האמור;
- (5) סוחר ברכב מייבואן שלא תיאר רכב באופן מלא ונכון, בניגוד להוראות סעיף 82(א), החל עליו לפי הוראות סעיף 90;
- (6) בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה שלא פרסם מידע כאמור בסעיף 125(א), בניגוד להוראות אותו סעיף;
- (7) בעל רישיון להפעלת מוסך נייד שהתקין ברכב מוצר תעבורה שאינו מתאים לדגם הרכב, בניגוד להוראות סעיף 133, החל לגביו לפי סעיף 135(ד);
- (8) בעל רישיון להפעלת מוסך נייד שפעל בניגוד להוראות יצרן הרכב או להוראות המנהל לעניין ביצוע פעולות ברכב, לפי העניין, כאמור בסעיף 139, בניגוד להוראות אותו סעיף, החל לגביו לפי סעיף 135(ד);
- (9) בעל רישיון להפעלת מוסך או מנהל מקצועי של מוסך שפעל בניגוד להוראות יצרן הרכב או להוראות המנהל לעניין ביצוע פעולות ברכב, לפי העניין, כאמור בסעיף 139(א) ו־ג), בניגוד להוראות אותו סעיף.

200. המנהל רשאי להטיל עיצום כספי לפי הוראות פרק זה בסכום השווה ל־50 אחוזים מהסכום הבסיסי, על כל אחד מאלה:

עיצום כספי
בשיעור 75 אחוזים
מהסכום הבסיסי

עיצום כספי
בשיעור 50 אחוזים
מהסכום הבסיסי

- (1) בעל רישיון לייצור רכב ושיווקו שלא החזיק במפעל הייצור ציוד ומיתקנים מתאימים ולא פעל לפי הסדרי הפיקוח ובקרת האיכות, בניגוד להוראות לפי סעיף 22;
- (2) יבואן מסחרי שלא מסר מידע ללקוח, בניגוד להוראות סעיף 55;
- (3) יבואן ישיר או יבואן עקיף שלא דיווח למנהל, בניגוד להוראות לפי סעיף 56(א);
- (4) משווק רכב שעשה אחד מאלה:
- (א) לא כלל מידע בפרסומת, בניגוד להוראות לפי סעיף 79;
- (ב) לא תיאר באופן מלא ונכון רכב שהוא משווק, בניגוד להוראות סעיף 82(א);
- (ג) לא מסר לקונה הוראות לשימוש ברכב ורשימת מוסכים בהתאם להוראות לפי סעיף 83;
- (5) סוחר ברכב שאינו רכב מיבואן שלא תיאר רכב באופן מלא ונכון שהוא מוכר, בניגוד להוראות סעיף 82, החל לגביו לפי סעיף 93(א);
- (6) בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה שעשה אחד מאלה:
- (א) נתן ללקוח אחריות לתקופה קצרה יותר מאחריות שנתן היצרן, בניגוד להוראות לפי סעיף 119(ב2);
- (ב) איש המקצוע שעומד לרשותו לא עבר השתלמות מקצועית, בניגוד להוראות סעיף 124;
- (ג) לא מסר מידע למנהל בהתאם להוראות לפי סעיף 125(ב);
- (7) בעל רישיון להפעלת מוסך שהתקין ברכב מוצר תעבורה שאינו מתאים לדגם הרכב, בניגוד להוראות סעיף 133;
- (8) בעל רישיון להפעלת מוסך או מנהל מקצועי של מוסך שביצע פעולות ברכב בניגוד להוראות לפי סעיף 139(ב);
- (9) מנהל מקצועי של מוסך שלא דיווח למנהל או לרשות הרישוי על ליקויים בטיחותיים ברכב, בניגוד להוראות לפי סעיף 142.
201. המנהל רשאי להטיל עיצום כספי לפי הוראות פרק זה בסכום השווה ל-25 אחוזים מהסכום הבסיסי, על כל אחד מאלה:
- (1) יבואן מסחרי שהפר את הוראות המנהל לעניין תשלום עלויות נלוות לפי סעיף 52(ג), בניגוד להוראות הסעיף האמור;
- (2) יבואן מסחרי שלא פרסם את תנאי ההתקשרות שלו עם מוסך כדי שישמש מוסך שירות של היבואן כאמור בסעיף 58(א), בניגוד להוראות הסעיף האמור;
- (3) מתווך בייבוא אישי שעשה אחד מאלה:
- (א) לא התקשר עם מייבא רכב בייבוא אישי בהסכם תיווך העומד בדרישות לפי סעיף 70, או לא מסר למייבא העתק מההסכם לפי הוראות הסעיף האמור, והכול בניגוד להוראות אותו סעיף;
- (ב) לא מסר למייבא רכב בייבוא אישי מידע בכתב בהתאם להוראות סעיף 72, בניגוד להוראות הסעיף האמור;
- (ג) קיבל תשלום ממייבא רכב בייבוא אישי בסכום העולה על הסכום שנקבע בהסכם התיווך, בניגוד להוראות סעיף 74;
- (4) משווק רכב שלא התקשר בהסכם בכתב עם הקונה בהתאם להוראות סעיף 84 או שלא מסר לקונה העתק מההסכם, בניגוד להוראות הסעיף האמור;

עיצום כספי בשיעור 25 אחוזים מהסכום הבסיסי

(5) סוחר ברכב מיבואן שלא התקשר בהסכם בכתב עם הקונה בהתאם להוראות סעיף 84 או שלא מסר לקונה העתק מההסכם, בניגוד להוראות הסעיף האמור החל עליו לפי הוראות סעיף 90;

(6) בעל רישיון לייצור מוצרי תעבורה שלא נתן אחריות למוצר תעבורה בהתאם להוראות לפי סעיף 107;

(7) בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה שלא תיעד תלונות צרכנים, בניגוד להוראות לפי סעיף 123;

(8) מנהל מקצועי של מוסך שלא אישר את תקינותן של פעולות שבוצעו ברכב, בניגוד להוראות לפי סעיף 141(א);

(9) בעל רישיון להפעלת מוסך שמסר רכב ללקוח לאחר שהרכב טופל במוסך, בלא אישור המנהל המקצועי של המוסך, בניגוד להוראות לפי סעיף 141(ב).

202. המנהל רשאי להטיל עיצום כספי לפי הוראות פרק זה בסכום השווה ל-10 אחוזים מהסכום הבסיסי, על כל אחד מאלה:

עיצום כספי
בשיעור 10 אחוזים
מהסכום הבסיסי

(1) בעל רישיון שהפך את חובתו לתת חשבונית ללקוח בהתאם להוראות לפי סעיף 19;

(2) יבואן ישיר ויבואן עקיף שלא סיפקו מוצרי תעבורה בתוך התקופה הקבועה בסעיף 48(ג), בניגוד להוראות אותו סעיף;

(3) יבואן ישיר שלא הזמין בעלי כלי רכב לתיקון תקלת בטיחות סדרתית, בניגוד להוראות סעיף 50(ב)(3);

(4) יבואן זעיר שלא דיווח למנהל, בניגוד להוראות סעיף 56(א) החל לגביו לפי הוראות סעיף 56(ג);

(5) מתווך בייבוא אישי שפרסם רכב למכירה, בניגוד להוראות סעיף 75;

(6) סוחר ברכב מיבואן שלא מסר לקונה הוראות לשימוש ברכב ורשימת מוסכים בהתאם להוראות סעיף 83, החל עליו לפי הוראות סעיף 90;

(7) בעל רישיון לייצור מוצרי תעבורה שלא סימן מוצר תעבורה בהתאם להוראות לפי סעיף 103;

(8) בעל רישיון לייצור מוצרי תעבורה שלא תיאר מוצר תעבורה תיאר מלא ונכון, בניגוד להוראות סעיף 104;

(9) בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה שלא תיאר מוצר תעבורה שהוא מייבא באופן מלא ונכון, שלא נתן ללקוח הנחיות בדבר התקנת המוצר, הרכבתו והשימוש בו או שלא הפנה אותו לקבלת שירות במוסך, בניגוד להוראות סעיף 120;

(10) בעל רישיון להפעלת מוסך שעשה אחד מאלה:

(א) הציע ללקוח סוג אחד בלבד של מוצר תעבורה, בניגוד להוראות סעיף 131(א);

(ב) לא נתן ללקוח הצעת מחיר, לרבות הצעת מחיר מעודכנת, בהתאם להוראות לפי סעיף 132(א) או (ב), לפי העניין;

(ג) לא סיפק ללקוח מוצר תעבורה שפורט בהצעת המחיר ועליו הסכים עם הלקוח, בניגוד להוראות סעיף 132(ג);

(ד) לא העביר למנהל העתק מהצעות מחיר ומחשבוניות, בניגוד להוראות לפי סעיף 132(ד);

(ה) מסר ליבואן מסחרי שהוא קשור עמו בהסכם מידע על שימוש במוצר תעבורה, בניגוד להוראות סעיף 134;

(11) מנהל מקצועי של מוסך שלא היה נוכח במוסך בהתאם להוראות סעיף 143(א).

203. המנהל רשאי להטיל עיצום כספי לפי הוראות פרק זה בסכום השווה ל-5 אחוזים מהסכום הבסיסי, על כל אחד מאלה:

(1) בעל רישיון שלא החזיק את רישיונו או שלא הציג אותו בהתאם להוראות סעיף 18, בניגוד להוראות הסעיף האמור;

(2) בעל רישיון לייצור רכב ושיווקו שלא סימן את הרכב שהוא מייצר בהתאם להוראות לפי סעיף 24;

(3) יבואן ישיר שלא פרסם הודעה לציבור על תקלת בטיחות סדרתית, בניגוד להוראות לפי סעיף 50(ב)(2);

(4) יבואן עקיף שלא פרסם הודעה לציבור על תקלת בטיחות סדרתית, שלא הזמין בעלי כלי רכב לתיקון התקלה או שלא הפנה בעלי כלי רכב לתיקון התקלה, בניגוד להוראות סעיף 50(ד);

(5) יבואן זעיר שלא פרסם הודעה לציבור על תקלת בטיחות סדרתית או שלא הפנה בעלי כלי רכב לתיקון התקלה, בניגוד להוראות סעיף 50(ה);

(6) יבואן מסחרי שלא פרסם או לא עדכן את רשימת מוסכי השירות שלו או שלא דיווח למנהל בהתאם להוראות סעיף 58(ב);

(7) משווק רכב שעשה אחד מאלה:

(א) לא הציג במקום עסקו הודעה, בניגוד להוראות סעיף 79;

(ב) קיבל מקונה תשלום העולה על 20 אחוזים ממחיר הרכב, בניגוד להוראות סעיף 81(א);

(ג) דרש מקונה החזר, בניגוד להוראות סעיף 81(ב);

(ד) לא מסר לקונה ערבות בנקאית, בניגוד להוראות סעיף 81(ד);

(ה) לא רשם את הרכב על שם הקונה, בניגוד להוראות סעיף 85;

(ו) לא מסר לקונה תעודת אחריות, בניגוד להוראות סעיף 86(א);

(ז) הציע תקופת אחריות נוספת שלא בהתאם להוראות לפי סעיף 86(ב) או התנה רכישת רכב ברכישת אחריות נוספת, בניגוד להוראות הסעיף האמור;

(ח) לא דיווח לקונה על נזק שנגרם לרכב לפני מסירת החזקה בו, בניגוד להוראות לפי סעיף 87;

(8) סוחר ברכב מיבואן שהפר אחת מההוראות המנויות בפסקה (7), החלות עליו לפי הוראות סעיף 90;

(9) סוחר ברכב שאינו רכב מיבואן שלא דיווח לקונה על נזק שנגרם לרכב לפני מסירת החזקה, בניגוד להוראות לפי סעיף 87, החל לגביו לפי הוראות סעיף 93(א);

(10) בעל רישיון לפי פרק ו' שלא הציב שלט בהתאם להוראות סעיף 94;

(11) סוחר ברכב שאינו רכב מיבואן שהסיע נוסעים בתמורה ברכב שהוא סוחר בו או הוביל מטען בתמורה ברכב כאמור, בניגוד להוראות סעיף 95;

(12) בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה שלא מסר לקונה תעודת אחריות בהתאם להוראות לפי סעיף 119(א);

13) בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה שסחר במוצר תעבורה שלא סומן בהתאם להוראות לפי סעיף 121(א);

14) בעל רישיון להפעלת מוסך שלא הציב שלט בהתאם להוראות לפי סעיף 130 או שהציג במוסך שלט הכולל פרטים שאינם תואמים את הרישיון להפעלת מוסך שניתן לו, בניגוד להוראות אותו סעיף;

15) בעל רישיון להפעלת מוסך נייד שלא סימן על גבי הרכב המשמש כמוסך נייד את המילים "מוסך נייד" בהתאם להוראות סעיף 135(ג);

16) בעל רישיון להפעלת מוסך שלא ניהל רישום לעניין היעדרות מהעבודה של המנהל המקצועי של המוסך, בניגוד להוראות סעיף 143(ה).

204. (א) היה למנהל יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיפים 198 עד 203 (בפרק זה – המפר), ובכוונתו להטיל עליו עיצום כספי לפי אותם סעיפים, ימסור למפר הודעה על הכוונה להטיל עליו עיצום כספי (בפרק זה – הודעה על כוונת חיוב).

(ב) בהודעה על כוונת חיוב יציין המנהל, בין השאר, את אלה:

(1) המעשה או המחדל (בפרק זה – המעשה) המהווה את ההפרה;

(2) סכום העיצום הכספי והתקופה לתשלומו;

(3) זכותו של המפר לטעון את טענותיו לפני המנהל לפי הוראות סעיף 205;

(4) הסמכות להוסיף על סכום העיצום הכספי בשל הפרה נמשכת או הפרה חוזרת לפי הוראות סעיף 207, והמועד שממנו יראו הפרה כהפרה נמשכת לעניין הסעיף האמור.

205. מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב לפי הוראות סעיף 204 רשאי לטעון את טענותיו, לפני המנהל, בכתב או בעל פה כפי שיוורה המנהל, לעניין הכוונה להטיל עליו עיצום כספי ולעניין סכומו, בתוך 45 ימים ממועד מסירת ההודעה, ורשאי המנהל להאריך את התקופה האמורה בתקופה נוספת שלא תעלה על 45 ימים.

206. (א) המנהל יחליט, לאחר ששקל את הטענות שנטענו לפי סעיף 205, אם להטיל על המפר עיצום כספי, ורשאי הוא להפחית את סכום העיצום הכספי לפי הוראות סעיף 208.

(ב) החליט המנהל לפי הוראות סעיף קטן (א) –

(1) להטיל על המפר עיצום כספי – ימסור לו דרישה, בכתב, לשלם את העיצום הכספי (בפרק זה – דרישת תשלום) שבה יציין, בין השאר, את סכום העיצום הכספי המעודכן והתקופה לתשלומו;

(2) שלא להטיל על המפר עיצום כספי – ימסור לו הודעה על כך, בכתב.

(ג) בדרישת התשלום או בהודעה לפי סעיף קטן (ב) יפרט המנהל את נימוקי החלטתו.

(ד) לא טען המפר את טענותיו לפי סעיף 205, בתוך התקופה האמורה באותו סעיף, יראו את ההודעה על כוונת חיוב, בתום התקופה האמורה, כדרישת תשלום שנמסרה למפר במועד האמור.

207. (א) בהפרה נמשכת ייווסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, החלק החמישי שלו לכל יום שבו נמשכת ההפרה; לעניין זה, "הפרה נמשכת" – הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיפים 198 עד 203, לאחר שהמנהל הודיע למפר על הפרת אותה הוראה.

- (ב) בהפרה חוזרת ייווסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, סכום השווה למחצית העיצום הכספי כאמור; לעניין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה כאמור בסעיפים 198 עד 203, בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע.
208. (א) המנהל אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בפרק זה, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).
- (ב) השר, בהסכמת שר המשפטים ובאישור הוועדה, רשאי לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם יהיה ניתן להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בפרק זה, בשיעורים שיקבע.
209. (א) העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודכן ביום מסירת דרישת התשלום, ולגבי מפר שלא טען את טענותיו לפני המנהל כאמור בסעיף 205 – ביום מסירת ההודעה על כוונת החיוב; הוגש ערעור לבית משפט לפי סעיף 214 ועוכב תשלומו של העיצום הכספי בידי המנהל או בית המשפט – יהיה העיצום הכספי לפי סכומו המעודכן ביום ההחלטה בערעור.
- (ב) סכום העיצום הכספי יתעדכן ב־1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון). בהתאם לשיעור שינוי המדד שפורסם בחודש נובמבר לעומת המדד שפורסם בחודש נובמבר שקדם ליום העדכון בשנה הקודמת, ולעניין יום העדכון הראשון – לעומת המדד שפורסם בחודש נובמבר 2016; הסכום האמור יעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים; לעניין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.
- (ג) המנהל הכללי של המשרד יפרסם ברשומות הודעה על סכום העיצום הכספי המעודכן לפי סעיף קטן (ב).
210. המפר ישלם את העיצום הכספי בתוך 45 ימים מיום מסירת דרישת התשלום כאמור בסעיף 206.
211. לא שילם המפר עיצום כספי במועד, ייווספו על העיצום הכספי לתקופת הפיגור הפרשי הצמדה וריבית כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א–1961³⁰ (בפרק זה – הפרשי הצמדה וריבית), עד לתשלומו.
212. עיצום כספי ייגבה לאוצר המדינה, ועל גבייתו יחולו הוראות חוק המרכז לגביית קנסות, הוצאות ואגרות, התשנ"ה–1995³¹.
213. על מעשה אחד המהווה הפרה של הוראה מההוראות לפי חוק זה המנויות בסעיפים 198 עד 203 ושל הוראה מההוראות לפי חוק אחר, לא יוטל יותר מעיצום כספי אחר.
214. (א) על החלטה סופית של המנהל לפי פרק זה ניתן לערער לבית משפט השלום שבו יושב נשיא בית משפט השלום; ערעור כאמור יוגש בתוך 45 ימים מהיום שבו נמסרה למפר דרישת התשלום.
- (ב) אין בהגשת ערעור לפי סעיף קטן (א) כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי, אלא אם כן הסכים לכך המנהל או שביית המשפט הורה על כך.
- (ג) החליט בית המשפט לקבל ערעור שהוגש לפי סעיף קטן (א) לאחר ששולם העיצום הכספי, והורה על החזרת סכום העיצום הכספי ששולם או על הפחתת העיצום הכספי, יוחזר הסכום ששולם או כל חלק ממנו אשר הופחת, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו עד יום החזרתו.

³⁰ ס"ח התשכ"א, עמ' 192.

³¹ ס"ח התשנ"ה, עמ' 170.

215. (א) הטיל המנהל עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, יפרסם באתר האינטרנט של פרסום המשרד את הפרטים שלהלן, בדרך שתבטיח שקיפות לגבי הפעלת שיקול דעתו בקבלת ההחלטה להטיל עיצום כספי:

- (1) דבר הטלת העיצום הכספי;
- (2) מהות ההפרה שבשלה הוטל העיצום הכספי ונסיבות ההפרה;
- (3) סכום העיצום הכספי שהוטל;
- (4) אם הופחת העיצום הכספי – הנסיבות שבשלהן הופחת סכום העיצום ושיעורי ההפחתה;
- (5) פרטים על המפר הנוגעים לעניין;
- (6) שמו של המפר – אם הוא תאגיד.

(ב) הוגש ערעור כאמור בסעיף 214, יפרסם המנהל את דבר הגשת הערעור ואת תוצאותיו בדרך שבה פרסם את דבר הטלת העיצום הכספי.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א)6, רשאי המנהל לפרסם את שמו של מפר שהוא יחיד אם סבר שהדבר נחוץ לצורך אזהרת הציבור, לאחר שנתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו לפניו בעניין זה; ואולם לא יפרסם המנהל פרטים שהם בגדר מידע שרשות ציבורית מנועה מלמסור לפי סעיף 9(א) לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998⁵², וכן רשאי הוא שלא לפרסם פרטים לפי סעיף זה שהם בגדר מידע שרשות ציבורית אינה חייבת למסור לפי סעיף 9(ב) לחוק האמור.

(ד) פרסום לפי סעיף זה בעניין עיצום כספי שהוטל על תאגיד יהיה לתקופה של ארבע שנים, ובעניין עיצום כספי שהוטל על יחיד – לתקופה של שנתיים; בפרסום כאמור יישם המנהל אמצעים טכנולוגיים נאותים ומתקדמים כדי למנוע, ככל האפשר, את אפשרות העיין בפרטים שפורסמו בתום תקופת הפרסום.

(ה) השר רשאי לקבוע דרכים נוספות לפרסום הפרטים האמורים בסעיף זה.

216. (א) תשלום עיצום כספי לא יגרע מאחריות פלילית של אדם בשל הפרת הוראה מדהוראות לפי חוק זה המנויות בסעיפים 198 עד 203, המהווה עבירה.

(ב) שלח המנהל למפר הודעה על כוונת חיוב בשל הפרה המהווה עבירה כאמור בסעיף קטן (א), לא יוגש נגדו כתב אישום בשל אותה הפרה, אלא אם כן התגלו עובדות חדשות המצדיקות זאת.

(ג) הוגש נגד אדם כתב אישום בשל הפרה המהווה עבירה כאמור בסעיף קטן (א), לא ינקוט נגדו המנהל הליכים לפי פרק זה בשל אותה הפרה, ואם הוגש כתב אישום בנסיבות האמורות בסעיף קטן (ב) לאחר שהמפר שילם עיצום כספי – יוחזר לו סכום העיצום הכספי ששולם, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו עד יום החזרתו.

217. המנהל ידווח לוועדה, אחת לשנה, על מספר העיצומים הכספיים שהוטלו, סכומם, בשל אילו הפרות הוטלו ומספר ההפרות החוזרות שבוצעו מתוך כלל ההפרות בשנה שקדמה למועד הדיווח; דיווח כאמור יימסר במשך חמש שנים מתום שנה מיום תחילתו של פרק זה.

פרק י"ב: עונשין

218. (א) אלה דינים קנס כאמור בסעיף 61(א)2 לחוק העונשין; עונשין

- (1) בעל רישיון שהעביר את רישיונו לאחז, בניגוד להוראות סעיף 12;

⁵² ס"ח התשנ"ח, עמ' 226.

- (2) בעל רישיון למתן שירות רכב שסירב לתת שירות, בניגוד להוראות סעיף 17;
- (3) בעל רישיון לייצור רכב ושיווקו שלא נתן שירותי תחזוקה לרכב שהוא מייצר או שלא מכר מוצרי תעבורה לרכב כאמור בהתאם להוראות לפי סעיף 27;
- (4) יבואן ישיר שלא נתן שירותי תחזוקה לרכב מתוצר שהוא מייבא, בניגוד להוראות לפי סעיף 47(א);
- (5) יבואן עקיף שלא נתן שירותי תחזוקה לרכב שהוא מייבא, בניגוד להוראות לפי סעיף 47(ב);
- (6) יבואן ישיר ויבואן עקיף שלא סיפקו מוצרי תעבורה בתוך התקופה הקבועה בסעיף 48(ג), בניגוד להוראות סעיף 48;
- (7) מתווך בייבוא אישי שהיה צד להסכם לרכישת רכב, בניגוד להוראות סעיף 73;
- (8) בעל רישיון להפעלת מוסך שהציע ללקוח סוג אחד בלבד של מוצר תעבורה, בניגוד להוראות סעיף 131(א);
- (9) מנהל מקצועי של מוסך שלא פיקח על עמידת עובדי המוסך העוסקים בטיפול בכלי הרכב במוסך בהוראות המנויות בסעיף 140, בניגוד להוראות אותו סעיף;
- (10) מי שעשה מעשה או מחדל שיש בו כדי להשפיע על שיקול דעתו של שמאי רכב לעניין עריכת שומת רכב, בניגוד להוראות לפי סעיף 159.
- (ב) אלה דינם מאסר שנה וחצי או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין:
- (1) מי שנתן שירות רכב בלא רישיון או שלא בהתאם לתנאי רישיון, בניגוד להוראות סעיף 3(א);
- (2) מי שעסק במקצוע בענף הרכב בלא רישיון או שלא בהתאם לתנאי רישיון, בניגוד להוראות סעיף 4(א);
- (3) יבואן מסחרי שהכתיב למוסך או הנחה אותו בדבר זהות הגורם שממנו המוסך ירכוש מוצרי תעבורה, בניגוד להוראות סעיף 54(א);
- (4) יבואן מסחרי שהתערב או סיכל ייבוא רכב בידי יבואן מסחרי אחר או פעל לסיכול קבלת רישיון יבואן מסחרי בידי אדם אחר, בניגוד להוראות סעיף 54(ב);
- (5) יבואן מסחרי שהתנה את התקשרותו עם מוסך כדי שישמש מוסך שירות של יבואן, הכתיב למוסך שירות, הנחה אותו, דרש ממנו דיווח או עשה שימוש במאגרי נתונים שיש לו גישה אליהם בעניינים כאמור בסעיף 59(א), בניגוד להוראות אותו סעיף;
- (6) מי שמכר או שיווק רכב שיובא על ידי יבואן מסחרי וטרם ניתן לגביו לראשונה רישיון רכב, והוא אינו משווק רכב, בניגוד להוראות סעיף 77;
- (7) בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה שסחר במוצר תעבורה שיובא בניגוד להוראות לפי סעיף 118;
- (8) בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה שסחר במוצר תעבורה שלא סומן בהתאם להוראות לפי סעיף 121(א).

219. נעברה עבירה כאמור בסעיף 218 ועושה העבירה המשיך בביצוע העבירה, דינו – נוסף על כל עונש אחר, קנס נוסף בשיעור המישה אחוזים מגובה הקנס הקבוע לאותה עבירה, לכל יום שבו נמשכת העבירה.
220. נעברה עבירה כאמור בסעיף 218 בידי תאגיד, דינו – קנס פי שלושה מהקנס שנקבע לעבירה.
221. (א) נושא משרה בתאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירות כאמור בסעיף 218 בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר הוראה זו, דינו – מחצית הקנס הקבוע לאותה עבירה כאמור בסעיף 218.
- (ב) נעברה עבירה כאמור בסעיף 218 בידי תאגיד או בידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר את חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.
- (ג) בסעיף זה, "נושא משרה בתאגיד" – מנהל פעיל בתאגיד, שותף למעט שותף מוגבל, או בעל תפקיד אחר בתאגיד האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו נעברה העבירה.

פרק י"ג: תחולה על המדינה ועל מערכת הביטחון

222. בפרק זה –
- "גוף ביטחוני" – גוף מהגופים המנויים בהגדרה "מערכת הביטחון";
- "התאמה ביטחונית" – כמשמעותה בסעיף 15 לחוק שירות הביטחון הכללי, התשס"ב-2002³³;
- "מפקח" – מפקח שהוסמך לפי סעיף 191;
- "מערכת הביטחון" – כל אחד מאלה:
- (1) משרד הביטחון ויחידות הסמך שלו;
  - (2) צבא ההגנה לישראל;
  - (3) יחידות ויחידות סמך של משרד ראש הממשלה, שעיקר פעילותן בתחום ביטחון המדינה;
  - (4) מפעלי מערכת הביטחון כמשמעותם בסעיף 20 לחוק להסדרת הביטחון בגופים ציבוריים, התשנ"ח-1998³⁴, שאינם יחידות כאמור בפסקה (3), ואשר שר הביטחון הודיע עליהם לשר;
  - (5) משטרת ישראל, שירות בתי הסוהר והרשות להגנה על עדים;
- "קצין בכיר" ו"קצין מוסמך" – כהגדרתם בסעיף 10 לחוק הגנת הסיביבה (סמכויות פיקוח ואכיפה), התשע"א-2011³⁵;
- "רכב מבצעי" – רכב ייעודי למטרות ביטחונית-מבצעיות או לשם שמירה על שלום הציבור וביטחונו, או רכב שנעשו בו התאמות ושינויים לשם שימוש בו למטרות האמורות, ויש לגביו מסמך מאת הגוף הביטחוני המעיד על כך שיינתן למשתמש באותו רכב;
- "השר הממונה" – כמפורט להלן;

³³ ס"ח התשס"ב, עמ' 179.

³⁴ ס"ח התשנ"ח, עמ' 348.

³⁵ ס"ח התשע"א, עמ' 738.

- (1) לעניין הגופים המנויים בפסקאות (1), (2) ו-(4) להגדרה "מערכת הביטחון" – שר הביטחון;
- (2) לעניין הגופים המנויים בפסקה (3) להגדרה "מערכת הביטחון" – ראש הממשלה;
- (3) לעניין הגופים המנויים בפסקה (5) להגדרה "מערכת הביטחון" – השר לביטחון הפנים.

223. תחולה על המדינה. הוראות חוק זה יחולו גם על המדינה.

224. (א) על אף האמור בסעיף 223, ההוראות לפי חוק זה לא יחולו על שירות רכב שנותן גוף ביטחוני, או על אדם העובד או משרת, לפי העניין, בגוף ביטחוני ועוסק במקצוע בענף הרכב, והכול לעניין רכב כמפורט להלן:

(1) רכב מבצעי בשימוש גוף ביטחוני, ובלבד שהרכב כלול במרשם רכב מבצעי שמנהל אותו גוף (בסעיף זה – מרשם רכב מבצעי);

(2) רכב בשימוש גוף ביטחוני שאינו כלול במרשם הרכב המבצעי, ונעשה בו שימוש למטרות ביטחוניות-מבצעיות או לשם שמירה על שלום הציבור וביטחונם, מטעמים ביטחוניים דחופים ולתקופה קצובה, ובלבד שהשימוש ברכב אושר על ידי מי שראש הגוף הביטחוני העושה שימוש ברכב לפי פסקה זו הסמיכו לכך, והוא ינהל רישום על כך; הגוף הביטחוני ייתן למשתמש ברכב מסמך המעיד על קיום הוראות פסקה זו;

(3) רכב הזקוק לשירות מוסך נייד באופן דחוף, וקיימות נסיבות מיוחדות, ובכלל זה נסיבות ביטחוניות, טופוגרפיות ואקלימיות, שבשלהן אין אפשרות לקבל שירות כאמור מבעל רישיון להפעלת מוסך נייד.

(ב) גוף ביטחוני יקבע הוראות פנימיות או פקודות, לפי העניין, לגבי מתן שירותי רכב ועיסוק במקצועות בענף הרכב בקשר לכלי רכב מבצעיים בשימוש; הוראות פנימיות או פקודות כאמור ייקבעו בשים לב להוראות לפי חוק זה; גוף כאמור יעביר את ההוראות הפנימיות או הפקודות לידיעת המנהל, עם קביעתן או שינוין או לפי דרישת המנהל.

(ג) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), השר רשאי לפטור התקשרות מסוימת שערך גוף ביטחוני עם בעל רישיון מסוים, שעניינה מתן שירות רכב לכלי רכב בשימוש אותו גוף, מתחולת סעיפים מסוימים בחוק זה; פטור כאמור יינתן מטעמים מיוחדים, לבקשת הגוף הביטחוני ובהסכמת השר הממונה עליו, והוא יחול רק על כלי הרכב שבשימוש הגוף הביטחוני המקבלים שירות רכב לפי ההתקשרות האמורה.

225. (א) על אף הוראות לפי חוק זה, בעל רישיון להפעלת מוסך או בעל רישיון להפעלת מוסך נייד, שגוף ביטחוני התקשר עמו בהסכם לטיפול בכלי רכב שבשימוש הגוף הביטחוני, לא ימסור מידע לפי חוק זה לגבי כלי רכב כאמור אלא בכפוף לכללי אבטחת מידע של הגוף הביטחוני שהתקשר עמו, כאמור בהסכם ביניהם.

(ב) גוף ביטחוני ימסור למנהל או לעובד המשרד שהמנהל הסמיכו לכך הודעה על כל התקשרות שערך עם בעל רישיון להפעלת מוסך או רישיון להפעלת מוסך נייד, לגבי טיפול בכלי הרכב שבשימוש של אותו גוף ביטחוני, ובכלל זה זהות בעל הרישיון שעמו נערכה ההתקשרות.

(ג) בסעיף זה, "כלי רכב" – בין שהם כלי רכב מבצעיים ובין אם לאו.

תחולה לעניין שירות שנותן מוסך לרכב בשימוש מערכת הביטחון

226. על אף האמור בפרק י', מפקח יפעיל את סמכויותיו לפי חוק זה לענין שירות רכב ועיסוק במקצוע בענף הרכב הנעשים בתוך מיתקן של מערכת הביטחון, ולענין מתן שירות על ידי בעל רישיון להפעלת מוסך או רישיון להפעלת מוסך נייד לרכב שבשימוש מערכת הביטחון, לפי התקשרות שנמסרה עליה הודעה לפי סעיף 225 – גם מחוץ למיתקן כאמור, בכפוף להוראות סעיפים 227 עד 234.
227. לא יפעיל מפקח את סמכויותיו כאמור בסעיף 226, אלא אם כן נקבעה לו התאמה ביטחונית מתאימה לכך ובהתאם לכללי אבטחת המידע של גוף ביטחוני; גוף ביטחוני יביא לידיעת המנהל את כללי אבטחת המידע האמורים.
228. (א) קצין בכיר או קצין מוסמך רשאי לעכב את כניסתו המיידית של מפקח למיתקן של גוף ביטחוני, אם מצא כי התקיים אחד מאלה:
- (1) כניסתו באותה העת תשבש פעילות מבצעית או מודיעינית, חקירה פלילית, או תרגיל או אימון רחבי היקף או שנעשה בהם שימוש באמצעי לחימה;
  - (2) מתרחשת במקום פעילות עוינת;
  - (3) מתקיימת במיתקן פעילות שמפקח אינו רשאי להיחשף לה מטעמים של ביטחון המדינה או יחסי החוץ של מדינת ישראל.
- (ב) קבע קצין בכיר או קצין מוסמך כאמור בסעיף קטן (א), יודיע על כך למנהל או לעובד המשרד שהמנהל הסמיכו לכך, וייקבע מועד חדש לכניסתו של המפקח, מוקדם ככל האפשר לאחר שחלפה העילה שמנעה את כניסתו.
229. דרש מפקח מאדם להודות לפניו, לשם הפעלת סמכויותיו במיתקן של גוף ביטחוני, הודותיו וכללי אבטחת המידע של הגוף הביטחוני אוסרים על אותו אדם להודות אלא לפני מי שמוסמך לכך על פיהם, רשאי אותו אדם להימנע מהצגת תעודה מזהה, ולמסור כינוי או מידע אחר שיאפשר את איתורו ככל שידרש באמצעות הקצין המוסמך, באופן שיאפשר את זימונו לחקירה ככל שיידרש.
230. לשם הפעלת סמכויותיו, רשאי מפקח להשתמש באמצעים שונים לתיעוד ממצאיו; הכנסת האמצעים האמורים או תנאי השימוש בהם יהיו בהתאם לכללי אבטחת המידע של הגוף הביטחוני, ובאופן שיאפשר את התיעוד הנדרש.
231. (א) מסירת ידיעה או מסמך, כולם או חלקם, למפקח, תהיה בהתאם להתאמתו הביטחונית ובהתאם לכללי אבטחת המידע של הגוף הביטחוני, ואולם –
- (1) קצין מוסמך רשאי להורות כי ידיעה או מסמך מסוימים בעלי רגישות ביטחונית מיוחדת לא יועברו למפקח, אף אם התאמתו הביטחונית מתאימה, אלא למנהל;
  - (2) קצין מוסמך רשאי להורות כי מפקח לא יוציא ממיתקן של גוף ביטחוני מסמך מסוים, שהקצין המוסמך קבע לגביו כי הוא בעל רגישות ביטחונית מיוחדת; מסמך כאמור יישמר במקום שייעוד לשם כך במיתקן, ויהיה נגיש למפקח או למנהל, לפי העניין, בהתאם לכללי אבטחת המידע של הגוף הביטחוני.
- (ב) קצין מוסמך רשאי להורות כי מידע מסווג שאינו קשור לחומר החקירה ואינו קשור במישרין לעילת הפיקוח, לא ייכלל בידיעה או במסמך הנמסרים למפקח או למנהל כאמור בסעיף קטן (א)1, ובלבד שיידע את המפקח בכך שהשמיט מידע.
232. מדידות ודגימות שהן או תוצאותיהן עשויות להיות מסווגות, יבוצעו ויישמרו במעבדות מסווגות שאישר המנהל, בהסכמת קצין בכיר, ובלבד שלא יהיה בכך כדי למנוע עריכת מדידה או נטילת דגימה.

- תפיסה 233. (א) לא יתפוס מפקח חפץ שיש חשש כי בשל הוצאתו מידי גוף ביטחוני ייזקק משמעותית כשירותו של הגוף הביטחוני, רמת הכוננות שלו ויכולתו להגן על ביטחון המדינה או על שלום הציבור.
- (ב) קצין מוסמך רשאי להורות כי מפקח לא יוציא ממתקן של גוף ביטחוני חפץ מסוים שהקצין המוסמך קבע לגביו כי הוא בעל רגישות ביטחונית מיוחדת; חפץ כאמור יישמר במקום שייעד לשם כך במיתקן, בהתאם לכללי אבטחת המידע של הגוף הביטחוני, ויהיה נגיש למפקח.
234. מסיירת מידע למנהל או לעובד המשרד לפי פרק זה תהיה בהתאם להתאמתו הביטחונית של המנהל או של עובד המשרד.

פרק י"ד: הוראות שונות

235. המנהל רשאי לאצול לעובד המשרד, אחד או יותר, חלק מהסמכויות הנתונות לו לפי חוק זה, אלא אם כן נקבע אחרת בחוק זה; הודעה על אצילה כאמור תפורסם ברשומות.
236. המנהל רשאי לאשר מעבדה כמעבדה מוסמכת לבדיקת רכב או מוצרי תעבורה, לאחר שנוכח כי היא עומדת ברמה מקצועית נאותה; הודעה על אישור מעבדה לפי סעיף זה תפורסם באתר האינטרנט של המשרד.
237. המנהל יפרסם באתר האינטרנט של המשרד הפניה לרשימת מעבדות מוכרות אירופיות ומעבדות מוכרות אמריקאיות.
238. (א) השר, בהסכמת שר האוצר ובאישור הוועדה, רשאי לקבוע –

- (1) אגרות בעד בקשות למתן רישיון, תעודה או אישור לפי חוק זה או חידושם, השתתפות בבחינה, השגה על תוצאות בחינה וקבלת העתק מקור או עותק של רישיון, תעודה או אישור כאמור;
- (2) אגרה מופחתת או פטור מתשלום אגרה למבקש רישיון המחזיק ברישיון מסוג אחר לפי חוק זה;
- (3) דרכי העדכון של אגרות שנקבעו לפי סעיף קטן זה, מועדי העדכון ומועדי תשלום האגרות.
- (ב) לעניין חוק זה, יראו רישיון, תעודה או אישור כתקפים מיום תשלום האגרה בעדם, ולא יהיה בתשלום האגרה כדי לתת להם תוקף במועד שקדם ליום התשלום.
239. השר ממונה על ביצוע הוראות חוק זה, והוא רשאי להתקין תקנות בכל עניין הנוגע לביצוען.
240. אין בהוראות חוק זה כדי לגרוע מהוראות כל דין, לרבות הוראות לפי פקודת התעבורה, פקודת הייבוא והייצוא, חוק הגנת הצרכן, חוק התקנים וחוק לקידום התחרות ולצמצום הריכוזיות, התשע"ד–2013, אלא אם כן נקבע במפורש אחרת בחוק זה.

241. בפקודת התעבורה³⁶ –
- (1) אחרי סעיף 9 יבוא:

(א) על אף ההוראות לפי פקודה זו, רשות הרישוי רשאית לרשום רכב שמערכת הביטחון ייבאה לישראל לפי הוראות סעיף 224 לחוק הרישוי, וכן לתת לו רישיון רכב לפי פקודה זו, אף אם הרכב אינו עומד בתנאים לרישום ורישוי לפי פקודה זו, ובלבד שמתקיימים כל אלה:

"רכב של מערכת הביטחון – הוראות לעניין רישום ורישוי

³⁶ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173; ס"ח התשע"ו, עמ' 832.

- (1) הרכב הוא בשימוש מערכת הביטחון;
- (2) מעבדה מוסמכת לרכב אישרה כי הרכב עומד בתנאים שהורתה רשות הרישוי למבקש הרישום והרישוי.
- (ב) בסעיף זה –

”חוק הרישוי” – חוק רישוי שירותים ומקצועות בענף הרכב, התשע”ו–2016;

”מעבדה מוסמכת לרכב” ו”מערכת הביטחון” – כמשמעותן בחוק הרישוי;

(2) בסעיף 25(א), אחרי פסקה (9) יבוא:

”(10) עבירות לפי חוק רישוי שירותים ומקצועות בענף הרכב, התשע”ו–2016.”

242. בחוק הגבלת השימוש ורישום פעולות בחלקי רכב משומשים (מניעת גניבות), התשנ”ח–1998³⁷ –

תיקון חוק הגבלת השימוש ורישום פעולות בחלקי רכב משומשים (מניעת גניבות) – מס’ 6

(1) בסעיף 1, במקום ההגדרה ”שמאי רכב” יבוא:

””שמאי רכב” – כהגדרתו בחוק רישוי שירותים ומקצועות בענף הרכב, התשע”ו–2016”;

(2) בסעיף 3 –

(א) בסעיף קטן (א) –

(1) בפסקה (2)(א), במקום ”מחוות דעת של שמאי הרכב” יבוא ”משומת רכב שערך שמאי הרכב”;

(2) בפסקה (3), במקום ”חוות דעת של שמאי רכב” יבוא ”שומת רכב”;

(ב) בסעיף קטן (א1), במקום ההגדרה ”חוות דעת של שמאי רכב” יבוא:

””שומת רכב” – כהגדרתה בחוק רישוי שירותים ומקצועות בענף הרכב, התשע”ו–2016.”

243. בחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש”ס–2000³⁸, בתוספת הראשונה, בפרט 14, אחרי פרט משנה (ו) יבוא:

תיקון חוק בתי משפט לעניינים מינהליים – מס’ 100

(ז) החלטה של רשות לפי חוק רישוי שירותים ומקצועות בענף הרכב, התשע”ו–2016.”

פרק ט”ו: תחילה, הוראות מעבר והוראות שעה

244. (א) בכפוף להוראות פרק זה, תחילתו של חוק זה שלושה חודשים מיום פרסומו (בחוק זה – יום התחילה).

(ב) תחילתם של סימן ה’ לפרק ד’ ושל פרק ו’ ביום ג’ בטבת התשע”ז (1 בינואר 2017).

(ג) תחילתו של פרק י”א שמונה חודשים מיום פרסומו של חוק זה, ובלבד שערך לאותו מועד הותקנו תקנות לפי סעיף 208; לא הותקנו תקנות כאמור עד לאותו מועד, ידחה השר, בצו באישור הוועדה, את מועד תחילתו של פרק י”א לתקופות נוספות שלא יעלו על שישה חודשים בכל פעם.

³⁷ ס”ח התשנ”ח, עמ’ 290; התשע”ד, עמ’ 663.

³⁸ ס”ח התש”ס, עמ’ 190; התשע”ו, עמ’ 927.

(ד) לא הותקנו תקנות לפי חוק זה, כולן או חלקן, רשאי השר, בצו, באישור הוועדה, לדחות את מועד תחילתו של חוק זה, כולו או חלקו, לתקופות נוספות שלא יעלו על שישה חודשים בכל פעם, ובלבד שסך התקופות לא יעלה על שנתיים.

245. (א) תקנות ראשונות לפי סעיף 17 יובאו לאישור הוועדה בתוך שישה חודשים מיום פרסומו של חוק זה.

(ב) תקנות ראשונות לפי סעיף 87 יובאו לאישור הוועדה בתוך שלושה חודשים מיום פרסומו של חוק זה.

(ג) תקנות ראשונות לפי סעיף 128(ב) יובאו לאישור הוועדה בתוך ארבעה חודשים מיום פרסומו של חוק זה.

(ד) תקנות ראשונות לפי סעיף 159(ב) יובאו לאישור הוועדה בתוך שישה חודשים מיום פרסומו של חוק זה.

246. חוק זה יפורסם ברשומות בתוך 30 ימים מיום קבלתו בכנסת.

פרסום החוק

247. הצווים המפורטים להלן, וכן הוראות נוהל שנקבעו מכוחם ופורסמו באתר האינטרנט של המשרד, יעמדו בתוקפם כנוסחם ערב יום התחילה, ויראו אותם כאילו נקבעו לפי חוק זה, כל עוד לא שונו או בוטלו לפי דין או כל עוד לא נכנסו לתוקפן הוראות במקומם לפי חוק זה בעניינים המוסדרים בהם, או עד תום שנתיים מיום התחילה, לפי המוקדם:

שמירת תוקף

(1) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (ייצור רכב והרכבתו), התשכ"ז-1967³⁹ (להלן – צו ייצור רכב);

(2) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (ייבוא רכב ומתן שירותים לרכב), התשל"ט-1978⁴⁰ (להלן – צו ייבוא רכב);

(3) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (ייצור מוצרי תעבורה והסחר בהם), התשמ"ג-1982⁴¹ (להלן – צו מוצרי תעבורה);

(4) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מוסכים ומפעלים לכלי רכב), התשל"ל-1970⁴² (להלן – צו המוסכים);

(5) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (שמאי רכב), התשמ"ם-1980⁴³ (להלן – צו שמאי רכב).

248. (א) רישיון למתן שירות רכב שניתן לפני יום התחילה ושעמד בתוקפו ערב יום התחילה, יראו אותו כרישיון שניתן לפי חוק זה והוא יהיה בתוקף עד תום תקופת הרישיון ולא פחות משישה חודשים.

הוראות מעבר לעניין רישיונות

(ב) רישיון לעיסוק במקצוע בענף הרכב שניתן לפני יום התחילה ושעמד בתוקפו ערב יום התחילה, יראו אותו כרישיון שניתן לפי חוק זה.

(ג) בלי לגרוע מכלליות האמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), יראו –

(1) רישיון שניתן לפי צו ייצור רכב כרישיון לייצור רכב ושיווק לפי סעיף 20 ולרישיון לסחר במוצרי תעבורה לפי סעיף 117, בהתאם לתנאי הרישיון;

(2) רישיון שניתן לפי צו ייבוא רכב ולפי פקודת הייבוא והייצוא לעניין ייבוא רכב כרישיון ייבוא רכב לפי סעיף 31;

³⁹ ק"ת התשכ"ז, עמ' 1616.

⁴⁰ ק"ת התשל"ט, עמ' 124.

⁴¹ ק"ת התשמ"ג, עמ' 1090.

⁴² ק"ת התשל"ל, עמ' 2186.

⁴³ ק"ת התשמ"ם, עמ' 2182.

- (3) רישיון שניתן לפי סעיף 9 לפקודת התעבורה למטרה של רכישת רכב ומכירתו דרך עיסוק כרישיון סוחר ברכב שאינו רכב מיבואן לפי סעיף 92;
- (4) רישיון ייצור לפי צו מוצרי תעבורה כרישיון לייצור מוצרי תעבורה לפי סעיף 98;
- (5) רישיון ייבוא לפי פקודת הייבוא והייצוא, לעניין מוצרי תעבורה החייבים ברישיון ייבוא לפי סעיף 110 כרישיון ייבוא לפי הסעיף האמור;
- (6) רישיון לסחר במוצרי תעבורה לפי צו מוצרי תעבורה כרישיון לסחר במוצרי תעבורה לפי סעיף 117;
- (7) רישיון מפעל לפי צו המוסכים כרישיון להפעלת מוסך לפי סעיף 127 או רישיון להפעלת מוסך נייד לפי סעיף 135, בהתאם לתנאי הרישיון, וכרישיון לסחר במוצרי תעבורה לפי סעיף 117, בהתאם לתנאי הרישיון;
- (8) הסמכה כמנהל מקצועי של מוסך לפי צו המוסכים כרישיון לניהול מקצועי של מוסך לפי סעיף 136, לפי סוג ההסמכה;
- (9) רישום בפנקס השמאים לפי צו שמאי רכב כרישיון לשמאות רכב לפי סעיף 149.

249. תעודות, אישורים, היתרים ופטורים שניתנו לפני יום התחילה בידי מנהל האגף לרכב ושירותי תחזוקה במשרד או מי שהוא הסמיכו לכך לפי צווי הפיקוח האמורים בסעיף 247 ועמדו בתוקפם ערב יום התחילה, יראו אותם כאילו ניתנו לפי חוק זה, והם ימשיכו לעמוד בתוקפם לתקופה של שישה חודשים מיום התחילה או עד לתום תקופת תוקפם, לפי המוקדם.

250. (א) עובד המשרד שהוסמך לפי סעיף 30 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח-1957⁴⁴, לעניין צווי הפיקוח האמורים בסעיף 247, והסמכתו עמדה בתוקפה ערב יום התחילה, יראו אותו כאילו הוסמך למפקח לפי סעיף 191, ואולם הוא לא יפעיל סמכות מהסמכויות הנתונות למפקח לפי סעיפים 192 ו-193 שלא היו נתונות לו לפי הסמכתו ערב יום התחילה, עד לקבלת הכשרה מתאימה בהתאם להוראות לפי סעיף 191; המנהל יפרסם הודעה ברשומות על זהותם של המפקחים כאמור.

(ב) המועצה המייעצת שמונתה לפי סעיף 6 לצו ייבוא רכב, ואשר מינויה עמד בתוקפו ערב יום התחילה, יראו אותה כאילו מונתה לפי סעיף 60, והיא תמשיך לכהן עד תום תקופת המינוי המקורית או עד תום שישה חודשים מיום התחילה, לפי המאוחר.

(ג) המועצה המייעצת שמונתה לפי סעיף 5 לצו שמאי רכב, ואשר מינויה עמד בתוקפו ערב יום התחילה, יראו אותה כאילו מונתה לפי סעיף 160, והיא תמשיך לכהן עד תום תקופת המינוי המקורית או עד תום שישה חודשים מיום התחילה, לפי המאוחר.

(ד) ועדת הסמכה שמונתה לפי סעיף 10 לצו המוסכים, ואשר מינויה עמד בתוקפו ערב יום התחילה, יראו אותה כאילו מונתה לפי סעיף 145, והיא תמשיך לכהן עד תום תקופת המינוי המקורית או עד תום שישה חודשים מיום התחילה, לפי המאוחר.

251. (א) הוראות סעיף 8 לצו שמאי רכב ימשיכו לחול לעניין הליכים לפי אותו סעיף שהרשות כמשמעותה בצו האמור החלה בהם לפני יום התחילה לפי הוראות הצו.

(ב) אדם שהחל ערב יום התחילה התמחות בשמאות רכב לפי הוראות צו שמאי רכב, יראו את התמחותו כהתמחות לפי סעיף 152.

⁴⁴ ס"ח התשי"ח, עמ' 24.

252. בתקופה שמיום פרסומו של חוק זה ועד ליום התחילה, יקראו את סעיף 1 לצו יבוא רכב כך:

(1) בהגדרה "יבואן", במקום פסקה (2) יבוא:

"(2) סוכן מורשה (להלן – יבואן מקביל);";

(2) במקום ההגדרה "סוכן מורשה" יבוא:

"סוכן מורשה" – כהגדרתו בחוק רישוי שירותים ומקצועות בענף הרכב, התשע"ו–2016";

(3) בהגדרה "רכב חדש", בסופה יבוא "ולעניין יבואן מקביל – גם רכב שנרשם במדינת חוץ כהגדרתו בחוק רישוי שירותים ומקצועות בענף הרכב, התשע"ו–2016".

253. (א) בתקופה של ארבע שנים מיום התחילה יקראו את סעיף 32(7), כך שבמקום "ומספר הקילומטרים של כלל נסיעות הרכב אינו עולה על 150" יבוא "וטרם חלפו 12 חודשים ממועד ייצורו".

(ב) לעניין רכב מסוג אופנוע, בתקופה של ארבע שנים מיום התחילה יחולו הוראות אלה כך:

(1) ההוראות והחובות החלות על יבואן ישיר לפי סעיפים 41, 47, 48, 49 ו-50, יחולו רק לעניין רכב שהוא מייבא;

(2) הוראות סעיף 32(7) – לא יחולו;

(3) בסעיף 33(ב)(5), במקום הסיפה החל במילה "השר" יקראו "ובלבד שמבקש הרישיון הוכיח את קיומה של תשתית תחזוקה לרכב שהוא מייבא, להנחת דעתו של המנהל";

(4) הוראות סעיפים 42, 49 ו-50(ד) לא יחולו לעניין רכב מתוצר שיבואן ישיר אינו מייבא לישראל;

(5) הוראות סעיף 44 – לא יחולו.

(ג) לעניין רכב מסוג שאינו אופנוע, בתקופה שמיום התחילה ועד ליום ב' בטבת התשע"ז (31 בדצמבר 2016), יקראו את הסעיפים המפורטים להלן כך:

(1) בסעיף 32(7)(א), במקום "מתוצר שמיובא על ידי יבואן ישיר" יבוא "מדגם שמיובא על ידי יבואן ישיר";

(2) בסעיף 33(ב)(5), במקום "מתוצר המיובא על ידי יבואן ישיר" יבוא "מדגם המיובא על ידי יבואן ישיר, או מדגם או מתוצר אחר, ובלבד שהוכיח, להנחת דעתו של המנהל, את קיומה של תשתית תחזוקה לרכב שהוא מייבא";

(3) בסעיף 48(א), במקום "מתוצר שהוא מייבא" יבוא "מדגם שהוא מייבא";

(4) בסעיף 49 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "מתוצר שהוא מייבא" יבוא "מדגם שהוא מייבא, אלא אם כן יבואן ישיר שהיה בעל רישיון יבוא לפי צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (יבוא רכב ומתן שירותי תחזוקה לרכב), התשל"ט–1978, לפני יום התחילה, נתן לרשות כמשמעותה בצו האמור, לפני אותו מועד, התחייבות לממש את האחריות שנתן יצרן הרכב לגבי כל רכב מתוצר שהוא מייבא";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום הסיפה החל במילה "מתוצר" יבוא "מדגם המיובא על ידי יבואן ישיר, ואם יבואן ישיר אינו מייבא דגם כאמור – ייתן את האחריות שנתן הסוכן המורשה או ייתן בעצמו את האחריות";

(5) בסעיף 50 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "מתוצר שהוא מייבא" יבוא "מדגם שהוא מייבא" ובסופו יבוא "ואולם הוראות סעיף קטן זה יחולו גם לעניין רכב שהוא מתוצר שמייבא יבואן ישיר, אם היבואן הישיר נתן לרשות כמשמעותה בצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (ייבוא רכב ומתן שירותי תחזוקה לרכב), התשל"ט-1978, לפני יום התחילה, או למנהל לאחר יום התחילה, התחייבות לטפל בתקלת בטיחות סדרתית בכל רכב מתוצר שהוא מייבא";

(ב) בסעיף קטן (ב), ברישה, במקום "מתוצר שהוא מייבא" יבוא "שהוא אחראי לטיפול בתקלת בטיחות סדרתית לגביו לפי סעיף קטן (א)";

(ג) בסעיף קטן (ג), במקום "מתוצר שהוא מייבא" יבוא "שהוא אחראי לטיפול בתקלת בטיחות סדרתית לגביו לפי סעיף קטן (א)";

(ד) בסעיף קטן (ד)(1), במקום "מתוצר המיובא על ידי יבואן ישיר" יבוא "מדגם המיובא על ידי יבואן ישיר" ובסופו יבוא "ואולם הוראות פסקה זו יחולו גם לעניין רכב מתוצר המיובא על ידי יבואן ישיר, אם יבואן ישיר נתן לרשות כמשמעותה בצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (ייבוא רכב ומתן שירותי תחזוקה לרכב), התשל"ט-1978, לפני יום התחילה, או למנהל לאחר יום התחילה, התחייבות לטפל בתקלת בטיחות סדרתית בכל רכב שהוא מתוצר שהוא מייבא".

(ד) השר, באישור הוועדה, רשאי בצו –

(1) להאריך את תוקפן של הוראות השעה שבסעיפים קטנים (א) ו-(ב), כולן או חלקן, לתקופות נוספות שלא יעלו על שישה חודשים בכל פעם, ובלבד שסך תקופות ההארכה לא יעלה על שנתיים;

(2) להאריך את תוקפה של הוראת השעה שבסעיף קטן (ג) לתקופה אחת שלא תעלה על שישה חודשים.

ישראל כץ
שר התחבורה והבטיחות בדרכים

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

יולי יואל אדלשטיין
יושב ראש הכנסת

ראובן ריבלין
נשיא המדינה

